

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Sèrie P - Número 8
28 de febrer de 2013

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 6, segona i darrera reunió

SUMARI

Dossier

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures contra la corrupció i per la transparència (tram. 302-00006/10) p. 3

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els casos de corrupció vinculats al sistema de concessions administratives (tram. 302-00005/10) p. 12

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política econòmica i els objectius de déficit públic (tram. 302-00001/10) p. 19

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els processos de privatització de la titularitat o la gestió d'empreses públiques (tram. 302-00002/10) p. 27

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ocupació (tram. 302-00003/10) p. 36

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de salut (tram. 302-00004/10) p. 44

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 6.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i quatre minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel lletrat major i el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Ensenyament, de Salut, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, d'Empresa i Ocupació i de Justícia.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, reprenem la sessió amb les mocions subsegüents a interpellacions.

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern
sobre les mesures contra la corrupció i per
la transparència (tram. 302-00006/10)

L'onzè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures contra la corrupció i per la transparència. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes. Volem presentar aquesta moció subsegüent a la interpel·lació que havíem fet fa quinze dies, i que coincideix precisament després del debat que ahir teníem en aquest Parlament i després de sentir el president de la Generalitat presentar cinquanta-una mesures de regeneració democràtica i d'afirmar a l'inici de la seva intervenció, de la creixent alarma social entorn als temes de frau i corrupció, i cito el president, que hi ha al país.

El meu grup parlamentari va ser crític amb la intervenció del president, perquè amb una mà presentava unes mesures a concretar, a desenvolupar, però per l'altra no va ser capaç de dir què faria respecte als casos concrets que no aquests dies, no ahir, sinó avui, també veiem en els diaris o apareixen sobre la corrupció en la gestió pública a casa nostra, a les nostres institucions, o als partits; i, sobretot, no va ser capaç de concretar què faria respecte als casos de corrupció que afecten el seu propi partit o el seu propi Govern.

Per això el primer punt de la nostra moció reclama que el Parlament voti la compareixença del president de la Generalitat; l'hem sentit queixar-se en diverses ocasions que no ha pogut venir a explicar la seva versió sobre el cas Palau, i el que demanem, precisament en aquest punt, és donar-li al president de la Genera-

litat l'oportunitat que vingui definitivament al Parlament a parlar i a donar la seva versió.

Però el debat d'ahir es va acabar, i aquí no passa res. Hem aprovat alguna cosa? Hem fet algun acord? El president va parlar de, fins i tot, portar un auditor extern que vingués a fiscalitzar els nostres acords. Però quins? Què fiscalitzarà? Què seguirà? Quin seguiment farà i de què? Perquè, en concret, ens hem emplaçat, però no hem acordat.

Algunes de les cinquanta-una mesures que el president de la Generalitat ahir presentava estan en la moció que vull els presentem; textuais, gairebé, no sé qui ha copiat a qui, sincerament. Per exemple, la creació dels lobbys, o per exemple, la publicitat dels comptes dels partits. Estan literalment recollides en el document que votarem d'aquí a mitja hora. Per tant, haig d'imaginar que no hi haurà cap objecció, per part de cap grup, atès que ahir tots els grups van avalar les cinquanta-una mesures del president de la Generalitat; estan recollides literalment, algunes –aquestes, per tant, hi compto segur, suposo–; altres són mesures que el president va anunciar que recolzava, malgrat no estar en el document, i que a la resposta a en Joan Herrera li deia que sí, que hi estava d'acord.

Nosaltres hem proposat mesures en diversos eixos: un, en el de donar exemplaritat en l'exercici del càrrec. Per exemple, demanem que els diputats i diputades que poguessin estar imputats en casos de corrupció renunciïn a l'aforament que suposa que sigui el Tribunal Superior de Justícia qui hagi de permetre la seva imputació; que no calgui aquest tràmit i que, per tant, es pugui fer directe.

Demanem avançar en instruments de democràcia participativa; per exemple, prohibir els contractes a empreses participades per condemnats en corrupció. A aquesta, en concret, el president va dir que sí. Per tant, amb aquesta compto que tots els grups de la cambra també diran que d'acord, que les empreses participades per persones condemnades per corrupció..., que les empreses corruptes, que els corruptors no poden contractar a l'Administració pública.

Vam demanar, ho demanem en el nostre text, limitar i controlar el finançament dels partits polítics: plena transparència. Prohibir la condonació dels deutes, una altre de les afirmacions que ens van dir..., el president va dir que endavant. Demanem que les ponències de transparència i electoral es fixin en temes concrets, com, per exemple, el *mailing* únic o la publicitat de tot tipus de contractació. Demanem el registre de lobbys o demanem de dotar de més recursos humans i materials els òrgans de control, cosa en la qual també va coincidir el president de la Generalitat en les seves mesures. Per tant, també compto que en aquesta mesura que afecta el conseller de Justícia, avui present, li podrem donar més recursos per perseguir el que és frau i és corrupció. I l'enduriment penal contra la corrupció, perquè avui ser corrupte surt molt barat.

Mirin, el que ens juguem avui amb aquesta moció no és tàctic. Ningú pot entendre, i deixi'm que ho digui així, ningú podria entendre que després d'obrir el diari avui, de sentir la ràdio ahir, de veure que en el

moment que fèiem un debat sobre corrupció al Parlament, es detenia de nou a gestors de la sanitat pública, o s'imputava de nou a un diputat del Parlament, el que avui facin els diputats del Parlament davant de propostes concretes és dir que no toca, que no és la forma, que no és la manera, que és que alguns es volen apropiat del tema, que és que no es fan així les coses, que és que no n'hem parlat prou. Però..., però, de debò, volem donar aquest missatge a la gent? Si el que tenim és un risc de credibilitat, si el que passa és que no se'ns creuen. Si quan la gent avui està llegint el diari davant d'aquests casos i preguntant què ha fet el Parlament li hauran de dir no, és que ara no poden fer-ho, que no poden aprovar les mesures perquè no s'han acabat de posar d'acord... Però, de veritat, volen posar la institució en risc, realment, d'aquesta credibilitat i que algú encara ens prengui seriosament? Perquè això és el que està en risc davant d'aquesta moció, com que hi ha un grup...

La presidenta

Senyora diputada..., sí.

Dolors Camats i Luis

...acabo presidenta-, estem disposats a retirar el punt que ens demanin, que parlem del que faci falta, hem estat disposats al fet que ens facin esmenes, i o no ens en fan o ens fan esmenes que el que demanen és dir «ja en parlarem».

Escolti'm, potser que anem pensant que això no és un joc i que va de veres, i que aquesta vegada potser hauríem de fer les coses bé entre tots.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Ha presentat esmenes el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula, per defensar-les, la il·lustre senyora Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Bon dia, presidenta. Diputats, diputades, estem parlant avui d'un tema transcendent en democràcia i en opinió pública, i transcendent especialment per al nostre país.

Ahir parlàvem amb metàfora fluvial, jo m'hi agafo, i recordo una màxima de Stuart Mill quan diu que «no podem fer que riu corri cap enrere, l'aigua té la decisió, però no podem dir que els molins d'aigua no es fabriquen i sorgeixen naturalment. En política, com en la mecànica, el poder que manté el motor en funcionament ha de buscar-se fora de la mecànica mateixa». I què és aquest «fora de la màquina mateixa»?

En primer lloc, a la societat civil, que està parlant, està demanant aprofundiment democràtic, i, en segon lloc, a l'ètica pública. I aquesta tensió entre ètica i política, que tracta de resoldre la norma –i, de fet, crec que tenim un codi penal suficientment consistent per perse-

guir els delictes comesos en l'àmbit del poder polític-, és una tensió, és un tema de discussió des dels grecs.

La política ha d'optar entre el model aristotèlic, kantian, o més actual, el propi de Hannah Arendt i de la Martha Nussbaum que parlen de les virtuts en el poder, de la prudència de la justícia, el compliment de les normes i de l'amistat, és a dir, de la fraternitat institucional; o en el model de Maquiavel, que, senyors i senyores, és el que triomfa. Per què? Perquè la política està basada en la força, en l'astúcia i en l'aparença, gens atlètica, això sí, les virtuts són útils perquè s'han d'aparentar.

Doncs bé, en el debat d'avui hem de fer una aposta per l'ètica consistent, per aquella que és terra ferma. I això significa que depèn de tots i que li hem de fer un gran vot de confiança en aquest Parlament de Catalunya, en què les dues ponències que estan en marxa –que són la llei electoral i la llei de transparència– i en la nostra esmena estem demanant un termini de tres mesos perquè la llei de transparència estigui acabada, es pugui debatre amb seriositat, amb rigor i amb harmonització normativa. Perquè, senyora Camats, sento dir-li ho, en algunes de les seves propostes, que podem estar-hi d'acord, falta harmonització normativa. Hi han algunes de les qüestions que ja estan en les normes vigents, altres que el Codi penal va més enllà del que vostès proposen. Per tant, cal aquest debat tècnic dintre de la comissió que està en marxa i que és aquesta ponència parlamentària.

Nosaltres volem fer un vot de confiança al treball unitari. I això no va en detriment de la màxima determinació política amb les idees i els valors que nosaltres defensem, que són el de l'honestetat i l'ètica política i el compliment escrupolós de les normes, que hem de conèixer; senyors i senyores, hem de conèixer el contingut de les normes penals existents i complir-les.

Aquest treball unitari pel qual apostem és possible fer-lo i fer-ho bé. I és per això que nosaltres hem demanat que el compromís de la totalitat de les forces polítiques amb representació en aquest Parlament, en l'exercici de la responsabilitat institucional, faci de la lluita contra la corrupció un treball seriós amb total determinació i rigor, però evitant que el seu ús com una eina de tàctica de partit vagi en detriment de la defensa de l'interès general en la necessària regeneració democràtica.

Estic convençuda que la gent que ens veu ho entén. Estic convençuda –n'estem convençuts– que la gent ens ha cridat l'atenció i que la classe política està fent els deures. És la nostra tasca del dia a dia parlamentari que això sigui possible. Nosaltres vam impulsar, des del grup parlamentari, amb el diputat Pere Bosch i la senyora Àngels Cabassés, la comissió d'investigació del cas Palau.

Mirin, gràcies a aquesta comissió d'investigació els jutges han tingut un munt d'elements probatoris. Confiem en la justícia. Confiem en la capacitat del Parlament d'aprofundir en els temes que són objecte d'investigació judicial. Però hem de fer les coses ben fetes. I aquest «fer les coses ben fetes» implica poder treballar en el marc que està establert institucionalment,

que són les dues ponències: la de la llei electoral i la de la llei de transparència.

És per això que nosaltres ens mantenim en aquesta posició de treball unitari, però des de la pluralitat democràtica. És a dir que cadascú, en els vots que representa i en els programes que representa i els valors ètics que defensa, faci la feina en aquestes ponències amb el màxim de rigor tècnic, amb la màxima determinació política i amb la màxima lleialtat institucional entre forces, que puguem compartir algunes de les mesures i que hem de ser capaços que formin part de les mesures que s'adoptin aquí com a treball de culminació parlamentària i amb les majories que les facin possibles.

Aquesta és la nostra posició, i a més ens emparem en el treball que la Unió Europea ha vingut fent. Hi ha un llibre verd d'iniciativa europea en favor de la transparència. I és cert que hi ha hagut aquí forces polítiques que han estat treballant els darrers anys en aquest impuls...

La presidenta

Senyora diputada..., ha d'anar acabant, eh?

Gemma Calvet i Barot

...dos minuts, presidenta... (*remor de veus*), és cert que això...

La presidenta

No, no..., trenta segons, si vol...

Gemma Calvet i Barot

Trenta segons, acabo. Nosaltres estem convençuts que l'ètica, com a terra, és la única terra ferma per a la política. I els agraïm, en aquest cas, que puguem compartir aquests valors i que Maquiavel quedi definitivament superat de la política.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Honorables consellers, diputats i diputades, estan vostès d'acord, senyora Calvet, a fer un *mailing* conjunt? Tornem a la realitat. Ho dic perquè..., està molt bé la filosofia, però són les nou i mitja del matí, i la veritat és que jo m'estava llegint la moció, i la sentia a vostè..., però és que al final vostès votaran en contra. Aquest és el problema! Ni Maquiavel, ni Aristóteles, ni ningú. Vostès votaran en contra d'aquest decàleg. És que ja està bé..., vostès han votat en contra que el senyor Mas vingui a donar la cara pel cas Palau. Ja n'hi ha prou! Faran «virgueries», suposo, tota la legislatura, per justificar això; «virgueries»,

com les d'avui, però la realitat és que vostès han de dir si voten a favor o no d'aquest decàleg.

L'altre dia vam parlar per intentar arribar a acords. Però és que el nostre grup li deia: «Si arribem a un tronc comú de les propostes que ja va fer Ciutadans» –que després en parlarem en la següent moció que fem–, «si estem d'acord amb Iniciativa, amb d'altres grups, i fem un tronc comú i ho posem en marxa? Endavant.» Ara, fer una esmena per dir que tot anirà a la llei electoral i a la ponència de la llei de transparència..., doncs, miri, no. No, i sap per què, senyora Calvet? Perquè en aquest Parlament fa tres anys es va obrir ja una llei de..., una ponència de llei electoral. I sap què va passar? Que es va tancar en fals i es va fracassar, perquè uns partits polítics no volien que el mateix vot valgués igual a qualsevol part de Catalunya.

Com el seu. Perquè uns partits polítics no volien llistes obertes... (*Veus de fons*.) Bé, no es posin nerviosos, és la realitat! Vostès no creuen en el principi que un vot val igual a qualsevol racó de Catalunya. Nosaltres sí... (*Remor de veus*.) Sí, sí..., bé, per això no tenim llei electoral, senyora Ortega, que som majors d'edat, ja... (*Persisteix la remor de veus*.) Vostès poden enganyar molta gent, molt de temps...

La presidenta

Si us plau... –si us plau! Un moment, un moment, senyor Rivera, un moment...

Albert Rivera Díaz

Es pot enganyar molta gent, poc temps; a poca gent, molt de temps; però a molta gent molt de temps, no. La gent ja sap perquè no tenim avui llei electoral a Catalunya, perquè Convergència i Unió i Esquerra no han volgut mai canviar-la. Així de clar –així de clar–, no han volgut. (*Veus de fons*.) Sí, no volen, vostès, que els ciutadans a qualsevol racó de Catalunya el seu vot tingui el mateix pes electoral. Ja els va bé. Vostès, amb un 13 per cent, hem de sentir el senyor Junqueras dir..., perquè amb un 13 per cent de vots considera la resta de partits minoritaris. Vaja!, així qualsevol, clar. Vostès tenen menys vots que el PSC, i, en canvi, tenen més escons. Clar!, aquí això és fantàstic. Així..., però si no m'estranya perquè no ha canviat la llei electoral! És la realitat...

Per tant, quan vostès vinguin a defensar un decàleg contra la corrupció, benvinguts; per parlar de paraules buides i votar en contra d'aquestes propostes, estarem sempre en contra, a l'altre costat.

Perquè nosaltres portem aquest tema, insistint-hi des de fa sis anys. Ens deien de tot, fins i tot, des del seu partit –de tot–, de Convergència, d'Esquerra, no..., i ara és el debat que toca. És un debat que ha de ser real. I, per tant, la llei electoral ha de sortir endavant? Sí. La ponència de la llei de la transparència ha de sortir? Sí, i el millor possible, i amb tot el consens possible, amb això sí que ens hi trobarem. Ara, no canviem el debat. El debat és si vostès estan d'acord amb això. Nosaltres portarem algunes d'aquestes propos-

tes, més algunes esmenes que hem fet, a la llei electoral, a la llei de transparència i d'altres que queden fora d'aquestes lleis i seran lleis que hauran de ser modificades a nivell estatal.

Parlem de coses reals. Ara, si vostè em diu: «Vostè està d'acord a fer un mailing conjunt?», dic: «No només hi estic d'acord; fa sis anys que defensem això, amb altres grups. Per tant, hi voto a favor.» Quin problema tinc jo per votar a favor d'això? Cap. Quin problema tenen vostès per votar a favor d'aquest? No ho sé. Potser és que governen amb Convergència i els han de salvar la votació. No ho sé. Potser és la dinàmica que ens trobarem tota la legislatura.

Per tant, nosaltres, si ens pregunten per aquest decàleg, si estem a favor del decàleg de Ciutadans o del decàleg que ha presentat Iniciativa, sí, hi estem d'acord. Votem a favor. Que després ho afegim a la Llei electoral? Fantàstic. Que va a la Llei de la transparència? Fantàstic. Que ha d'anar a la Llei de partits a nivell estatal? Fantàstic. Però per què no podem votar-ho avui i donar un missatge que estem d'acord i que això ho incorporarem sí o sí? Per què no votem a favor d'això i diem «sí»? Per què a la següent moció que presenta Ciutadans sobre la contractació pública no hi votem a favor, encara que després vagi a la Llei de contractació pública? Però votem-hi a favor. Perquè, si no, per a què estan les mocions?

Per tant, nosaltres, sense entrar en tots els detalls, perquè estem d'acord bàsicament en tot, i perquè hem fet algunes esmenes que algunes seran acceptades, pel que coneixem, el que volem reivindicar és que, si hi han punts concrets en què estem d'acord, tirem-ho endavant. I si algú està en contra d'aquests punts que ho digui, però que no busqui excuses; que no parli de Maquiavel, ni d'Aristòtil, ni de ningú; que no busqui excuses. Hi han punts molt concrets: estan vostès d'acord que els partits siguin responsables subsidiaris d'allò que puguin desfalcantar els seus càrrecs públics, sí o no?; estan vostès d'acord que es publiquin els comptes dels partits, sí o no? Per tant, votem. Votem els punts, i sotmetem-ho a votació.

Per tant, nosaltres sí que hi votarem a favor, en tant que hem proposat el mateix altres vegades. Votarem, i esperem que també votin a favor de la moció que presentem després, sobre transparència a la contractació pública i contra la corrupció. I a més a més estarem amb vostès en la Llei de transparència, i estarem amb vostès intentant arribar a acords en la Llei electoral, que necessita dos terços d'aquesta cambra, i proposarem que el Congrés dels Diputats pugui modificar un article de la Llei de partits, o de la Llei de finançament de partits. No és incompatible votar a favor d'això..., no ens vulguin fer veure que és incompatible votar a favor d'aquesta moció, o de la que ve després, de Ciutadans, amb treballar plegats. No és incompatible.

La presidenta

Senyor Rivera, vagi acabant.

Albert Rivera Díaz

Acabo, presidenta.

Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquesta moció i, després, en els casos en què hem d'arribar a acords, arribarem a acords, perquè no hi ha altra sortida, com vostè deia. Però no posem o una cosa o l'altra per excusar i no votar això.

Jo els convido que reflexionin el vot sobre aquesta i la següent moció –que parla del moll de l'os d'on està el problema de la corrupció–, ens posem d'acord en aquesta votació, i després, tot plegat, ràpid i urgent, ho afegim en aquestes ponències. Però aquestes ponències s'han de treballar: ja veurem quins acords hi han, ja veurem quina voluntat hi ha. Espero que sigui real, perquè aquestes ja s'han tancat en fals, i jo crec que ara toca tancar-les però de veritat: si va de veritat, doncs, ens trobarem segur, amb Esquerra Republicana també, amb Convergència també, amb qui calgui, perquè, al final, allò que ens uneix...

La presidenta

Senyor Rivera...

Albert Rivera Díaz

...és més important que allò que ens divideix.

Gràcies, senyora presidenta, senyors diputats i diputades.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, en nom del Grup Mixt, el senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Breument i, una mica, reprenent el fil que vaig obrir ahir, nosaltres estem a favor de totes les mesures que es plantegen. Ens inquieta trobar l'espai on donar coherència a tot el que s'està plantejant en aquesta cambra. Coherència i seguiment, i el compromís i el retiment de comptes. Que, després de tots aquests debats i de totes aquestes propostes i contrapropostes i comentaris, hi pugui haver un control d'auditoria pública, diguéssim, o sigui que la població pugui estar al cas, de tots aquests debats que s'estan tenint ara, d'aquí a tres mesos on són, en quin estat estan, quin grau de compliment hi ha d'aquesta moció, dels punts d'ahir, dels altres que s'han llançat, i quina coherència té tot plegat. És a dir, si tot això fa un cercle tancat i, per tant, s'ha reformulat tot l'espai d'activitat política i de contractació pública, etcètera, no?, o han estat pedaços en diferents àmbits, aquells que estaven més sobre la taula i que no estan en coherència amb la resta. Això ens preocupa.

Nosaltres votarem a favor de la moció. Entenem que la moció no és vinculant, i això també ens preocupa, però per això demanem aquest espai, o aquest mecanisme, de rendiment de comptes.

I, dit això, volíem fer esment –perquè està sortint– a la Llei electoral. Bé, nosaltres... Aprofito el moment que queda per fer una reflexió. Quan es parla de desafecció, quan es parla de separació de la població respecte a la classe política, respecte a les institucions, i des d'aquesta tribuna i des dels diaris es parla de defensar la institució i defensar l'honorabilitat i la funció de la classe política, se'ns posen els pèls de punta. Perquè entenem que la principal fixació hauria de ser respectar, d'alguna forma, vitalitat i vida a la democràcia, i no pas a les institucions. En tot cas, això és una conseqüència. I ens preocupa perquè, a més a més, intuïm que, en el fons –ja fa anys que ho intuïm, per dir-ho d'alguna manera–, en el fons hi ha una manca real de poder de transformació de la població, utilitzant com a mecanisme les institucions, que són un mecanisme simplement per fixar les posicions de la població, per realitzar els projectes de la població. Hi ha una manca real de poder d'aquesta població per transformar les seves condicions de vida a través d'aquestes institucions, de transformar-les de forma substantiva, i a través de la política podem modificar substantivament la realitat que l'envolta.

Hi han moltes lleis que regulen la competència entre sectors comercials, l'espai on es poden desenvolupar segons quines economies, etcètera, que deuen ser molt importants per a aquests sectors, i ho són, eh?, diferents reglaments i legislacions, però en allò de què es tracta, que és modificar substantivament la condició de les classes populars, de la majoria de la població, pel que fa al sistema financer, pel que fa a l'economia, pel que fa a la relació democràtica, pel que fa al poder democràtic, tenim la sensació que fa molts anys que molta gent amb una intuïció i una intel·ligència innata està descobrint que no és en aquestes institucions on es modifica, sinó als despatxos d'unes altres institucions, en tot cas, no públiques i no democràtiques. I d'aquí la desafecció i d'aquí la via lliure també perquè la classe política, en tot cas, entri en una espècie de torre de marfil separada de la població, d'una població ja sense interès pel que passa en aquestes institucions, i pugui trobar també una manca de control sobre les seves activitats.

Fins aquí la reflexió.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats... Escolti, miri, vostès, en aquesta moció, el que ens proposen és un conjunt de mesures que comporten el següent: reformar l'Estatut d'autonomia de Catalunya, reformar tres lleis en aquest parlament, reformar cinc lleis al Congrés dels Diputats i aprovar-ne tres de noves, i a més demanen una compareixença. Això és el que ens demanen. I la pregunta és òbvia: vostès creuen que amb el mecanisme que han utilitzat, d'una moció, que hem de debatre aquestes qüestions en cinc minuts, podem modificar vuit lleis, aprovar-ne tres de

noves i modificar l'Estatut d'autonomia de Catalunya? Realment vostès ho creuen, això, que podem fer-ho a través d'aquest mecanisme? Per nosaltres, és senzillament impossible, si realment es vol avançar i arribar a acords concrets per garantir la transparència i lluitar contra la corrupció.

Però nosaltres ens preguntem: a veure, quin és el motiu que el porta a vostè a presentar aquesta moció en els termes que l'ha presentat? Poden ser dos. Un, que vulguin obtenir un titular i sortir a la foto. Allò que recriminaven al president de la Generalitat amb les seves reunions. És més, el senyor Herrera, ahir, recriminava..., i el nostre portaveu, el senyor Millo, també recriminava ahir al senyor president que es volgués erigir com l'únic valedor de la lluita contra la corrupció de la manera que havia escollit el procediment per abordar aquestes qüestions. Precisament el que el senyor Herrera criticava ahir, vostè ho està fent avui, senyora Camats. És exactament el mateix comportament que el president: voler presentar-se aquí com l'única valedora, la seva formació política, en la lluita contra la corrupció.

La segona raó per la qual... (*Veus de fons.*) És claríssim, si és claríssim, si ho veu tothom. La segona qüestió, o el segon motiu que vostès hagin volgut presentar això –i aquí és la meua interpretació en positiu, que vull fer–, és que realment vostès vulguin aprofundir i debatre i arribar a acords en aquestes matèries. Aquesta seria la segona opció. D'acord. Però, mirin, coses que no entenc... (*Veus de fons.*) Senyora Hortènsia, si m'escolta, entendrà el que estic dient... Miri, com pot ser que, només hem engegat les ponències de la Llei de la transparència i la Llei electoral i, amb aquesta moció, vostès ens diguin exactament com han d'acabar aquestes ponències i què han de dir? És un curiós concepte de la participació, és a dir, «participem, però hem d'acabar com jo dic, perquè, si no, vostès són molt dolents», i, per tant, nosaltres no compartim aquest concepte tan *sui generis* de la participació que ens proposen en aquesta moció.

Per altra banda, hi han algunes de les seves propostes que ja se li ha dit que es troben a la legislació vigent. Per exemple, aquella que tots els..., quan hi ha una campanya electoral els partits han de declarar amb quins comptes ho pagaran, tots els ingressos han d'anar a aquells comptes electorals i, després, totes les despeses s'han d'imputar a aquests comptes. Això ja està vigent, i vostès ho proposen en la seva proposta.

Només recordar-li dues coses. Primer: el Partit Popular, en catorze mesos de Govern, ha impulsat ja, per exemple, que els partits polítics estiguin sotmesos a responsabilitat penal –responsabilitat que es va suprimir l'any 2010, i cal subratllar-ho–; ha impulsat també l'obligació dels partits de publicar els seus comptes un cop estiguin finalitzats pel Tribunal de Comptes; nous controls i nous límits per a les donacions i condonacions dels deutes als partits, i que no puguin fer donacions aquelles empreses que contracten els mateixos partits. És a dir, quan un govern avaluem, realment, si fa la seva feina, és que, quan té la capacitat de legislar, ho faci, i això són exemples que, amb catorze mesos, hem anat en aquesta direcció.

Però, a més, recordem què va passar en el debat de l'estat de la nació, que és precisament el que el nostre portaveu deia respecte al procediment, ahir, al president de la Generalitat. Què li deia? «Escolti, el que cal és, primer, un debat en profunditat, que es puguin presentar propostes, que es puguin esmenar, i que puguem arribar a acords.» I això és el que es va fer en el debat sobre l'estat de la nació. I què va sortir d'allà? Acords. Acords del Partit Popular amb Convergència i Unió, amb UPyD i amb el Grup Mixt.

I què es deia, en aquests acords? Escolti, hem pactat sobre el tractament dels casos de corrupció; el compromís d'aprovar una llei orgànica de control de l'activitat econòmica i financera dels partits; el compromís d'aprovar una llei orgànica del Tribunal de Comptes per donar-li més mitjans; la reforma de la llei de contractes del sector públic perquè les persones condemnades per corrupció no puguin contractar; una llei que estableixi l'estatut del càrrec públic, on s'estableixin totes les mesures de transparència respecte a la declaració de béns, activitats, etcètera; una reforma del Codi penal per augmentar la sanció per corrupció; una reforma de la Llei d'enjudiciament criminal i de la Llei orgànica del poder judicial... Això és el que s'ha aprovat. Ja sé que vostè ara... No, no. Tot això s'ha aprovat al Congrés dels Diputats perquè és qui és competent. Per tant, tot això és el que s'ha aprovat..., aquests compromisos clars. I, respecte a la Llei de transparència, incloure els partits, organitzacions sindicals i empresarials i aquelles entitats que fonamentalment es dotin de diners públics, a més de mesures respecte a les campanyes electorals i la ILP.

Per tant, conclusió, jo crec que el motiu que vostès presenten és el segon que he esmentat: que vostès realment volen fer un debat franc i que puguem arribar a acords en aquesta qüestió. Si és això, nosaltres ens abstindrem, per tal de poder encetar aquest debat sense cap tipus de perjudici. I, per tant, nosaltres compartirem aquesta voluntat d'anar cap endavant en l'avançament de l'aprovació d'aquestes mesures, sent conscients que allà on governem ho estem fent d'una forma clara i decidida i amb acords.

La presidenta

Senyor diputat...

Pere Calbó i Roca

Ja acabo. Només una excepció al que he dit respecte a l'abstenció: és el primer punt que vostès proposen, que nosaltres demanem votació separada perquè hi votarem favorablement, perquè nosaltres, realment, quan el president de la Generalitat expressa un desig en aquesta cambra, no serem nosaltres qui li traurem que el pugui complir.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Presidenta, senyores i senyors diputats, vagi per endavant l'agraïment a tots els grups que han fet propostes, ja sigui a través dels mitjans de comunicació, ja sigui a través dels mitjans de comunicació i d'una proposta, perquè ens sembla que és extremadament positiu que en un tema d'aquesta complexitat i d'aquesta alarma social que es genera, doncs, hi hagin propostes per part de tots els grups.

Efectivament, la corrupció és un drama, és un problema, i és un atemptat. És un atemptat a la llei, és un atemptat a l'ètica individual i col·lectiva, però sobretot, i el més important, és un atemptat contra la confiança. Contra la confiança en el sistema. Però no en el sistema que domina avui..., el sistema de mercats que domina avui la democràcia, sinó en el sistema democràtic. És un sistema que està qüestionat per qualsevol tan imperceptible però tan real i identificable com és la confiança dels ciutadans, la confiança en la justícia, la confiança en els seus representants, la confiança en els serveis públics. Una confiança que avui està molt i molt malmesa.

Una segona reflexió és amb relació justament a aquests mercats, al sistema dels mercats, al sistema que ha imposat i ha fet prevaldre un sistema de valors a les nostres societats en què l'individualisme és el que ha primat; en què s'ha equiparat socialment la felicitat a l'acumulació de diners i de poder, i el consumisme com a símbol de l'èxit individual; un sistema –ahir en parlàvem– que és també part i fonament ideològic i causa de la corrupció, en bona mesura. Mentre se segueixi identificant el diner a l'èxit i la felicitat a una aventura personal i no col·lectiva, no social, no de tots, difícilment combatrem d'arrel la corrupció que hi ha en la política i que hi ha en la societat.

I és justament des de la política –des de la política amb majúscules, des de la política entesa com un compromís amb els altres, des de la política honesta, des de la política que és una dimensió essencial de les persones– que s'ha de combatre amb contundència i amb claredat, justament, aquesta xacra que està vivint la nostra societat. Amb contundència. Amb molta claredat.

Ahir s'expressaven moltes propostes, el nostre grup en va expressar, vinculades als sous, a la dedicació, a la contractació, al finançament de partits, a les seves relacions amb els bancs, a la publicitat, als lobbys, al Codi penal, a tantes i tantes coses que estan vinculades a la llei, efectivament. Però també –ho deia ahir el president del Grup d'Iniciativa per Catalunya– a comportaments. A comportaments... –ho deia amb certa vehemència–, als comportaments de no mentir, de no negar l'evidència –si m'ho permeten, de no tractar com un estúpid a la gent. Al tarannà del servei públic, de la política com un servei públic, que es presta des de la humilitat, des del lliurament personal, des del respecte, en definitiva, al poble, el respecte als ciutadans.

I deia el president ahir, efectivament, que s'ha de saber discernir, que s'ha de poder discernir entre els uns i els altres, perquè no tots som iguals, efectivament.

Però per a això és necessari recuperar quelcom que la política ha perdut —és veritat que uns amb més mesura que els altres, perquè tenen més responsabilitats—, i és la credibilitat, que avui, efectivament, la política no té. Per la corrupció, pels casos de corrupció, però per quelcom probablement que genera més alarma social a la nostra societat, i és la impunitat, la sensació d'impunitat, el «cicle de l'aigua» a què feia referència algú, que s'ha de partir d'una vegada per totes. I, efectivament, hi ha coses que són sagnants, com ahir es manifestava: alguns indults, especialment a persones poderoses, que són aberrants, vinguin d'on vinguin, i els faci i els realitzi qui els realitzi. Efectivament ho són, i generen alarmes socials, i amb aquestes coses s'ha d'acabar.

Efectivament, és necessari procedir a aquest debat, i el nostre grup, en aquest sentit, serà contundent. Des de la radicalitat, amb missatges clars. «Sense populismes», es deia: però que tampoc apellar al populisme sigui una excusa per no abordar de fons els problemes que tenim plantejats i les qüestions que estan plantejades. Nosaltres estem esperançats en el procés que s'ha obert amb la Llei de transparència i la Llei electoral. Pensem que tot el que es planteja aquí, totes les propostes que s'han anat plantejant aquests dies, hi caben, allà, i que hi han de caber, hi ha d'haver voluntat real perquè s'apliquin i es converteixin en realitat a través d'aquests debats que han de finalitzar abans de l'estiu, i creiem que és aquest el marc en què ho hem de discutir. I tot allò que no hi càpiga, en aquestes lleis, el nostre grup té el compromís d'abordar-ho de les altres maneres que els diferents grups vulguin plantejar.

Per tant, en aquest sentit, el nostre grup, manifestant el nostre suport a la pràctica totalitat de les mesures que avui es plantegen per part del Grup d'Iniciativa, i que coincideixen amb moltes de les que va plantejar el Grup Socialista en el debat d'ahir, s'abstindrà en tots els punts, excepte el que fa referència a la compareixença, que, com deia el representant que ha parlat abans, si és un desig del president la seva compareixença per parlar d'aquestes coses, no serem nosaltres els qui li ho impedim, com semblava que l'altre dia manifestava. Per tant, en la mesura que sigui possible la votació separada, el nostre grup, respecte d'aquest punt, votarà favorablement, i en els altres s'abstindrà, amb el benentès que dona suport a la immensa majoria dels punts que es plantegen.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Corominas.

Lluís M. Corominas i Díaz

Gràcies, senyora presidenta, bon dia. La senyora Camats ens deia que estava disposada a retirar un dels punts: doncs retiri la moció. Quin és l'instrument més vàlid per aconseguir el que vostès teòricament volen

aconseguir? Aquesta moció? O les lleis, les ponències, que hem endegat? Des d'un punt de vista jurídic i polític, no té discussió: evidentment, aquesta moció no. La credibilitat, es deia ara, és important en política: doncs per ser creïbles, evidentment, una moció de perdigonada no és l'instrument per aconseguir el que es vol aconseguir; una moció de perdigonada no val per modificar totes les lleis que s'han de modificar amb les seves propostes.

Perquè quina és la voluntat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa? És la de mirar endavant o de mirar enrere? És la d'assenyalar amb el dit acusador, o de fer un nou marc jurídic per a aquesta nova etapa? Si fos en positiu seria ponència conjunta; com que no és en positiu, com que és oportunisme, el que es busca és, evidentment, una interpellació i una moció, a l'inici de legislatura, obviant totes les iniciatives que ja estan endavant.

Ens hem mirat el contingut, evidentment. De les vint-i-cinc propostes, n'hi ha sis que com a mínim es podrien discutir, o que no hi estem exactament d'acord; tres que jurídicament són impossibles —ja els ho ha dit alguna altra persona que ha intervingut, algun altre grup parlamentari—; dues no s'entenen, i en les altres catorze estem absolutament d'acord. I d'això en parlem, d'això en parlarem. Demà comencem la Llei de transparència, i ja hem començat també la Llei electoral, amb un bon to, i a més avançant bastant en la primera sessió que vam fer. La Llei de finançament... A totes les lleis de finançament, a totes les modificacions de les lleis de finançament de partits polítics, hi hem votat a favor. A totes.

Els demanem que fugin de l'oportunisme. Vostès diuen que fa anys que ho diuen: «Fa anys que proposem aquestes mesures.» Obvien una vegada més que vostès van estar set anys al Govern: moltes de les mesures, les haurien pogut vostès tirar endavant sense aquest grup parlamentari, i no ho van fer. Per tant, també els preguntem on eren.

Les cinquanta-una mesures proposades pel president, segurament no els han agradat per una raó: perquè ha pres el lideratge. I no són cinquanta-una mesures del president: són cinquanta-una mesures que vénen d'altres organismes, i que les posa al servei d'aquest Parlament i de les iniciatives que hem tirat endavant amb les ponències conjuntes.

I vostès ens deien: «Casos concrets, què faran? Aquí no passa res.» Bé, passa l'estat de dret. Passa que hi ha presumpció d'innocència i també judicis contradictoris, i vostès el que volen són judicis sumaríssims, siguin polítics o jurídics. I evidentment, aquí, a nosaltres no ens hi trobaran.

Vostè deia, senyora Camats: «No és tàctica, el que ens juguem avui. Això no és un joc. Això va de veres.» Doncs retirin la moció. Retirin la moció i s'incorporin als treballs.

El senyor Rivera, acostumat com ens té als seus discursos potents i amb to elevat, ens deia que tiréssim endavant, etcètera. Jo, senyor Rivera, li recordo que,

a l'anterior legislatura, durant tot l'any que vam fer la Llei de transparència, vostès no van venir a cap sessió. Ni una. Ni una. Jo, el que els demano és que treballin allà i, per tant, a la Llei de transparència vostès vinguin i facin les propostes. Perquè aquí és molt fàcil dir tot això, però després ho hem de convertir en llei. I el marc jurídic és important. Sense aquest marc jurídic no podem fer res.

Vostès també es referien a la Llei electoral. Només hi ha un país a Europa, en aquests moments, Romania, que no tingui una correcció territorial. I li haig de recordar que l'aplicació de la LOREG a Catalunya és deu punts per sobre més proporcional que a Espanya. I per tant... Ja en parlarem, d'això, també, en la Llei electoral, però no faci aquests discursos, que sonen bé, però que al final no corresponen a la realitat.

Ens deia també el representant de la CUP: «Hem de trobar un espai on donar coherència a tot aquest debat.» Cert: les ponències. Les ponències. És el que es fa en aquest Parlament: legislar. I, per tant, allà podem debatre. Evidentment que aquest debat també hi és, i pot ser legítim, evidentment, però allà on ho resoldrem, des d'un punt de vista de tenir un nou marc per a aquesta nova etapa, ha de ser un marc legislatiu, no és només un marc de debat.

Bé, sé que, amb les intervencions d'avui, vostès –ja ho va anunciar ahir el senyor Herrera– ens demonitzaran perquè no hem donat suport a aquesta Moció. Jo els recordo –i la senyora Camats n'és testimoni– el to i, d'alguna manera, les ganes d'arribar a acord que tenia el nostre grup parlamentari en la Llei de transparència de l'anterior legislatura –i la senyora Camats n'és testimoni–: jo els emplaço a fer aquesta valoració –que avui serà, segur, de curt termini, de dir que no ens hi hem sumat perquè no ens interessa, i tot allò que ens diuen habitualment–, fer aquesta valoració d'aquí a sis, set mesos, quan tinguem com a mínim la Llei de transparència ja aprovada. I amb el contingut i les propostes que hàgim consensuat, després facin aquesta valoració, no la facin avui. No demonitzin els altres grups perquè no vagin amb aquest oportunisme..., o amb aquest *timing*, si volen que sigui més suau, amb aquest *timing* polític que vostès volen donar.

I una darrera cosa. En el *mailing* conjunt, Esquerra Republicana i Convergència i Unió des de l'any 2003 hi estàvem d'acord: el que no val és, un mes abans de les eleccions, cada vegada dir: «Va, ara som-hi.» (*Remor de veus. Veus de «Per què no?»*) Senzillament, vostès van tenir set anys per fer d'això llei i no van voler. I, per tant, si vostès algun dia en volen parlar seriosament, vinguin a la ponència de la Llei electoral, vinguin a la ponència de la Llei de transparència, i evidentment en parlarem.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula la il·lustre senyora Dolors Camats. Té tres minuts.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, presidenta. De debò que pensen que algú els està entenent? Jo porto nou anys al Parlament i no entenc res. De debò, eh? És a dir, m'han pogut dir una sola mesura que no comparteixin? Però no en voten cap! És que no ho entenc.

Vostès creuen de debò que això va que Iniciativa tinguí..., i Esquerra Unida, tinguem protagonisme o no? (*Fora remor de veus. Veus de «Sí!»*) Sí? Per això tot-hom està tan encantat amb els uns i amb els altres! Clar! Per això el debat avui al carrer és precisament qui té la iniciativa contra la corrupció.

De debò pensen que algú avui al carrer pensa: «Que bones, aquestes mesures del president de la Generalitat! Això ja s'ha acabat, ara han posat fila a l'agulla...»? Aquest és el missatge que pensen que surt avui del Parlament? (*Veus de fons.*) Senyora Rigau, no em puc calmar, perquè és que va de veres, això! És que ens hi juguem la democràcia que tenim! Que no ho veuen? Sincerament...

El senyor Calbó em deia: «No es poden reformar tantes coses.» I què, no fem res? Miri, el senyor Coscubiela els ho deia l'altre dia, al Congrés: el seu pacte anticorrupció és com si a Itàlia la Camorra presentés un pacte antimàfia. Una mica és la mateixa sensació, la que tenim amb segons quines propostes. (*Fora remor de veus.*) Ara no siguin vostès els que s'esveren, home, perquè això vagi de veres... (*Persisteix la remor de veus.*)

Coincideixen vostès amb Esquerra Republicana a dir-nos...

La presidenta

Un moment, un moment, senyora Camats, un moment. Si us plau...

Dolors Camats i Luis

Coincideixen des del Partit Popular i Esquerra Republicana a dir-nos que tenim un problema perquè no podem presentar iniciatives parlamentàries, en aquest tema. Ens vénen a dir que tot això ho hem de remetre a les ponències parlamentàries. Ja ho hem fet. Ja hi anirem, a les ponències. Hi hem estat anant, i hi participarem, i presentarem fins i tot una llei de transparència, perquè s'afegeixi als treballs de la ponència. Hi serem. Però de veritat és possible, si des del 2003 defensaven que hi hagi un *mailing* únic, que algú entengui que l'any 2012 vam fer unes eleccions sense *mailing* únic, i que tot i presentar-ho...? Miri, si ho presentem tres mesos abans de les eleccions, som oportunistes! Si ho presentem tres mesos després de les eleccions, som oportunistes! Si ho presentem via la Llei electoral, som oportunistes! (*Persisteix la remor de veus.*) Quan són «oportunes», les propostes, estimats membres del Govern i els grups que els donen suport?

La presidenta

Senyors diputats! Senyors diputats!

Dolors Camats i Luis

Abans? Després? Durant? O quan les proposen vostès? Perquè no ho entenc. No ho entenc. No ho entenc! No els entenc en absolut. O... millor dit: ho entenem massa bé.

Mirin, m'hauria agradat tenir esmenes per poder discutir, i poder parlar de rigor legislatiu, d'harmonització normativa... De fet, volem posicionar-nos sobre les esmenes que ens ha fet el Grup de Ciutadans: diem que aprovarem les esmenes 1, 2, 5 i 6; que no acceptem l'esmena número 4, i que l'esmena número 3 l'acceptem fins a «electoral» –és a dir, no que s'aprovi que la reducció ha de ser del 50 per cent dels pressupostos electorals, perquè alguns ja els hem reduït el 50 per cent i, per tant, això ho hauríem de posar en el seu context.

M'hauria agradat poder tenir més esmenes sobre allò que diuen que no els agrada. Perquè... els agrada tot però no voten res. Entesos. Ha quedat clar. Però el que hem tingut són unes esmenes que el que ens vénen a dir... és que ara no toca fer res, que ja ho farem a les ponències.

La senyora Calvet citava Maquiavel, i Maquiavel també era dels que deia que el fi justifica els mitjans, i una mica ens ha quedat la sensació que avui el fi no era parlar de corrupció, sinó que la moció, en definitiva, era un mitjà més per emplaçar-nos a fer coses més endavant, però que aquí el que tocava era salvar un acord de Govern. Sincerament, senyora Calvet, és la sensació que ens queda.

Miri...

La presidenta

Senyora Camats...

Dolors Camats i Luis

Acabo, presidenta. Ahir parlaven vostès de Hessel, al·lú recordava que Hessel, no?, després de noranta-sis anys ens deixava. I ell era el qui fa tot just dos anys ens parlava de la necessitat d'indignar-nos, però també era el que deia que amb indignar-se no n'hi havia prou: que calia fer coses, canviar les coses i transformar-les. Tinc la sensació que ahir fèiem molta gesticulació, però que avui, que és quan tocava que la indignació passés a ser alguna cosa més, és quan tornem a emplaçar-nos i que ja veurem. *(Aplaudiments.)*

Gràcies, presidenta.

(Gemma Calvet i Barot demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Calvet, trenta segons.

Gemma Calvet i Barot

Més que tot, perquè la gent que ens està mirant no es confongui. Nosaltres no volem demorar res: estem treballant-hi. Demà a les deu del matí tenim la reunió

–i vostè també hi és, en aquest grup– de la ponència de transparència, i hi haurem d'abocar algunes d'aquestes mesures, i d'altres que nosaltres tenim. Demà, i amb reunions setmanals acordades. Tenim ja el calendari establert –vostè ho sap: que ho sàpiga tot Catalunya–, i nosaltres a la nostra esmena hem parlat de tres mesos. No ho volem demorar: volem fer la feina ben feta, amb rigor tècnic i entre tots.

Gràcies.

(Pere Calbó i Roca demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Calbó... Trenta segons.

Pere Calbó i Roca

Molt ràpidament. Miri, senyora Camats, sap què ha demostrat, vostè? Que quan no li donen la raó en tot ens insulta –ens insulta. Amb un estil absolutament..., que no qualificaré, perquè es qualifica per si sol. I li demano que retiri aquest insult. Per què? Escolti, aquesta democràcia, aquesta participació que vostès vaticinen, que quan no li donen la raó l'únic que reben és insult, no la volem. No entenem ni que sigui democràcia ni que sigui participació. Això en primer lloc, i que li quedi ben clar. I la insto perquè retiri l'insult i aquest símil que vostè ha utilitzat.

Per cert, vostès, al Congrés de Diputats, van votar en contra que es reduïssin les subvencions als partits polítics votant en contra dels pressupostos; van votar en contra quan es va parlar de la responsabilitat penal dels partits polítics; van votar en contra d'augmentar les penes del Codi penal per falsejar o ocultar els comptes públics. A tot això vostès hi van votar en contra, i vénen aquí a donar-nos lliçons.

Escolti, sap la diferència entre vostès i nosaltres? Que quan nosaltres governem –i li he ficat el detall–, aprovem i legislem. Vostès hi van estar set anys, i tot aquest discurs no el vam sentir i se'l van oblidar..., ni el van aprovar. No el van aprovar. Quan governaven podien aprovar-ho, i no van fer-ho durant set anys.

El Partit Popular...

La presidenta

Senyor diputat...

Pere Calbó i Roca

...en catorze mesos ha aprovat moltes normes, i va pel camí i el compromís d'aprovar-ne més. I aquesta és la realitat, que és incontestable.

Gràcies, senyora presidenta.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Passarem a la votació.

I tinc dues peticions de votar el punt 1 separatament. Per tant, votarem en primer lloc el punt 1 i després votarem la moció amb les esmenes incorporades que ha dit la senyora Camats respecte a les presentades pel Grup de Ciutadans.

Per tant, comencem a votar el punt 1.

Senyor Fernàndez?

David Fernàndez i Ramos

A favor.

La presidenta

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjat per 59 vots a favor i 68 en contra.

Passem ara a votar la resta de la moció.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez? *(Pausa.)*

Senyor Millo? *(Pausa.)*

Ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 50 en contra i 53 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al
Govern sobre els casos de corrupció
vinculats al sistema de concessions
administratives (tram. 302-00005/10)

Passem al punt dotzè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els casos de corrupció vinculats al sistema de concessions administratives. Té la paraula per exposar-la, en nom del Grup Parlamentari Ciutadans, l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Honorables consellers, diputats i diputades, bé, tornem a aquest tema que no importava ningú i aquest tema que importa ara tothom i que tothom en parla, i que per sort tothom en parla, que és com lluitar contra la corrupció.

I nosaltres hem volgut portar aquesta interpellació i aquesta moció... Lamento que no hi sigui el senyor Homs, que l'altre dia ens donava lliçons des d'aquest Parlament. Però en tot cas recordo que nosaltres el que demanàvem és transparència absoluta en l'adjudicació d'obres públiques i de contractes públics.

Des de Ciutadans pensem que el principal problema de la corrupció es troba precisament en aquest camp, en la contractació pública. És on hi ha el pastís que aquesta Camorra de què parlava la senyora Camats és on té el seu negoci, és on fa el negoci.

El problema no és que algú robi. El problema és que hi han bandes organitzades. Aquest és el problema. Si algú roba, doncs no passa res, perquè un sistema democràtic té mecanismes de sobres per expulsar-lo. Ara,

quan hi han bandes organitzades amb tarifes per posar sobres en una concessió, amb plecs de condicions redactats per les empreses que es presenten, quan algú col·loca gent en un govern i treu, com hem vist en algun cas..., per aconseguir que aquella persona doni concessions o no en determinats serveis, llavors tenim un problema molt greu, que és que en forma de govern de vegades es fiquen autèntiques bandes organitzades dintre del sistema democràtic per poder extreure diners i fer negocis.

Per tant, aquesta realitat –que pot sonar molt dura, però és que és més dura, la realitat, que el que aquí diem– és contra la qual hem de lluitar tots, perquè és com una malaltia del sistema democràtic. I aquesta malaltia ha de ser tractada, i ha de ser tractada, entre d'altres coses, fent un bon diagnòstic i posant mesures.

Nosaltres proposem aquí, de forma constructiva, una sèrie de mesures per allunyar al màxim –al màxim– la dependència d'aquests contractes..., la independència de qui jutja com es fan i atorguen aquests contractes..., i en definitiva posar llum i taquígrafs des de l'anunci de la licitació en el butlletí fins a la finalització en contracte.

Avui quin problema tenim? En el seguiment d'aquests contractes moltes vegades hi ha vista grossa; en el seguiment d'aquests contractes es donen pròrroques... Poso l'exemple que tots coneixem, eh?, de les concessions d'autopista, no? Algú pensa: «Home!, com és que es prorroguen concessions que ja estan amortitzades?» I com a mínim que hi hagi transparència, que ens diguin per què, i per què costa tant, i per què es prorroga trenta anys més abans que marxi un govern i es prorroguen els contractes. Això volem saber-ho. Volem tenir-hi accés absolut. Parlem de Llei de transparència, i avui diputats d'aquesta cambra que demanem informació no tenim informació ni tan sols dels contractes públics, que són diner públic i que són contractes que vinculen tots els ciutadans en tant que som Administració.

Per tant, donar transparència, seguiment dels contractes –no només formalització, sinó seguiment dels contractes–, del plec de condicions, però també d'aquestes condicions del contracte. I, també, per què no dir-ho, cosa que passa molt poquet en aquest país, poder rescindir, poder revocar, poder prendre decisions respecte al compliment del contracte.

Hi han molts contractes públics en què moltes vegades no hi ha un seguiment i moltes vegades s'incomplixen. I és aquí on hi ha el problema de la col·laboració pública i privada. No hi ha un problema amb el fet que el sector públic i el privat col·laborin, sempre que hi hagi una garantia d'interès general, sempre que hi hagi algú que controli com es fa aquest contracte. Ara, quan hi han vistes grosses, quan els plecs de condicions els redacten les mateixes empreses en connivència amb alguns membres d'un govern o d'un ajuntament, o del que sigui, aquí tenim el problema.

Què proposa Ciutadans en aquesta moció, bàsicament? Entre d'altres qüestions, doncs, per exemple, que aquesta oficina que diu el president que ha creat el Govern per posar llum i taquígrafs, home!, si pot ser,

que no sigui la presidència del Govern, que és part del contracte. Si pot ser, que sigui un tercer independent. Que hi hagi un control que vagi més enllà del Govern i més enllà del contractant, és a dir que hi hagi un tercer que pugui jutjar si les clàusules del contracte estan correctament redactades, si aquell plec de condicions hi ha alguna sospita que pugui haver-lo fet l'empresa, que les condicions tècniques...

Ara, com saben vostès, el cas ATLL és una paradoxa, perquè per primer cop es produeix això, no s'ha produït mai: un organisme administratiu el que ha fet és revocar, en definitiva, una decisió d'un govern. Bé, una excepció que s'ha produït. Nosaltres volem que hi hagi un organisme independent que jutgi des de més enfora del Govern.

Avui dia, deia el senyor Homs que aquesta..., depèn del senyor Homs. O sigui, el senyor Homs és el que vetlla perquè el Govern faci contractes en condicions adequades? Home!, què vol que li digui? No tinc res contra el senyor Homs, que no hi és, però la veritat és que m'agradaria tenir una garantia que no sigui el mateix contractant. Perquè si hi ha una de les parts del contracte, que és govern..., seria bo que ho mirés un tercer, no?

Per tant, fem una sèrie de propostes. Volem publicitat absoluta de tot. És a dir, no volem fer «virgueries» ni que s'hagi d'anar als tribunals perquè autoritzin documentació a un concursant, una persona que ha licitat una obra o que ha licitat un concurs. No volem que un ciutadà no pugui o un empresari no pugui...

La presidenta

Senyor Rivera, ha d'acabar.

Albert Rivera Díaz

...—acabo, presidenta— consultar tot aquest seguiment.

En definitiva, hem de posar llum i taquígrafs a tot el seguiment, perquè aquí hi ha el principal problema.

Evitem amb això que tot i així hi hagin bandes organitzades amb tarifes, amb 3 per cents, amb 4 per cents i amb la famosa *mordida* de cada obra pública, de cada contracte? No ho evitem del tot. Sempre hi hauran lladres. Però el que farem és, sobretot, posar moltes dificultats perquè de manera impune, de manera tan nítida com es fa avui dia... En alguns casos que hem vist —i no vull citar-los un altre cop tots— hem vist que hi ha hagut molta facilitat, massa facilitat. Per tant, volem posar mesures. No és la panacea, no és la solució, perquè sempre hi hauran delinqüents. Però sí que és una forma que n'hi hagin menys i perquè si n'hi han els puguem agafar abans.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyors diputats i diputades.

La presidenta

Per defensar les esmenes té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la il·lustre senyora Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Senyora presidenta, senyors i senyores diputats..., senyor Rivera, jo li recomano que rellegeixi Aristòtil; Aristòtil i tot el que pugui llegir sobre ètica pública i la tensió entre la política i l'ètica. Sempre és d'utilitat.

Estem d'acord amb algunes de les mesures que vostès proposen en aquesta moció. Hi estem d'acord i estem disposats a treballar en aquesta direcció. Per tant, creiem que és cert que s'ha de millorar la regulació vinculada a la contractació administrativa i a l'adjudicació de contractes públics. Per què? Doncs perquè, segurament, fins ara la mateixa legislació ha tingut alguns espais perversos, una certa perversitat legal que ha permès determinades adjudicacions que poden ser legals i que èticament comporten molts interrogants.

Ara bé, jo reprenc la intervenció anterior. Hi han normes, hi ha un codi penal solvent, hi han uns tipus de delictes molt clars, i el 2010 s'han ampliat, pel que fa justament als temes de garantia de legalitat vinculats al tràfic d'influències, a la malversació o inclús als delictes de suborn; inclús en el tema dels regals i en qüestions tan menors que moltes vegades es desconeixen.

Per tant, hi insisteixo: estem oberts a millorar totes aquestes mesures des del punt de vista normatiu. Quan tinguem les eines pròpies d'un estat per fer realment una llei pròpia, doncs la podrem fer, i ara ho hem d'abocar, tal com nosaltres ho hem plantejat a l'esmena, a les ponències que estan en marxa, que són la Llei de transparència i la Llei electoral.

En la Llei de transparència, que per cert també es diu de «bon govern», s'hi poden incloure, perquè per això tenim aquest calendari de reunions establert a curt termini, i els convido que en aquesta ocasió sí que puguin assistir a totes les reunions... Podem treballar un capítol destinat a millorar la contractació pública.

Però al final —i ahir ho deia el president del grup parlamentari, l'Oriol Junqueras— la realitat ens aboca a un pacte d'integritat. I aquest pacte d'integritat és individual. Un altre llibre que li recomano, *L'art de la vida*, de Bauman, apella justament a aquesta condició individual de l'ètica quan diu que «els humans, quan ens quedem sols amb la nostra pròpia opinió i responsabilitat..., és en aquesta soledat en què realment s'amaga l'autèntica esperança d'unió moralment fecunda», que a la política tant és necessària. Per tant, aquest pacte d'integritat que nosaltres proposem és un compromís individual de tots i cadascun de nosaltres com a membres de la classe política i com a representants democràtics de la ciutadania. Aquest pacte, dic, d'integritat no pot suplir el compliment de la norma, mai pot eludir el compliment de la norma. I és per això que en el compromís ètic que va signar Esquerra Republicana —tots els membres electes d'Esquerra Republicana i Catalunya Sí— el primer punt d'aquest compromís és el coneixement normatiu i l'assoliment d'aquest marc normatiu.

Per tant, insisteixo en el plantejament inicial: hem de treballar per regular millor, per cobrir llacunes legals, per evitar que la llei tingui continguts perversos i que,

per tant, l'ús de dinar públic en les adjudicacions, en les contractacions administratives, permeti actuacions irregulars que no entrin dintre de la naturalesa de caràcter d'il·legals.

I per això també reclamem aquest concepte que ahir en la ponència que ens va presentar el president de la Generalitat, amb l'aportació del president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Miguel Ángel Gimeno... Si llegeixen el document, es parla de diferenciar entre responsabilitat política i responsabilitat penal. I, per tant, hem d'assolir nosaltres aquesta responsabilitat política de fer les coses individualment ben fetes.

I aquest pacte d'integritat el podem incloure també en la Llei de transparència, perquè si no apellem a aquesta condició individual i a aquest plus d'exigibilitat que els càrrecs públics tenim per poder ser útil en el compliment de la norma..., un plus a la majoria de la ciutadania, que té també aquesta necessitat de vincular-se al compliment normatiu, però que nosaltres, a més a més, el tenim en el compliment ètic, per la importància que té aquesta ètica pública.

Weber deia que no es pot transformar la realitat si no s'assoleix la capacitat d'un carisma. I aquest carisma és el compromís del funcionari públic, també dels càrrecs públics, de trencar la rutina i, per tant, apuntar-se al carro de la transformació. I aquí és on apellem nosaltres..., i ens comprometem individualment a treballar, amb totes les imperfeccions que formen part de la condició humana, però amb tot el compromís inherent a la tasca política, en aquesta direcció, i treballam unitàriament i en el marc de la ponència del Parlament, perquè nosaltres sí que creiem que aquestes ponències han de ser realment útils i han de constituir un punt d'inflexió pel que estem treballant, que és contra la corrupció i contra la desafecció democràtica.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Quim Arrufat per fixar la seva posició.

Quim Arrufat Ibáñez

També breument. Estem principalment a favor del contingut d'aquesta moció. Tenim alguns dubtes, no gens menys, que en tot cas no sabem ni tan sols on es resoldran o si es resoldran.

«Dicho órgano» no estarà adscrit, ni orgànicament ni funcionalment, a cap departament de la Generalitat. Doncs, on estarà adscrit? De qui penjarà? Qui el nomenarà? Qui el controlarà, també?

I un segon dubte, que és: «excepte aquelles dades que estiguin estrictament protegides per les normes de confidencialitat i dret a la protecció de secrets comercials». Això de «les normes de confidencialitat» a nosaltres ens fa tremolar, perquè és una adscripció àmplia, on caben moltes clàusules, com per exemple, no ho sé, els contractes confidencials de la corporació o tants altres.

I, per tant, no acabem de veure clars aquests dos punts. Però, en tot cas, en el conjunt de mesures que apunten a una informació transparent i completa i un seguiment pausat de tots els processos de contractació pública, és a dir, d'empreses que optin a licitacions públiques, ens sembla més que correcte que això sigui així i es faci un seguiment com més acurat millor al terreny on es toquen justament les administracions públiques i les empreses privades, que és sobretot a les licitacions de serveis públics, és el terreny on –ho estem veient aquests dies– més fàcil és corrompre's o més fàcil és que no estiguin clars i sobre la taula tots els fets que s'hi produeixen.

La presidenta

A continuació, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, presidenta. Per manifestar que el nostre grup parlamentari està d'acord amb les propostes que apareixen a la moció –evidentment, amb matisos i amb alguns comentaris– i que, en contra del que sembla que pot acabar sent habitual a la cambra, estem d'acord i votarem a favor de les mesures. Perquè, entre altres coses, la realitat ens diu que és precisament en la contractació pública, i especialment de l'obra pública, on es concentren bona part dels casos de corrupció que es van desvetllant, que s'han conegut històricament, però també en l'actualitat; que és precisament en aquesta relació públic-privat, quan no està degudament controlada, quan no és transparent, quan no hi ha tots els mecanismes perquè des de l'Administració però també des del civil, des de les mateixes empreses, i també des de la ciutadania, es puguin conèixer i controlar tots els processos, que és on es pot acumular precisament la corrupció, i que és l'opacitat, que no es conegui aquesta forma de treballar, el que acaba fent que la transparència sigui substituïda per la justícia. L'altre dia ho deia a la interpellació citant alguns dels fiscals que avui estan treballant precisament en casos de corrupció: quan el que preval és l'opacitat, el que acabem és a la justícia, perquè és evident que aquesta opacitat és el que acaba portant, també, que hi hagi casos de corrupció.

Deia que teníem algunes consideracions a fer en algunes de les aportacions que es feien. En alguns casos tenim dubtes: si un organisme extern hauria de comptar, per exemple, amb membres de la magistratura. Però, en tot cas, hem entès que la bondat d'una moció d'aquestes característiques és poder donar també de nou un missatge que hi ha una clara voluntat per part del Parlament de garantir la màxima transparència i, si cal, nous mecanismes de control en la contractació, i, per tant, que aquí està també la bondat de la mesura. I que hi ha maneres, moments i oportunitats més endavant, a l'hora de regular-ho, ja sigui per part del Govern o per part del Parlament, de matisar, d'arreglar o de corregir les consideracions que es poguessin fer.

Dit això, i ja no només sobre la mateixa moció, sí que dir-los que, com que sembla que hi ha una tendència a derivar alguns dels debats que es porten en el Ple o de les mocions a les ponències, ja els anuncio que nosaltres, per exemple, a la ponència de transparència que demà començarà, portarem algun dels punts que avui no s'ha pogut aprovar i que entenem que s'han de portar a la ponència. Per exemple, la compareixença del president de la Generalitat perquè expliqui el cas Palau, que hem entès que és a la ponència de la Llei de transparència on ho hem de debatre i aprovar.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Manuel Reyes.

Manuel Reyes López

Muchas gracias, señora presidenta. Señoras y señores diputados, hoy tratamos un tema importante, como es tomar medidas contra la corrupción ligada a la contratación de servicios públicos; un tema, por lo tanto, muy importante, sobre todo en un contexto de crisis económica, donde miles y miles de personas no tienen un puesto de trabajo, donde miles y miles de personas no pueden pagar sus hipotecas, no pueden pagar sus alquileres, y en un clima también de crisis social, derivada sobre todo de la deriva independentista de determinados grupos políticos que forman esta cámara. Por lo tanto, un tema muy importante, un tema que requiere propuestas serias, propuestas rigurosas, que huyan sobre todo del populismo barato, del titular fácil o de la entrevista sensacionalista, como se podría entender de medidas superficiales. Por lo tanto, medidas que hagan difícil que aquellos que vienen a la política para robar o enriquecerse no lo puedan conseguir. Repito: ponérselo difícil a aquellos que quieren venir a la política para robar o enriquecerse. Medidas, por lo tanto, también, que protejan a muchos políticos, de todas las fuerzas políticas, que están realizando un trabajo honesto y honrado en muchos ayuntamientos, en esta cámara, y representando lo que la sociedad reclama. Por lo tanto, luchar contra la corrupción, mayor transparencia, cumplir la legalidad, garantizar la libre concurrencia, igualdad de oportunidades..., en este debate siempre nos encontrarán al Partido Popular.

Sin embargo quiero pensar, señor Rivera, que con estas propuestas ustedes no buscan, pues, el titular fácil, el rédito político a corto plazo, como podrían hacer o se podría entender de las medidas que habitualmente el señor Rubalcaba nos lleva al Congreso de los Diputados. Y ahora que el socialismo en Cataluña, el socialismo entendido a nivel estatal, está huérfano, ya que el Partido Socialista de Cataluña hace tiempo que perdió la o de «obrero», pero recientemente también ha perdido la e de «España», pues probablemente ustedes puedan ser el futuro socio político del Partido Socialista Obrero Español.

Pero independientemente de esto, centrándonos en sus propuestas, y en concreto en la primera propuesta sobre un mayor control, ustedes proponen crear un nuevo órgano de control externo de todas las fases del proceso de contratación pública. Explíquenos un poco esto, qué significa. ¿Ustedes desconfían de los interventores, de los funcionarios? Me parece que equivocan el foco de atención política. Los ciudadanos nos toman a los políticos como uno de los principales problemas; no habla de los funcionarios, no habla de los interventores. Mire, quizá sería mucho más sencillo que para poder ser cargo público, para poder estar en esta cámara, pues, los cargos electos realizaran un curso de capacitación, un curso de formación. Porque si para conducir un coche hace falta pasar un examen, si para ser arquitecto, médico, para ser profesor hace falta un examen, ¿por qué para ponerse al frente de un presupuesto multimillonario no se requiere ninguna capacitación, no?

Por lo tanto, medidas importantes que se deberían tomar, no medidas a la ligera, y sobre todo, el órgano que usted propone, ¿quién lo nombrará? ¿Lo nombrará el Parlament? ¿Lo nombrará el Gobierno? ¿Eso significará más burocracia, más gasto público, una administración cada vez más lenta, menos flexible? Por favor, aclárenos este punto. Nos genera suficientes dudas como para solicitarle, señora presidenta, que este punto se vote de manera separada del resto de puntos.

En referencia a los otros dos acuerdos que propone, la plataforma de servicios de contratación pública y facilitar a las empresas licitadoras no adjudicatarias cauces de impugnación, podríamos entender que son propuestas positivas, pero lo que nos preocupa es que estemos dando palos de ciego poniendo tiritas a un tema que no es trivial, a un tema que necesita propuestas serias, como las que se llevaron al Congreso de los Diputados esta semana, para impulsar, por ejemplo, la Ley de transparencia, u otras medidas que el Gobierno de España impulsará en breve, como por ejemplo —y se las enumero, señor Rivera, no se me despiste—, la Ley orgánica del control de las actividades económicas y financieras de los partidos políticos, la Ley reguladora del ejercicio de las funciones públicas, el Estatuto del cargo público, la reforma del Código penal, la reforma de la Ley de contratos de servicio público, la Ley de enjuiciamiento criminal, o medidas que modernicen las campañas electorales, o incluso la Ley orgánica del régimen electoral general, para mejorar el voto en el exterior.

Por lo tanto, tenemos serias dudas sobre esta propuesta primera que realizaba, podríamos llegar a un acuerdo con las otras dos propuestas, pero sobre todo creo que la voluntad, el espíritu de esta cámara debe ser el trabajar todos juntos, todos unidos, porque la democracia no es patrimonio de nadie ni de ningún partido político. Debemos trabajar, por lo tanto, huyendo de protagonismos, trabajando realmente para poner medidas serias, medidas que no sean tiritas, como le decía, sino medidas de mayor calado. Y, por lo tanto, estoy convencido que si hacemos todo esto conseguiremos la confianza nuevamente de los ciudadanos y que los ciudadanos vuelvan otra vez a confiar en las

instituciones, en los partidos políticos y, por lo tanto, ganemos en credibilidad.

Muchas gracias, señora presidenta, señoras y señores diputados.

(Aplaudiments.)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, senyora presidenta. Senyors i senyores diputats, en venir a aquest faristol un dia com avui no puc deixar de fer menció de la marxa contra l'atur i la precarietat i per una renda garantida de ciutadania, que ara mateix s'està encaminant cap a aquesta cambra, i dels estudiants i les estudiants universitàries que avui mateix estan en vaga per una universitat pública i de qualitat.

Però toca centrar-se en el que ara es debat, i, sense ànim de ser exhaustius, sí que voldria dir que en aquest moment tenim mesos de contractació, el cos d'intervenció de la Generalitat, la Sindicatura de Comptes de Catalunya, l'Oficina de Supervisió i Avaluació de la Contractació Pública, la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, l'Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals de Catalunya –que ha donat alguna sorpresa al Govern aquí present, o al Govern en part aquí present– i, per als casos en què la controvèrsia arribi al seu màxim, l'Oficina Antifrau i la Fiscalia Anticorrupció. Tots aquests òrgans i instàncies desenvolupen diferents funcions pel que fa a la contractació administrativa. En el tràmit ordinari del procés en alguns casos, perquè la llei així ho disposa, o bé en el cas d'alguns d'ells, doncs, quan hi ha controvèrsia o irregularitat.

Resulta evident, no obstant això, que si en el camp de la contractació administrativa encara hi ha casos de corrupció, com certament n'hi ha, és que alguna cosa falla en el conjunt del marc normatiu i que, per tant, cal revisar el conjunt dels instruments i mecanismes de control. I coincidim amb la idea que expressava el senyor Rivera que la contractació pública, aquí i arreu, és un dels punts més sensibles pel que fa a la corrupció.

Aquest és un tema, per tant, tan urgent com important, i li puc assegurar que el meu grup està absolutament compromès en la tasca d'augmentar el control, la fiscalització i la transparència dels processos de contractació administrativa. Precisament per la importància que té, el que els dic és que val molt la pena fer-ho bé, amb perspectiva de conjunt i garantint que les mesures que es proposin no suposin tan sols una superposició de noves estructures a les ja existents, perquè no ens queda clar, específicament pel que fa al punt primer de la seva moció, que això hagi de redundar necessàriament en un control més complet i eficaç, que coincidim que s'ha de fer amb garantia d'independència i d'imparcialitat.

De fet, així com els punts segon i tercer de la moció que proposen els podríem subscriure sense cap reserva, tot i que creguem que val la pena reconduir-los a les ponències que inicien els seus treballs demà, permetin-me que insisteixi que el que proposen en aquesta cambra en el punt primer de la seva moció no ens convenç, precisament perquè coincidim amb vostès en l'afany per millorar els mecanismes de control de la contractació administrativa. No ens convenç almenys en els termes en què ho han formulat, per les raons que acabem d'exposar amb relació a la superposició d'òrgans, i també per la indefinició de les funcions, de les característiques i de la composició de l'òrgan que proposen, en part coincidint amb els arguments que el senyor Arrufat, del Grup Mixt, ha exposat en aquest mateix faristol.

Però el Grup Socialista, malgrat aquesta discrepància, no s'oposarà a la seva moció, i els emplacem a treballar, sense cap dilació –sense cap dilació– i amb tot el rigor que esperem que aportin el conjunt dels grups, en la tasca de refer els sistemes de control de la contractació administrativa, incloent-hi les millores que es puguin instar de la regulació estatal, i a fer-ho en el marc dels treballs parlamentaris que s'estan endegant en aquesta cambra, que han d'atendre el clam ciutadà per una millora de la transparència i la qualitat democràtica, que requereix, entre moltes d'altres qüestions, posar tots els impediments possibles a la corrupció. I, si m'ho permeten, no només perquè sigui un clam ciutadà, sinó perquè ens sembla que és aquesta una necessitat intrínseca d'una política democràtica.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Font.

Antoni Font Renom

Bé, moltes gràcies, molt honorable presidenta. Vicepresidenta del Govern, conseller, diputades, diputats, per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió els avanço la nostra oposició a la moció presentada. És ben cert que podríem limitar-nos a una oposició tècnica, perquè entenem que les mesures de control administratiu que es demanen ja estan més que contemplades en la normativa vigent, i després en faré referència.

Però, alhora, crec que cal oposar-se a aquesta moció per un altre motiu, que és, senzillament, que creiem en la democràcia. Podríem coincidir amb el grup proponent en el fet que algunes coses no s'han bé fet en aquests anys anteriors, i també podríem coincidir que qualsevol sistema de control és sempre millorable. Coincidirem també en el fet que, per moltes mesures que vulguem arbitrar, sempre hi haurà qui intenti fer saltar les normes, però hi ha una cosa en la qual no podem coincidir, i és en la causa de la moció mateixa. No és acceptable començar, com ho fa la moció, sentenciant que la corrupció està implantada en el sistema democràtic, està implantada en la contractació

pública. Afirmacions com aquestes, a més de no ser certes, apunten contra la base mateixa de la confiança de la democràcia.

Pot ser que algú pensi que crispant la democràcia les coses aniran millor o, com a mínim, li anirien millor. Nosaltres no ho creiem. Podríem coincidir, òbviament, que hi ha coses que no s'han fet bé i que l'objectiu de tots nosaltres és fer-les millor, però el primer que hauríem de fer tots plegats i cadascú de nosaltres és intentar reconstruir la confiança en la democràcia i, per tant, no podem començar dient que el sistema és universalment corrupte. Tenim una enorme responsabilitat tots plegats a restaurar la confiança del sistema democràtic, i això s'ha de fer amb més mesures i control, amb més rigor, però també ho hem de fer posant fre a l'excés de la demagògia. Amb un estat de permanent irritació, de desconfiança absoluta entre uns i altres, no anirem enlloc, i tampoc no podrem debatre mesures que puguin ajudar al progrés de la societat.

Com els deia, no ens podem quedar de braços plegats davant la idea que la nostra societat no té controls. Vostès saben perfectament que l'any 2011 el Govern de Convergència i Unió va crear l'Oficina de Supervisió i Avaluació de la Contractació Pública, òrgan innovador a tot l'Estat i amb una missió específica, la de supervisar i avaluar tota la contractació pública de la nostra administració, i estem parlant d'uns dotze mil expedients de contractació anuals, que poden ser molts més en exercicis no afectats per restriccions pressupostàries. Doncs bé, el mateix conseller de la Presidència en el darrer Ple, i amb més detall el passat 8 de febrer en la compareixença de la Comissió d'Afers Institucionals, va anunciar que el compromís d'aquest Govern serà el de reforçar el paper d'aquesta oficina en el transcurs d'aquesta legislatura, portant a terme un decàleg de mesures que ens permetin, dos anys després de la seva creació, augmentar les seves potencialitats. Així ha estat, i aquesta mateixa setmana s'han reforçat les seves competències.

També saben que tenim la Plataforma de Serveis de Contractació Pública de la Generalitat, portal informàtic a través del qual tota persona interessada pot conèixer i consultar els anuncis de licitacions, les adjudicacions i formalitzacions de contractes, els plecs de contractació i, fins i tot, la composició de les meses de contractació. Crec, doncs, que en matèria de transparència cal reconèixer que hi ha coses que s'estan fent bé. I per si això fos poc, la Generalitat de Catalunya, l'any 2011, també va crear l'Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals de Catalunya, que, com bé saben, és l'òrgan especialitzat al qual les empreses i persones interessades poden recórrer contra qualsevol possible irregularitat en els contractes administratius de qualsevol administració de Catalunya previstos a la llei.

I no només això, perquè tothom sap, i vostès també, que existeixen nombroses fases de control de procediment, començant per a la seva tramitació per funcionaris independents i continuant per organismes de tant prestigi com els serveis d'intervenció. A tots aquests serveis i els altres que hi ha no els poden desqualificar d'entrada dient que vivim en el país de la

corrupció. Com a missatge mediàtic pot funcionar, i cadascú sabrà per què el propaga, però si ho enfoquem des del rigor i la seriositat, les coses no són pas així i la societat no es mereix aquest estat d'alarma. Per tant, Oficina de Supervisió i Avaluació, Plataforma de Serveis de Contractació, Òrgan Administratiu de Recursos Contractuals, funcionaris independents, servei d'intervenció, és obvi que Catalunya ha avançat moltíssim en mesures de control. I ara, el que cal és que tots aquests organismes puguin fer la seva feina, i com cal, que sàpiguen que tenen la confiança de la societat i d'aquest Parlament, no reinventant el que ja existeix.

Per això, doncs, no podem donar suport a la moció presentada, i, a més, entenem que cal votar-hi en contra, perquè és hora, entre tots, que sapiguem dir al ciutadà i també a Ciutadans que, malgrat els errors comesos, la democràcia funciona, també la nostra Administració, i que entre tots ho podem anar millorant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula a continuació l'il·lustre senyor Albert Rivera per pronunciar-se sobre l'esmena presentada.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, presidenta. Senyora Calvet, jo, Bauman i Stuart Mill sempre estaré encantat de llegir-los. Jo li recomano que llegeixi el sumari del cas Palau, és bastant més avorrit, bastant menys filosòfic, bastant menys... –com ho diria?– és bastant més realista, lamentablement, del que passa a Catalunya, i allà explica..., i agafi vostè el cas Pokémon, que vostès coneixen, i miri també el que diuen en el cas Pokémon; sabrà com funcionen les coses. Agafin el cas Clotilde, que aquí també el coneixem molt de prop, fins i tot hi han diputats imputats en aquesta cambra, i també veurà com funcionen les coses. Agafi el cas Mercuri, agafi molts casos. Són molt avorrits, vostè és advocada, sap el que és un sumari perfectament, però llegeix-ho, perquè el que estem parlant aquí no és una invenció; lamentablement, la realitat està superant la ficció, i la realitat està superant, fins i tot, l'ètica i la filosofia.

Senyor Reyes, jo estic d'acord que els diputats i fins i tot els alcaldes també passin un test d'idoneïtat, com vostè diu. I miri què li dic, jo dic una cosa; ara que s'obre la Llei de transparència, suposo que hi hauran ponències, hi haurà gent que demanem compareixences. Nosaltres, el nostre grup s'està començant a plantejar que el senyor Bárcenas vingui a la Llei de transparència, sí, s'ho està plantejant, perquè no hi ha ningú millor per corregir el sistema que el que s'ha saltat tot el sistema, s'ha saltat tota la contractació pública i s'ha emportat tots els diners d'aquesta contractació pública. Jo crec que el senyor Bárcenas és un expert, un expert, no sé si independent o no, perquè ha estat a sou del Partit Popular fins fa molt poquet, perquè, a dos-cents mil euros l'any, suposo que d'independent en deu tenir poc, però és una persona que en sap molt, i jo crec que, en aquest sentit... Ho dic per les lliçons, vostès que parlen de transparència, credi-

bilitat... Home! Podrien tallar vostès una miqueta, no?, amb el que tenen a casa, vull dir, tampoc estan aquí per donar-nos moltes lliçons, però ja veu que això ja ho han fet.

Per tant, l'antipolítica que és la que fa el senyor Bárcenas, l'antipolítica que és el que el senyor Bárcenas..., i la que han fet alguns membres de molts partits, entre altres el seu, home!, com a mínim l'autocrítica, l'autocrítica dintre del seu partit seria bo, seria bo perquè la democràcia guanyaria si els partits que han comès errors fessin autocrítica i no vinguessin a donar lliçons. Jo crec que la ciutadania això ho agrairia.

I per altra banda, finalment, el senyor que representa Convergència i Unió parlava que creien en la democràcia i que això era atemptar contra la democràcia. Sap el que atempta contra la democràcia? Robar. Robar atempta contra la democràcia. Deia vostè: «la confiança». El que més atempta –ho deia el senyor Elena, em sembla–, el que atempta contra la confiança és robar, no vigilar; vigilar recupera la confiança o, en tot cas, evita que es trenqui. Robar és el que trenca la confiança, i robar és el que està passant en molts casos. I vostè diu: «No s'ha institucionalitzat.» Escolti'm, que hi han tarifes publicades, que hi ha un 3 per cent que s'ha dit en aquest Parlament, que hi ha una fórmula –lamentablement– que no és de tots, és d'una part, però aquesta part moltes vegades és qui ha tingut el poder dintre dels partits polítics. No ha sigut lamentablement un cas aïllat, han sigut casos que afecten i han afectat les cúpules d'alguns partits polítics.

Per tant, home, jo també els demanaria que dintre dels seus partits, a part de llegir els argumentaris que els passen...

La presidenta

Senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

...sobretot –sí, acabo, presidenta–, a part de llegir argumentaris per defensar les posicions indefensables, una miqueta d'autocrítica dins dels partits també estaria bé per començar a canviar aquesta democràcia perfeccionable i millorable. Per tant, està clar que vostès no volen posar més llum i taquígrafs. Vostè deia que tota la informació està disponible; això és mentida. Nosaltres hem volgut accedir a tots els contractes, i no és veritat; falten moltes parts i moltes formalitzacions d'aquests contractes en aquesta plataforma; per tant, no és veritat que es pugui accedir-hi; hi han casos que han d'anar al TSJ per demanar informació i diputats que no podem accedir a la informació d'aquests contractes. Per tant, transparència, ni una, o com a mínim no n'hi ha prou. I, en aquest sentit, nosaltres volem que s'incrementi, és aquesta la proposta.

I finalment, respecte a l'organisme, escolti'm, una participació que no només sigui del Govern. Si la contractació i la vigilància està a la Presidència de la Generalitat, és evident que és una de les dues parts contractants; per tant, pensem quin mecanisme podem tenir. Nosaltres proposem un organisme inde-

pendent que pugui tenir formar part d'experts, de gent de la Magistratura, i que puguem, el Parlament, potser, nomenar una part per una majoria reforçada. Parlem-ne, però la Presidència de la Generalitat no és el millor, sigui quin sigui el Govern, per parlar d'interdependència quan és part d'aquest contracte.

Lamento que només hi hagi un grup que..., pel que he entès, o dos grups que donen suport a aquesta proposta, perquè posar transparència mai fa nosa.

La presidenta

Senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

La transparència mai ha de fer nosa i, en tot cas, recuperarem la confiança si som capaços de posar-hi més llum a la contractació pública, entre d'altres coses.

Gràcies, senyora presidenta, diputats i diputades.

La presidenta

Senyor Millo, suposo que és per demanar votació separada del punt 1. Sí, eh? (*Manuel Reyes López demana per parlar.*) El senyor Reyes? Trenta segons.

Manuel Reyes López

Sí, por alusiones. Señor Rivera, nuevamente equivoca el foco; el Partido Popular no ha sido condenado por financiación irregular, cosa que sucede con otros partidos políticos de esta cámara. Y también recordarle que en las filas del Partido Popular de Cataluña no hay ningún imputado.

La presidenta

Passem a la votació de la moció... (*Albert Rivera Díaz demana per parlar.*) Senyor Rivera?

Albert Rivera Díaz

Muy breve. No es por alusión. Usted seguramente es que no tiene nada que ver con eso, lo que pasa que me sorprende que usted venga aquí a dar lecciones y no mira ni dentro de su casa. Lo del señor Bárcenas es evidente y, por tanto, no es una opinión de Ciudadanos, es una opinión de buena parte de la ciudadanía española. Estoy convencido de que muchos votantes, muchos militantes y mucha gente muy honrada que hay en su partido deben pensar algo parecido, lo que pasa que a lo mejor no lo pueden decir.

La presidenta

Passem a la votació de la moció.

Començarem pel punt 1.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

David Fernández i Ramos

Abstenció.

La presidenta

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjat per 22 vots a favor, 50 en contra i 59 abstencions.

Votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Senyor Fernández?

David Fernández i Ramos

Abstenció.

La presidenta

Senyor Millo? (*Pausa.*)

Ha estat rebutjada per 38 vots a favor, 51 en contra i 42 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica i els objectius de dèficit públic (tram. 302-00001/10)

Passem al tretzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política econòmica i els objectius de dèficit públic, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyora presidenta. (*Remor de veus.*) Conseller d'Economia, conseller de Justícia, vicepresidenta, diputades, diputats, presentem des d'Esquerra Republicana aquesta moció...

La presidenta

Un moment, senyor Aragonès, si us plau, un moment. Senyores diputades, senyors diputats, demano silenci. Continui.

Pere Aragonès i Garcia

Gràcies, presidenta. Presentem des d'Esquerra Republicana aquesta Moció subsegüent a la interpellació que vam fer al conseller d'Economia sobre els objectius de dèficit públic per a l'any 2013 a la Generalitat de Catalunya. És una moció que entenem que calia fer, calia presentar abans del debat en aquest Parlament, que hi haurà les properes setmanes, els propers mesos, del pressupost de la Generalitat. Perquè és una moció que el que fa és abordar el perímetre que tindrà aquest pressupost.

En el pressupost de la Generalitat per a l'any 2013 hem d'actuar per intentar minimitzar al màxim els ajustos que poden posar en qüestió encara més l'estat del benestar al nostre país en dos aspectes, en el perímetre d'aquest pressupost, és a dir, quin és el volum d'aquest pressupost, i en la composició mateixa del pressupost. Per tant, com que la composició del pressupost, dels ingressos, les despeses, acabarem, doncs, tractant-la en el debat de la mateixa Llei de pressupostos, ara hem de tractar la qüestió del perímetre. I el perímetre avui ve determinat bàsicament pels objectius de dèficit públic que s'imposen a les diferents administracions –en el cas de l'Estat espanyol, aquest, de moment, 4 i mig per cent–, i com s'ha repartit per part del Govern de l'Estat unilateralment sobre les diferents administracions, no? Per tant, aquesta és una qüestió important: com el perímetre més gran sigui, menys retallades s'hauran de fer; per tant, el primer objectiu és: ampliem el perímetre del pressupost.

Avui el que plantegem aquí en aquesta moció és un conjunt de propostes destinades sobretot a negociar amb el Govern de l'Estat; per tant, en cas que s'aprovi, el conseller d'Economia tindrà feina les properes setmanes a negociar amb el ministre Montoro i el ministre De Guindos aquesta moció.

Però sí que aquest conjunt de mesures es basa en alguns criteris. El primer és un criteri de justícia en el que és l'ajust i l'esforç en les finances públiques per sortir de la crisi. És un criteri que hem de fer en la composició del pressupost, però que també hem de fer en el perímetre del pressupost. No pot ser que la Generalitat de Catalunya, que a Catalunya és qui presta els serveis de l'estat del benestar, tingui un límit del 0,7 per cent del producte interior brut, i, en canvi, l'Estat, que no presta els serveis de l'estat del benestar a Catalunya, en presta uns altres, doncs, tingui un marge de dèficit molt i molt més gran. No té cap mena de sentit des del punt de vista de l'estat del benestar; no té cap mena de sentit des del punt de vista de qui realitza la seva part corresponent de la despesa.

Després també és una moció en què un altre dels criteris és complir els compromisos adquirits i complir fins i tot amb el marc vigent. És a dir, no plantegem en aquesta moció una de les solucions que des del punt de vista d'Esquerra Republicana hi hauria, que és un canvi del marc polític, per tant, la independència política de Catalunya, que ens permetria gestionar-ho d'una altra manera. No ho plantegem. El que plantegem és simplement, quan l'Estat aprova un estatut d'autonomia, i el Tribunal Constitucional en alguns aspectes, doncs, el lamina, en altres en fa una sentència interpretativa, que es compleixi això i que es compleixi, per exemple, la disposició addicional tercera de l'Estatut i alguns pagaments que ja estan acordats a la comissió bilateral que ascendeixen a 1.689 milions i que no s'han pagat.

I això es deu fins i tot interpretant de la manera més restrictiva la sentència de l'Estatut, la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut d'autonomia, no? O que es torna a incomplir..., l'Estat, els pressupostos

de l'Estat tornen a incomplir l'Estatut que van aprovar les Corts espanyoles pel que fa a la inversió en infraestructures. O que quan s'aprova una llei pel Govern de l'Estat que obliga la Generalitat a prestar determinats serveis i es comprometen uns diners o es demana que aquests serveis es retirin, si es retiren els diners, o no es retiren els diners. I ara veiem que s'han retirat els diners i la Generalitat ha hagut de posar de la seva butxaca, de la butxaca de tots els catalans, traient-ho d'altres llocs, doncs, 296 milions d'euros. O que s'augmenta l'IVA perquè l'Estat recapti més a costa de la Generalitat, que li costa 66 milions més, no?

El punt central és l'objectiu de dèficit. D'acord amb les previsions de la mateixa Llei d'estabilitat pressupostària estatal, que Esquerra Republicana no va votar i va rebutjar, a la Generalitat li correspondria un dèficit per a l'any 2012 de l'1,7 per cent del producte interior brut si l'objectiu és el 4,5; si aquest s'amplia, s'hauria d'ampliar en la mateixa proporció. És complir els acords –en alguns dels quals fins i tot nosaltres no hi hem participat i hi hem estat en contra–; complir els acords i complir les lleis.

Per això, doncs, aquesta moció. Esperem que hi hagi un acord de tots els grups en aquesta moció o com a mínim en el punt de dèficit, creiem que és important, perquè això ens permetrà ampliar el perímetre del pressupost de la Generalitat. I, per tant, com més amplada hi hagi en el pressupost de la Generalitat, menys haurem de demanar que els usuaris dels serveis públics, els ciutadans de Catalunya s'hagin d'estrènyer el cinturó. A més amplada del pressupost, menys «apretada» de cinturó dels ciutadans de Catalunya, perquè n'hi ha que ja no poden estrènyer-se més el cinturó.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes presentades té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Josep Vendrell, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, presidenta. Consellers, diputats i diputades, bé, jo ara podria començar dient allò que vostès deien abans, no?, que potser per parlar de temes com aquests una moció no seria la manera i que potser el que caldria és esperar a debatre-ho en els pressupostos de la Generalitat.

Bé, dit això, la moció que presenta el Grup d'Esquerra Republicana planteja qüestions que són certes i que formen part important dels problemes financers que pateix la Generalitat. El nostre grup també constata, com es diu en la moció, que l'objectiu del dèficit del 0,7 per cent és incoherent amb els nivells de despesa pública que assumeixen les diferents administracions i que respon a un repartiment injust dels límits del dèficit.

Nosaltres constatem també que el Govern de l'Estat penalitza la Generalitat i les comunitats autònomes presentant recursos, per exemple, contra la Llei de dipòsits bancaris.

Nosaltres constatem també que el Govern de l'Estat suma una llarga i vergonyosa llista de deslleialtats i incompliments cap a la Generalitat, en l'aplicació de l'IVA o en la disposició addicional tercera.

Nosaltres també reclamem al Govern de l'Estat el compliment dels acords en matèria d'inversions o el pagament de tot allò que es deu; com demanem també al Govern català que ho faci respecte, per exemple, a les entitats del tercer sector social.

Però, mirin, ara ja no n'hi ha prou a constatar el que és evident, cal un altre camí, una altra política per fer front a la crisi. Quin problema o quina insuficiència té aquesta moció, una moció que no és només sobre l'objectiu del dèficit, sinó sobre les finances de la Generalitat, ja que reclama al Govern de l'Estat tot un seguit de mesures que van més enllà de determinar l'objectiu del dèficit?

Mirin, les tres insuficiències serien: primer, no es qüestiona l'arrel del problema. L'arrel del problema és la política d'austeritat, aquesta política que per salvar l'economia mata l'economia i sobretot mata els drets socials i laborals. Tota la responsabilitat només és del Govern de l'Estat, no es fa cap referència a Europa i l'«austericidi». Per això proposem una esmena per rebutjar de forma clara i radical aquesta política desastrosa que beneficia només una elit i perjudica el conjunt de les classes populars, especialment les del sud d'Europa.

No n'hi ha prou amb enviar una carta al vicepresident de la Comissió Europea, el senyor Olli Rehn, com va fer el conseller Mas-Colell, que de forma molt condescendent li venia a dir: «Miri, a Catalunya ens hem portat bé, ens estem ofegant i necessitem una mica d'oxigen, només una mica per no acabar morint, perquè l'agonia sigui una mica més llarga del que ja és.» Ara el conseller Mas-Colell ja critica l'austeritat. I el senyor Pere Aragonès deia en la interpellació: «Estem en un marc d'unes polítiques de la Unió Europea de consolidació fiscal que a Esquerra Republicana no ens agraden.» Doncs, si no els agraden, acceptin l'esmena que nosaltres els hem plantejat que ho diu, això, amb claredat i amb contundència, això mateix.

Però també cal assenyalar en la situació financera del Govern català..., de la Generalitat, les responsabilitats del Govern català: les retallades, que han perjudicat de forma molt greu els serveis públics. I per això també els proposem una esmena que estic segur que acceptaran, perquè ve a dir el mateix que vostès deien només fa uns mesos.

Segona qüestió: la moció assumeix la necessitat de realitzar un altre ajust, no de 4.000 milions ni de 3.000, que són les xifres que ara ens va dir el Govern català, sinó menys, de 2.000 milions. De veritat pensen que encara hi ha marge per retallar més? Què faran? Incrementar les ràtios a les escoles? Tancar més quiròfans? Acomiadar més interins? Reduir les beques menja-

dor? Què més cal retallar a Catalunya? Si retallem més, 2.000, 3.000 o 4.000 milions, ens carreguem el sistema de benestar que ens queda. I ja no hi ha més marge, ja hi ha massa patiment social a Catalunya per acceptar més retallades.

I en aquest sentit, hem proposat dues esmenes en el sentit de no complir els objectius del dèficit del 0,7 i no de realitzar cap altre ajust el 2013 en una situació de recessió i de creixement de l'atur com la que ens trobem. Si vostès mateixos, tant CiU com Esquerra Republicana, diuen que és impossible complir, doncs, posem-ho negre sobre blanc, aprovem-ho, acceptin les nostres esmenes.

Miri, la senyora Anna Simó va dir fa uns dies que exigia al Govern incomplir l'objectiu de dèficit sense permís de l'Estat, segons titulava *El País*. Per tant, ho tenen molt fàcil, només han d'incorporar les nostres esmenes.

I tercera qüestió: la moció no planteja cap més alternativa que reivindicar un seguir de qüestions al Govern de l'Estat, que, miri, ja hi podríem estar d'acord, però ni tan sols esmenten les seves pròpies polítiques fiscals que han plantejat en l'acord de govern.

Hi ha altres mesures que es podrien prendre en el camp de la despesa. Per què cal prioritzar el pagament a entitats financeres, a constructores, en lloc, per exemple, de a les entitats del tercer sector social, que fan una tasca absolutament insubstituïble?

El que no entendríem és que vostès facin unes declaracions en un determinat sentit, però que a l'hora de la veritat, quan ho posem negre sobre blanc, acabin rebutjant les nostres esmenes. Perquè, mirin, les paraules se les emporta el vent i el que queda és el que s'acaba votant al Parlament.

Aquesta és una moció que està per darrere de la realitat...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

Josep Vendrell Gardeñes

...la societat catalana –ja acabo, presidenta– no suporta més austeritat.

I, em sap greu dir-ho, aquesta moció, més que d'Esquerra Republicana, almenys de l'Esquerra Republicana que havíem conegut, per les seues insuficiències, sembla molt una moció de Convergència i Unió. El camí que els proposem és el camí de la desobediència a unes polítiques profundament injustes; dir «no», dir «ja n'hi ha prou», perquè, mirin, l'única batalla que es perd és la que no es dona.

Stéphane Hessel deia que els responsables polítics, econòmics i intel·lectuals i el conjunt de la societat no han de claudicar ni deixar-se impressionar per l'actual dictadura dels mercats que amenaça la pau i la democràcia. Doncs, d'això es tracta, de no aplanar el cap, de guanyar-nos el respecte, de no aplanar el cap no només davant del Govern de l'Estat, sinó també davant

dels mercats i davant de la Unió Europea, rebutjant clarament l'«austericidi».

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Maurici Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

Presidenta, consellers, diputats, diputades, molt bon dia. Avui amb aquesta esmena que ens ha presentat Esquerra Republicana un té aquella sensació, que és més que una sensació, és gairebé una convicció, no?, que estem –perdó, amb aquesta moció– davant d'una moció que metafòricament jo m'atreiria a qualificar com a moció trampa, perquè és una moció amb què és molt difícil, si un és honest políticament i intel·lectualment, estar en desacord. És veritat; té elements descriptius indubtables. Ho hem dit des del nostre grup parlamentari moltes vegades; les mateixes denúncies que vostès fan dels incompliments, podem qualificar-los també de «deslleialtats», un llarg etcètera; és obvi que són així.

Ara bé, com que metafòricament també fa molts anys que ens afaitem, doncs, ja sabem que aquesta denúncia una vegada més no és gratuïta. Bé, vostè ara no s'afaita perquè s'ha deixat barba. (*Veus de fons.*) Bé, però de tant en tant sí, no?, perquè, si no, la tindrien més llarga. O sigui que suposo que també..., se la retallen –se la retallen–, no? (*Rialles.*)

Bé, com que fa ja molt temps, dic, que sabem de què van les coses, doncs, entenem..., a més és d'aquestes coses que jo entenc molt bé que Esquerra Republicana presenti avui aquesta moció, perquè, si no, davant de les seves bases, serà molt difícil donar recolzament al pressupost que han d'aprovar, espero, conseller Mas-Colell, que molt aviat, pel bé de tots.

I no només això, sinó que espero, si volem seguir o volem trencar per fi, doncs, aquest cent per cent d'efectivitat de presentar tard els pressupostos..., clar, vostès han de justificar davant de les seves bases dos pressupostos, segurament, en el termini de vuit mesos.

Jo entenc, malgrat l'exercici de responsabilitat que vostès interpreten políticament que estan fent, que això és molt complicat de justificar, perquè, clar, vostès ara de cop i volta donaran un gir copernicà que qualsevol militant o persona simpatitzant d'Esquerra Republicana, doncs, home, s'haurà d'agafar a la cadira; entre d'altres, molta gent que jo conec. Costarà d'entendre, perquè vostès durant la legislatura passada van arribar a dir coses molt grosses en relació amb els pressupostos.

I, per tant, entenc perfectament que vostès avui presentin aquesta moció. Ja li ho dic, estem d'acord amb tot el que diuen, però també sabem que vostès diuen tot això per justificar dues coses principalment: una presentació tardana dels pressupostos, i després, com dic, que vostès aquest any hauran de recolzar dues vegades pressupostos molt, molt, molt restrictius, pre-

sentats uns fora d'hora, els altres espero que dins de l'hora, però que, realment, doncs, els compliquen molt la vida políticament.

I això és el que políticament al Grup Parlamentari Socialista li sembla inacceptable. I li sembla inacceptable perquè ahir..., senyor Junqueras, segurament perquè jo em vaig explicar malament, però li explicaré exactament el que jo volia dir. Ahir li intentava dir que inclús el senyor Obama va estar plantejant-se molt seriosament, seguint el consell d'economistes de primera categoria mundial com el senyor Krugman, d'utilitzar un antigalla legal per contemplar la possibilitat d'emetre moneda amb un metall preciós diferent perquè no tenia manera de superar la restricció d'emissió de deute que li imposava el Parlament. Estem parlant dels Estats Units! I, malgrat tot, els Estats Units presenta els pressupostos, funciona... És a dir, no hi ha excuses en aquesta cambra perquè passin més setmanes sense presentar els pressupostos.

I això és el que aquesta moció està tractant de fer. I per això dic que d'acord amb la literalitat, totalment en desacord amb la intencionalitat política que això, en la nostra modesta opinió, amaga. Perquè, miri, nosaltres, si vostès, com que ara posen cara de desacord, em donen la raó, cap problema. Nosaltres hem plantejat tres esmenes. Mantenim la literalitat del que vostès diuen, i hi afegim tres coses: primera, que això no és excusa per presentar els pressupostos tard; segona, que Convergència i Unió ha contribuït a aquesta espècia de guirigall que ara denuncia, havent recolzat la Llei d'estabilitat pressupostària, amb la qual sé que vostès tampoc estan d'acord, votem-ho; i, després, també, per denunciar el que a nosaltres ens sembla més greu, que per la porta del darrere s'estan entrant retallades, que potser eventualment podrien estar justificades, les hauríem de discutir, en tot cas, però que el que és intolerable és que es discuteixin aïlladament. Perquè com vaig dir ahir, potser sobren policies i falten mestres, i el que està fent la consellera Rigau és anunciar el tancament de centres escolars, amb el dany social que això està provocant.

Hem de tenir un debat a la globalitat. I, per tant, li prego, senyor Aragonés, que contempli seriosament això: recolzar, un, que això no és excusa per presentar tard els pressupostos; dos, que la Llei d'estabilitat està amplificant el problema que ara tenim; i, tres, que, en cap cas, les retallades de la naturalesa que s'estan presentant estan justificades sense debatre-les en el marc global d'una discussió del debat pressupostari.

I acabo...

La presidenta

Senyor diputat...

Maurici Lucena i Betriu

...abans que em cridi l'atenció, dient el següent: estem d'acord amb el text literal que Esquerra Republicana presenta, no amb el que això intenta tapar, però no ens oposarem... –ja li ho dic ara–, no ens oposarem al que vostès diuen; però denunciem el perillós estat de com-

plaença i melancolia en el qual està entrant aquest Govern, perquè no li està calent debatre res en aquesta cambra. I, realment, conseller, em costa reconèixer-lo en la persona que òbviament segueixo admirant, perquè això de parlar sempre de Madrid i de l'herència rebuda francament, com dic, no ajuda gens a l'acció de Govern que tots esperem de també el nostre Govern, que és del qual vostè forma part.

Gràcies.

La presidenta

Senyor diputat...

Maurici Lucena i Betriu

Gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, el senyor Quim Arrufat, del Grup Mixt.

Quim Arrufat Ibáñez

Bé. Convindran amb mi que una cosa li haurem de reconèixer al senyor Maurici Lucena, que la batalla gairebé en solitari que està portant per a la presentació a temps dels pressupostos és bàsica, no? S'està convertint en una obsessió sana, però una obsessió per al senyor Lucena, i hauria de ser compartida per tothom; però, en tot cas, s'haurà de reconèixer aquesta perseverança en la reclamació.

Bé. Nosaltres no veiem clar el fons d'aquesta moció per diferents raons. Perquè la constatació de totes aquestes deslleialtats ja fa temps, diguéssim, que estan constatades i que segurament, tant per part d'Esquerra Republicana com per part de la CUP, com per part de bona part de forces polítiques d'aquest país i la conseqüència coherent amb aquesta deslleialtat permanent, s'expressa en la convocatòria d'una consulta i en l'inici d'un procés de conflicte amb l'Estat Espanyol que resolgui, en tot cas, la comunitat internacional o que es resolgui a través de..., comminada amb la voluntat popular democràtica dels catalans i les catalanes per separar-los d'una vegada de l'Estat Espanyol i deixar de fer –i no s'ho prenguin malament– el plo-ramiques davant la deslleialtat de l'Estat, etcètera.

Per tant, això ja entra en contradicció amb les nostres voluntats, que ja vam expressar amb aquell vot tan estrany a la declaració de sobirania, que s'apro- vava una declaració de sobirania que no comportava una convocatòria de referèndum, no? I que allargava un procés que nosaltres veiem mort, esgotat, difícil, de patiment, però, sobretot, d'excuses polítiques que no entenem que estiguem en el camí de fer-ho i que poden desgastar la validesa argumental, la fortalesa popular amb què compta ara la reclamació d'un estat independent, d'un país lliure, separat de l'Estat espanyol, i, per tant, separat de totes aquestes coses que s'inclouen aquí dins.

Però, clar, llavors ja entrem en una segona contradicció en aquesta moció, que és reclamar la participació a l'Estat d'aquells impostos amb els quals nosaltres estem en desacord que s'hagin augmentat. Vull dir..., ja és una segona contradicció més enllà, que no estem disposats a passar. No estem d'acord amb l'augment de l'IVA, no reclamarem la participació en l'augment de l'IVA, malgrat es pogués entendre en el seu moment. Tot el que sigui reclamar participacions en coses que l'Estat Espanyol ni està disposat a cedir ni està disposat a donar-nos, ni tan sols, a més a més, estem d'acord amb què les hagi augmentat i, per tant, no estarem d'acord amb percebre'n la part proporcional, ens semblaran incorrectes i no estaran d'acord amb el Grup de la Candidatura d'Unitat Popular.

Per això, però, malgrat tot, la constatació una vegada més de les deslleialtats, em sembla pertinent, diguéssim, és pluja fina sobre el mateix tema, la Candidatura d'Unitat Popular en aquesta moció s'hi abstinirà.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... *Conseller, consellers*, diputados, diputadas, esta es una moción que evidencia una vez más la pulsión hacia la falsedad y la mentira que tiene algún grupo parlamentario de esta cámara. Falsedades y mentiras –falsedad y mentira. La propaganda debe limitarse a un número pequeño de ideas y repetirlas incansablemente. Presentarlas una y otra vez desde diferentes perspectivas, pero siempre convergiendo sobre el mismo concepto: principio de orquestación, sexto principio de la propaganda de Goebbels. Esto es lo que hace esta moción. Es una transposición del acuerdo de gobierno entre Convergència i Unió y Esquerra Republicana, que busca como siempre justificar una situación. ¿La justificación cuál es? La de siempre: España nos roba, España nos maltrata, hay una situación de castigo fiscal, de voluntad de asfixia premeditada, orquestada desde Madrid para convertir a Cataluña en una comunidad residual. Este es el argumento, nada sofisticado, pero, bueno, nada sofisticado pero tiene réditos, ¿eh? Porque claro, la demagogia, la falsedad demagógica, la demagogia en estado puro, esa demagogia enemiga de la democracia que ustedes utilizan permanentemente, día tras día, esa injuria a todos los españoles, esa pedagogía del odio, esa construcción de argumentos desde la mentira, al final acaba demostrando un principio básico, no sé si filosófico, que dice que de una premisa falsa, las conclusiones son necesariamente equivocadas. Porque todo lo que dicen es mentira. Su voluntad de deformar permanentemente, de torturar, de retorcer la verdad y los hechos, y, por lo tanto, la realidad, solo les dota de argumentos populistas que les permiten obtener votos. Felicidades –¡felicidades! Irresponsabilidad absoluta. Pero yo les felicito. Han conseguido ustedes inocular la pedagogía del odio en amplias capas de nuestra sociedad, desde la construcción de una mentira argumental.

Y les voy a refutar, una por una, estas mentiras habituales, estas falsedades y mentiras habituales a las que ustedes son adictos.

«Los recortes son obligados por el injusto reparto del objetivo del déficit.» No sé, díganse a ellos, los votaron. ¿Ciudadanos está dispuesto o cree que es necesario un reajuste de los objetivos de déficit? Claro, lógicamente; pero si ahí nos encontraríamos seguro. Pero como ustedes los argumentan no. Díganse a sus socios, que los votaron.

La famosa disposición adicional tercera. Es que por mucho que ustedes insistan no tiene validez jurídica, déjenlo ya, dejen de mentir. Si lo saben: no tiene validez jurídica. No pueden ustedes contabilizarlo como una deuda. No pueden ni deberían, si la decencia argumental sustentase sus formulaciones. ¿Pero qué más da la verdad, si lo que se intenta es la propaganda?

La famosa disposición adicional tercera..., perdón, la del fondo de competitividad. ¿Se acuerdan, no? El «raca-raca», también desde la mentira. «Es que no nos lo pagan –es que no nos lo pagan.» Que eran adelantos, se liquida este año, ¿verdad, señor Mas-Colell, que este año se lo liquidaran? ¿Había una obligación del adelanto? No, no la había. No confundan la política con la obligación, ustedes lo hicieron voluntariamente.

«Nos impiden aplicar medidas tributarias, y por lo tanto nos asfixian financieramente.» Pero es que son ustedes los que proponen invaden competencias que no les son propias. La doble tributación, la doble imposición. Pero menos mal que alguien les puede a ustedes meter la mano en la cartera de los catalanes permanentemente, con un euro más por receta a enfermos, a crónicos, las tasas judiciales. Si al bandolerismo fiscal alguien tiene que ponerle límite; ¡por suerte, la legislación! Y ahora ustedes se inventan el nuevo, el de los ahorradores, el de aquellos señores que han ahorrado 10, 15.000, 20.000 euros, personas mayores les van a pagar a ustedes –espero que no– su fiesta, su voluntad de depredación fiscal.

Porque saben ustedes, ustedes lo han citado –¡acabo, presidenta– en esta moción el verdadero problema, el real, no la falsedad habitual, el real, una deuda monstruosa acumulada en más de treinta años de gestión nacionalista del Gobierno de la Generalitat de Cataluña, que hace que el pago de la deuda sea el tercero o el segundo compromiso de pago de esta comunidad. Eso, y su voluntad de construir una administración elefantiásica, ¿eh? Eso es lo que ustedes no quieren recortar.

En definitiva, las falsedades habituales que se las compren otros. Nosotros haremos pedagogía, significando que ustedes permanentemente construyen sus argumentos desde la mentira y la falsedad. Así lo decimos en esta tribuna, lo decimos fuera, y esperamos que cada día más convenzamos a los catalanes de que ustedes les mienten, falsean y retuercen la realidad...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

...para conseguir un objetivo que no es otro que justificar la independencia desde la animadversión al conjunto de España.

Gracias, presidenta, diputados y diputadas.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats, diputats d'Esquerra Republicana de Catalunya, diputat Pere Aragonés, vostè, o s'ha equivocat de cambra i no sap ben bé on està, o bé no confien gens en els tres dels tres-cents cinquanta diputats que té Esquerra Republicana al Congrés dels Diputats. Vostès presenten en el Parlament de Catalunya el que són incapaços de guanyar al Congrés dels Diputats.

Senyor Aragonés Garcia, li recomano –diputat d'Esquerra Republicana, li ho recomano–, si vostè vol interpellar el ministre d'Economia o el ministre d'Hisenda, presenti's a les eleccions generals, però no intenti convertir el Parlament de Catalunya en una subseu parlamentària, en una comissió parlamentària del Congrés dels Diputats.

La seva moció, dirigida a un govern que és controlat per una altra cambra, com és el Congrés dels Diputats, és literalment, senyor diputat, degradar el Parlament de Catalunya. Nosaltres, jo, els diputats del Partit Popular català creiem en la nostra funció com a diputats del Parlament de Catalunya. Creiem en aquest parlament, el Parlament de Catalunya. Per tant, no entrarem en el seu joc de voler convertir aquesta cambra, el Parlament de Catalunya, en una tertúlia, en una espècie de tertúlia, una espècie de comissió parlamentària de subseu del Congrés dels Diputats. En aquest joc, senyor Pere Aragonés, no ens trobarà. Aquí estem, al Parlament de Catalunya, per fiscalitzar, per controlar, per impulsar el Govern de la Generalitat de Catalunya. Vostès, Esquerra Republicana de Catalunya, des de l'oposició fan oposició de l'oposició, una cosa que segur, estic convençut, aquest fenomen serà estudiat a les facultats de ciències polítiques i gestió pública com d'anomenar-se cap de l'oposició s'actua com a president a l'ombra en l'acord ERC-CiU.

Vostès, amb les seves pràctiques, sens dubte, estan fent mèrits per superar el laberint polític, el laberint polític que significa la política italiana o la política grega. Aquí no cal que es presenti Beppe Grillo, ja tenim l'acord ERC-CiU que consisteix en fer, alhora, de govern i d'oposició, sense saber exactament on està la frontera entre el Govern i l'oposició; la qual cosa, i no vull actuar com el diputat Cañas en pla *showman*, sinó que ho dic amb una profunda preocupació envers el que està succeint a la política catalana, que és que vostès certament estan modificant absolutament tots els paradigmes del que és un sistema parlamentari.

Però, senyor Aragonés, el que sorprèn més de la seva moció és que coincideix completament amb el discurs que fa el senyor Andreu Mas-Colell. Imagino que el redactor de la moció haurà estat el secretari d'economia d'Esquerra Republicana de Catalunya, que alhora l'ha contractat el senyor Mas-Colell –53.000 euros de sou– per, teòricament, en la forma, assessorar-lo, i en la pràctica –n'estic convençut–, fer de comissari polític del senyor Oriol Junqueras en el departament del senyor Andreu Mas-Colell. Hi ha els «homes de negre», com diuen vostès, i hi ha l'home d'Oriol Junqueras al Departament d'Economia, l'home d'ERC, que es diu Albert Castellanos, que és secretari de Política Econòmica d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Però, fixi's, vostès, Esquerra Republicana de Catalunya, Convergència i Unió –l'acord ERC-CiU–, entenc perfectament que no vulguin parlar de les competències que té la Generalitat de Catalunya; entenc perfectament que no vulguin parlar dels 40.000 milions d'euros que gestiona avui el Govern de Catalunya dels impostos dels catalans. Ho entenc, que no en vulguin parlar. (*Veus de fons.*) Sí, sí, si suma interessos de deute i suma el capital del deute, veurà que al final són 40.000 milions d'euros, i si suma sector públic empresarial català, senyor Aragonés. I ho entenc, entenc perfectament que no en vulguin parlar, atès com ho gestionen. La Generalitat de Catalunya té un pressupost d'aproximadament 40.000 milions d'euros, molt per sobre del pressupost de qualsevol altra comunitat autònoma, inclosa Andalusia, que Andalusia, amb 1 milió més d'habitants, té menys pressupost que la Generalitat de Catalunya.

Doncs bé, amb aquests 40.000 milions d'euros que vostès gestionen, què han fet? Doncs, convertir la Generalitat de Catalunya en la comunitat autònoma més endeutada del conjunt d'Espanya, incomplint per tercer any consecutiu els objectius de dèficit; mantenir l'estructura política amb més organismes, empreses públiques, fundacions, agències, consorcis, de totes les comunitats autònomes d'Espanya.

Avui, cap entitat financera, ni les que operen a Catalunya, volen finançar la Generalitat de Catalunya. Avui qui finança les nòmines, els interessos de deute, el retorn dels bons patriòtics, els concerts socials, és el Govern d'Espanya. I sap per què ho finança, senyor Aragonés, diputat d'Esquerra Republicana? Perquè, li ho torno a reiterar, cap entitat financera, arreu del món ni a Catalunya, vol finançar la Generalitat de Catalunya, atesa la consideració de bo escombraria que té la Generalitat de Catalunya. Però vostès continuen amb la cortina de fum.

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

José Antonio Coto Roquet

Sí, ja acabo, senyora presidenta. Vostès continuen amb la cortina de fum: tant si és de dia com de nit, la culpa és de Madrid.

Per tant, no busquin enemics exteriors, abandonin les teories de la conspiració de l'acord ERC-CiU i posin-se a treballar. Perquè avui, 28 de febrer de l'any 2013, avui és l'últim dia del mes de febrer de l'any 2013, encara no tenim ni presentats el Projecte de pressupostos d'aquest any 2013. Per tant, facin la seva funció, que és governar Catalunya, i no intentin fer de diputats al Congrés dels Diputats des del Parlament de Catalunya. I, si volen fer de diputats al Congrés dels Diputats, presentin-se a les eleccions generals.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustríssim senyor Pere Regull.

Pere Regull i Riba

Gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers, diputades, diputats, bé, jo diria que és important presentar aquesta moció, entre altres coses, per contrarestar i per intentar donar solució al tractament continu, deslleial, que hi ha hagut per part de l'Estat espanyol respecte a Catalunya, que ens ha portat a l'ofec econòmic en què estem. I els repassaré, una per una, aquestes deslleialtats.

En primer punt, no es correspon, aquest objectiu de dèficit que se'ns està imposant, aquest 0,7 per cent, amb la participació en la despesa pública que hi ha a l'Estat espanyol; despesa pública autonòmica que respon al 36 per cent de la despesa total i que, per tant, aplicant sobre aquest 4 i mig el 36 per cent, tocaria en aquest moment un objectiu de dèficit de l'1,7 per cent. Penseu que la diferència entre el 0,7 que se'ns vol imposar i l'1,7..., estem parlant de 2.000 milions d'euros que la Generalitat podria recaptar i tenir de més per gastar en sous públics, per gastar en hospitals, per gastar en tercer sector, etcètera. Per tant, importantíssim.

I a això hi hem d'afegir una cosa importantíssima, i és que en aquest moment s'està parlant de relaxar encara més el dèficit del 4 i mig que té imposat Espanya, i passar-lo possiblement al 5 i mig. I en aquest cas el que li correspondria a Catalunya com a objectiu de dèficit seria un 2, i no aquest 0,7 que encara estan entestats, diguéssim, a posar. Per tant, importantíssim.

I és importantíssim tenir-ho en compte, perquè, si tenim en compte la història, el juliol del 2012, fins al juliol del 2012, Espanya tenia imposat l'objectiu de dèficit del 3 per cent. Se li va relaxar, se li va posar el 4 i mig per cent, i això, en canvi, no ho va repercutir a les comunitats autònomes, sinó que s'ho va quedar per a ell, d'una forma deslleial, totalment deslleial institucionalment.

Una tercera deslleialtat seria l'incompliment de la seva mateixa llei, l'incompliment de la Llei d'estabilitat pressupostària, llei que fixava que fins al 2020 les administracions tenien temps per regularitzar els seus pressupostos i acabar amb un dèficit estructural zero. Si seguim al ritme que se'ns està imposant, el 2014

arribarem a aquest dèficit estructural zero. Per tant, ens estem anticipant, les autonomies, sis anys al que la mateixa llei pressupostària fixava.

Quarta deslleialtat. Aquests dos darrers anys, l'Estat ha imposat nous impostos, hi ha més recaptació, recaptació que inclús ve fixada en la Llei de pressupostos de l'Estat, en l'informe econòmicofinancer. Parlem de quantitats importants; parlem, el 2012, d'una recaptació de 16.800 milions d'euros, i el 2013, de 24.300 milions d'euros. Algú creu que d'aquests diners la Generalitat s'ha vist afavorida en alguna petita, encara que sigui, part? No, senyor –no, senyor. No tan sols això, sinó que una modificació que hi ha hagut, que ha estat el tema de l'IVA, a la Generalitat, com a consumidora que és, li ha suposat una despesa de més de 60, 60 i tants milions d'euros... –perdoneu, que no ho trobo.

Però és que, a sobre, no s'han acontentat amb aquest tema, sinó que han anat escanyant-nos les disposicions del Parlament quant a les possibilitats recaptatòries pròpies. Han impugnat l'euro per recepta, han impugnat les taxes judicials i impugnen l'impost sobre els comptes i dels dipòsits bancaris.

Per tant, el cúmul de deslleialtats és múltiple. I seguiria més i no segueixo, perquè no li agafi algun infart a algú dels que m'ha precedit. (*Remor de veus.*) Però podríem seguir amb disposicions addicionals, amb repartiments diferents, etcètera.

Què proposa la moció i de què votaran en contra els que hi votaran? Votaran en contra de reclamar al Govern de l'Estat el compliment dels acords en matèria d'inversions, votaran en contra d'això. Votaran en contra del finançament de la compensació a la Generalitat per les despeses que ha tingut d'assumir perquè a Espanya, *motu proprio*, van decidir, doncs, reduir a meitat d'any unes aportacions. Votaran en contra de l'establiment d'un calendari de pagament. Votaran en contra que les comunitats autònomes puguem gaudir de la part de l'IVA que també ens toqui, perquè al cap i a la fi aquí també paguem IVA. Votaran en contra de tot això.

I creiem que és molt greu –creiem que és molt greu. I creiem que és una moció que no és nacionalista. Malgrat que la presenti Esquerra Republicana i tingui el suport de Convergència i Unió, no és nacionalista. És una moció que podria aprovar el Partit Regionalista Aragonès, perquè és una moció que està dins del sistema marcat per l'Estat espanyol. I és penós, i em fa enveja quan veig a vegades el Parlament basc, en què totes les forces, des de les més extremistes nacionalistes basques fins a les més extremes nacionalistes espanyoles, quan es parla dels drets econòmics del País Basc, tots van a una. I aquí, realment, em sap realment greu veure aquests nos.

Res més, presidenta; moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula l'il·lustre senyor Pere Aragonès per pronunciar-se sobre les esmenes.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyora presidenta. Bé, en el debat d'aquesta moció i en les esmenes presentades, s'han tractat diferents qüestions; algunes, relacionades amb la política econòmica que està portant a terme la Unió Europea. Aquí hi han molts aspectes de manca de legitimitat democràtica de les institucions europees. Qui dóna compte davant dels ciutadans són els governs estatals i qui marca les polítiques econòmiques és la Unió Europea. I per això a vegades els governs estatals o subestatals..., el ciutadà veu que amb el seu vot costa molt canviar les coses. I per això algú, o alguns, en aquest cas, centenars de milers de ciutadans, en el cas d'Itàlia, han optat per opcions que posen en contradicció, doncs, precisament això. Per tant, amb això hi estem d'acord. Però això formaria part, més, d'una moció d'àmbit de la política econòmica europea, i entenem que seria anar cap a un altre àmbit, no?

Hi han hagut altres esmenes que el que intenten, una mica, és posar el dit a l'ull entre els grups d'aquest Parlament, no? I és veritat que ara es presenten unes mesures que en el seu moment no es van acceptar. Doncs, ens n'hem de felicitar, i millor no anar posant el dit a l'ull al que ara accepta aquestes mesures. O l'aprovació de la Llei d'estabilitat pressupostària per part de Convergència i Unió al Congrés. Podríem posar el dit a l'ull, també, al Partit Socialista Obrer Espanyol per haver reformat la Constitució en molt poques hores, no?, precisament per crear un marc constitucional que ens obliga a fer determinades coses. Nosaltres hem optat per no fer-ho, això, perquè enteníem que era millor poder tenir els vots; en aquest cas, millor no posar el dit a l'ull al Partit Socialista si podia donar suport als altres punts de la moció.

El Partit Popular ens diu que nosaltres fem política al Congrés dels Diputats. Home, doncs, no ho sé, però potser d'aquí..., senyor Coto, d'aquí a dos punts, potser vostès es transformen tots en diputats del Congrés, perquè presenten una moció en què, dels cinc punts que es debaten, dos són relacionats amb polítiques estatals. Per tant, si això val per a Esquerra, segurament també val per al PP. I vostès, quan parlen que el Govern de l'Estat facilita liquiditat a la Generalitat..., home, no són diners del senyor Montoro, no són diners que es treu de la butxaca el senyor De Guindos, són diners dels contribuents; i vostè sap perfectament que, del total de diners que es recullen dels contribuents a tot l'Estat espanyol, una part molt significativa és dels ciutadans de Catalunya. Per tant, no és una concessió gràcie que ens fan, sinó..., només faltaria que no es fes, no? (*Remor de veus.*)

I, finalment, el diputat Cañas, doncs, ha parlat de Goebbels, i ha acusat Esquerra de seguir aquests principis, no? I li hem de dir que això ens ofèn profundament. I ens ofèn profundament perquè precisament va ser el règim del qual participava el senyor Goebbels que va perseguir i que va matar membres del nostre partit. I, per tant, no li acceptem –no li ho acceptem– que vostè ni esmenti això per fer una comparació. Perquè va ser aquest règim que vostè esmenta el que va perseguir membres del nostre partit i els va lliurar al feixisme espanyol perquè els afusellés, com el

cas del president Lluís Companys. I, per tant, gent que des d'aquest escó defensava els principis d'Esquerra Republicana de Catalunya, només per defensar-los, va ser perseguit pel nazisme. Per tant, ni una sola comparació, ni de lluny, en aquest aspecte.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats... I permeti'm dir que presentem la moció tal com l'havíem presentada, sense acceptar les esmenes dels diferents grups.

Gràcies.

La presidenta

D'acord.

Cridem a votació.

(*Maurici Lucena i Betriu demana per parlar.*) Senyor Lucena?

Maurici Lucena i Betriu

Presidenta, perdoni, ho dic molt breument, perquè vull agrair molt sincerament la solidaritat demostrada pel diputat Arrufat, perquè és veritat que el Grup Socialista se sentia una mica sol en aquesta cambra denunciant la tardança dels pressupostos, segurament perquè aquí s'ha normalitzat una cosa que no és normal als països desenvolupats, i, per tant, li volia agrair des de..., molt breument, això.

Gràcies.

(*Jordi Cañas Pérez demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, no, simplemente por alusiones del señor Coto. Coto, no confunda retórica con *entertainment* o con entretenimiento; son dos cosas diferentes, debería saberlas disociar.

Y después, al portavoz de Esquerra Republicana, mire: si usted hace la asociación es su problema. Los principios de propaganda de Goebbels los utilizan, entre otros, y sirvieron para el fundamento del *marketing*, entre los cuales también está el *marketing* político. La asociación la hace usted. Evidentemente, ni era mi intención ni ninguna voluntad.

A ustedes les mataron, les pudo matar el régimen franquista, el nazi, algunos diputados o representantes, como a muchos republicanos españoles, como a muchos ciudadanos españoles. Por lo tanto, ustedes no tienen el patrimonio del combate contra el nazismo, ¿eh?, en absoluto –en absoluto. (*Remor de veus.*) Y esa asociación que usted ha hecho desde la tribuna, también le digo yo que a mí me ofende y es intolerable.

(*Josep Vendrell Gardeñes demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, presidenta. Miri, sembla que avui és el dia de l'«ara no toca», no? No toca parlar de la política europea, no toca parlar de fiscalitat...

La presidenta

És per al·lusions?

Josep Vendrell Gardeñes

Sí, és per al·lusions, senyora presidenta.

La presidenta

D'acord.

Josep Vendrell Gardeñes

Perdonin. *(Rialles.)* Això sí que toca.

No puc entendre que fem declaracions de sobirania en aquest Parlament i, en canvi, no siguem capaços de fer una declaració clara de rebuig de les polítiques europees d'austeritat. No puc entendre que diguem fora de l'hemicicle que els objectius de dèficit no es poden complir i que són absurds i que, en canvi, no siguem capaços, això, d'aprovar-ho en una moció en aquest Parlament. Sincerament, no ho puc entendre.

Gràcies.

La presidenta

Passem a la votació de la moció? *(Pausa.)* Atès que no s'han acceptat les esmenes, es vota la moció tal com es va presentar.

Per tant, comença la votació.

(Dolors Camats i Luis demana per parlar.)

Sí? Ha començat la votació, eh? *(Remor de veus.)* Sí, sí... Què passa? *(Dolors Camats i Luis intervé sense fer ús del micròfon.)* Perdó, no ho he sentit. *(Pausa. Veus de fons.)* Si ho ha demanat, jo no ho recordo. Per tant, tornem a votar.

Són...

Dolors Camats i Luis

Hem demanat la votació separada del punt 1 i la votació separada del punt 4.

La presidenta

U i 4. Es poden votar conjuntament?

Dolors Camats i Luis

El punt 1 per una banda, el 4 per una altra...

La presidenta

...el 4 per una altra, i la resta.

Doncs, votem el punt 1.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

(Pausa.)

Senyor Millo?

(Pausa.)

Ha estat aprovat per 70 vots a favor, 26 en contra i 34 abstencions.

Passem a votar ara el punt 4.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

(Pausa.)

Senyor Millo?

(Pausa.)

Ha estat aprovat per 70 vots a favor, 30 en contra i 30 abstencions.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez, abstenció?

(Pausa.)

Senyor Millo, no?

(Pausa.)

Ha estat aprovat per 83 vots a favor, 26 en contra i 21 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre els processos de privatització de la titularitat o la gestió d'empreses públiques (tram. 302-00002/10)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és el catorzè, la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els processos de privatització de la titularitat o la gestió d'empreses públiques. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Presidenta, senyors diputats, senyores diputades, aquesta moció persegueix bàsicament quatre objectius: que deixin sense efecte la venda d'Aigües Ter Llobregat; que deixin sense efecte la venda de Tabasa i Túnel del Cadí; que no segueixin endavant amb la venda de la participació que té la Generalitat a la planta de residus especials de Constantí, i preservar la sanitat pública catalana.

I tot això, per què? Doncs, miri, perquè nosaltres considerem que els serveis públics essencials, els estratè-

gics –ho dèiem en la interpellació que vam formular fa quinze dies–, els d'interès general, el sector públic, en definitiva, ha de tenir un paper central, ha de tenir un paper cabdal a Catalunya, en el model de la Catalunya que nosaltres defensem.

Els diem que no tot es pot deixar en mans privades, de la iniciativa privada –en el sector públic, ens referim, evidentment. En els darrers anys hem vist, astorats, com els damnificats de l'onada de retallades són els ciutadans i les ciutadanes del país, però era sobretot el concepte de públic, entès amb una definició àmplia del concepte.

Més enllà de les privatitzacions que s'han fet, de les privatitzacions que estan en curs, de les que hi han escrites i que s'han filtrat als mitjans de comunicació –i que, per la magnitud que comporten, encara no s'han atrevit a defensar amb claredat en aquest hemicicle–; més enllà de les retallades salarials i socials als empleats públics del nostre país; més enllà de tot això, i de les raons que el Govern de Convergència i Unió esgrimeix a cada moment, hi ha una derivada, hi ha un mínim comú denominador, que és aprimar l'estat. I el que és fàcil és aprimar, en aquests temps de dificultats, l'estat del benestar.

En nom de la sostenibilitat econòmica, l'actual Govern, el Govern de Convergència i Unió, desregula, el Govern privatitza el sector públic; desregula i privatitza, des del nostre punt de vista, sectors clau per a Catalunya. Sectors que garanteixen un model més igualitari, des del punt de vista social, però també des del punt de vista territorial. Els ho tornem a dir: no tot pot estar en mans del mercat, al caprici del mercat.

A vegades ens han acusat, als socialistes, de dogmatisme. Mirin, vostès també estan en aquests moments en un dogmatisme econòmic. La privatització de serveis públics té un paper poc rellevant en el creixement econòmic, i vostès ho saben. Això està estudiatíssim. Però el que sí que també està estudiat és que redistribueix, de manera regressiva, la riquesa dels contribuents cap als accionistes d'aquestes empreses, que el que fan és treballar en base als serveis públics, en aquests serveis que jo els deia que són essencials. Tot ha d'estar en el sector públic? Evidentment que no, però hi han serveis estratègics, serveis públics estratègics, en què el sector públic –en aquest cas, la Generalitat de Catalunya– hauria de tenir un paper primordial, cabdal. Fins i tot a les empreses públiques.

El que necessitem, des del nostre punt de vista, precisament avui –per això hem presentat aquesta moció, i serà un fil conductor de la nostra activitat política parlamentària en aquesta legislatura–, és reforçar els serveis públics. És reforçar el paper de les treballadores i dels treballadors públics del nostre país, de Catalunya. Per què? Doncs per garantir l'equitat. Perquè els serveis públics essencials, quan passen a mans privades, des del nostre punt de vista, a la llarga provoquen desequilibris negatius en la igualtat d'oportunitats.

I avui, amb les dificultats que estem passant tots plegats, i que passen els ciutadans i les ciutadanes, justament el que hem de defensar des de l'acció pública és garantir aquesta igualtat d'oportunitats, aquesta equi-

tat entre tots els ciutadans i tots els territoris del nostre país.

Gràcies, diputades i diputats.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Jordi Cañas, de Ciutadans.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta, *consellers*, diputados, diputadas... Esta moción tiene un valor, más allá de que es de estas famosas mociones perdigonada, pero, bueno, está bien. ¿Por qué? Porque tiene este valor de que refleja el espíritu de nuestro tiempo, ¿eh? Sería como este reflejo de donde estamos. Y ese reflejo de donde estamos lo podemos poner en sintonía con esa particular visión de la degeneración familiar que ha tenido la literatura catalana, con sus famosos escritores, de aquellos..., de aquellas familias *benestants* que constituyen un patrimonio, cómo los hijos lo heredan, algunos lo potencian..., pero la tercera generación lo malvende. Lo pierde. Lo enajena.

Y ustedes están enajenando el patrimonio que laboriosamente el conjunto de catalanes habíamos ido atesorando. Las «joyas de la corona», lo llamaban ustedes –¿se acuerdan?–, y ahora van ustedes a la casa de empeño, en el peor momento, a venderlas. ¿Y qué reciben? Lo que les dan. ¿Lo que valen? (*L'orador fa el so de tocar l'ase.*) Lo que les dan. ¿Por qué las venden? Porque las quebraron. Algunas, porque las quebraron. Que es el caso, por ejemplo, de Aigües Ter Llobregat. Y digo «las quebraron» porque las dejaron en una situación financiera insostenible.

¿Otras? Otras porque son aquellas que dan beneficio. Su objetivo, su objeto, era generar beneficios para inversión pública –por ejemplo, los túneles de Tabasa y Cadí, ¿verdad? Y ustedes se las tienen que vender. ¿Por qué? Porque ustedes están en quiebra. Son aquellos nietos, malos gestores, entre comillas «golfos», que han hecho un mal uso del patrimonio, se han hecho adictos al endeudamiento, al gasto, y no trabajan.

Claro, cuando uno no trabaja y ha vivido siempre de aquello que han hecho los demás, llega un momento que se le acaba el crédito. Y a ustedes se les acabó hasta el punto de que nadie les da. ¿Y qué tienen que hacer aquellos a los cuales nadie les da crédito? Uno, acudir al crédito paralelo, es decir, a los matones, con intereses muy altos –eso también se acaba–, o si no, al final, empezar a vender el patrimonio –los pisos y las joyas.

Y, si lo tuviésemos que construir en cuanto a ejemplos, se están vendiendo ustedes los pisos y las joyas. Y mal vendidas. Mal..., o bien. Eso ya lo veremos, eso ya lo veremos, si se han vendido mal o bien: mal para la Administración pública, para los ciudadanos; bien, a lo mejor, para aquellos que las venden. (*Remor de veus.*) Pero eso ya lo veremos. Y a lo mejor, de aquí a dos, tres, cuatro, cinco, seis o siete años, alguna inves-

tigación policial analizará por qué se decidió vender a una empresa y no a otra. Pero ahora eso sería especulación, especular, fantasear sobre lo que podría pasar. No lo sabemos. Espero que algún día lo sepamos.

Hombre, ¿saben lo que pasa? —y lo digo por aquellos que nos están viendo por la televisión, porque me están interpellando desde la bancada del Gobierno, o desde el partido que apoya al Gobierno—, que es que no sería ninguna novedad. Yo también les recomiendo..., léanse el informe policial del caso Palau, que por qué se adjudicó algunas concesiones o algunas obras a algunas empresas. No lo digo yo, no lo dice Ciudadanos: lo dice el informe policial.

Por lo tanto, no sería descartable. Entre otras cosas, porque hay decisiones que se han tomado a finales de la última legislatura, corriendo —no se sabe muy bien por qué, aunque yo sí creo que sí que sé por qué: para eludir el control parlamentario y para poder hacer lo que les diera la gana, a ustedes (*remor de veus*), sí señor, sí señor—, ¿que están ahora mismo en el juzgado! ¿O no les suena a ustedes lo de Aigües Ter Llobregat? ¿Me lo estoy inventando? ¿Está en el juzgado o no está en el juzgado? ¿Cuándo tomaron ustedes esa decisión? ¿Cuándo estaba disuelto el Parlamento? ¿Es cierto o me lo estoy inventando? ¿Me lo invento, también? ¿También es mentira? ¿O es verdad que ustedes tomaron la decisión de vender una compañía pública en pleno momento..., con disolución parlamentaria y sin control parlamentario? Aunque ustedes lo habían anunciado, pero la decisión la tomaron en ese momento, ¿eh? Como Tabasa Cadí.

¿Y saben ustedes lo peor? Que es que, a lo mejor, el argumento que ustedes utilicen, que es vender las joyas de la corona —que no eran suyas, que eran nuestras, que eran de todos los catalanes—, esa venta de las joyas de la corona para cuadrarles las cuentas, lo peor de todo es que a lo mejor ni les sirve. Porque también quiero recordarles que hay muchos expertos que dicen que la venta de Aigües Ter Llobregat, en las condiciones en que se hizo, en este caso, a la compañía Acciona, no va a servir para disminuir el déficit de la Generalitat de Catalunya porque no están dentro del perímetro SEC 95, por ejemplo. O sea que ya veremos.

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

Jordi Cañas Pérez

Acabo, presidenta. Por lo tanto, daremos apoyo a toda la moción, porque, en definitiva, digamos, denuncia aquello que desde Ciudadanos hemos denunciado. Agradecemos al PSC que admita la enmienda presentada por Ciudadanos, y esperemos que triunfe y prospere esta iniciativa, aunque, sinceramente, no tengo ninguna esperanza.

Gracias, presidenta, diputados, diputadas.

La presidenta

En nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Gràcies, honorable presidenta. Des del Grup d'Iniciativa donem suport, en general, a les propostes que es contenen en aquesta moció, especialment, doncs, perquè no es venguin l'empresa de l'Ecoparc de Residus de Constantí, i perquè es canviï a pública la gestió de l'ABS de l'Escala, però hem presentat dues esmenes, en un doble sentit.

Pel que fa a l'aspecte de la pretensió de trossejar l'Institut Català de la Salut i a la gestió de l'Hospital Clínic, nosaltres hem presentat una esmena, perquè creiem que el que hi ha en el punt cinquè, que diu simplement que s'insta el Govern que ens comuniqui als grups parlamentaris quines són les reformes proposades, nosaltres creiem que és molt més correcte que es digui que s'han d'aturar aquests processos de reformulació i reestructuració del sistema sanitari català i que la decisió no s'ha de prendre fins que no s'hagi acordat quines són les fórmules de descentralització de la gestió sanitària amb tots els agents implicats. És el lògic.

Però també hem presentat una esmena per cobrir un..., que sens dubte ha estat un oblit, dins de la defensa del sector públic —el sector públic i el sistema d'abastament en aigua també té una transcendència important en el cas de Barcelona—, que és el procés de privatització que l'àrea metropolitana ha endegat a favor d'Agbar del sistema d'abastament.

I per això instem i demanem que el Parlament insti el Govern de la Generalitat a continuar i ampliar les actuacions jurídiques i polítiques que calguin per mantenir la plena gestió pública de les instal·lacions de captació, abastament i sanejament d'aigua en alta de l'àrea metropolitana. Siguem conseqüents i reclamem la gestió pública i la titularitat pública de tot.

Però vull dedicar aquests últims minuts a comentar el que sens dubte va ser una instructiva i interessant dissertació del conseller d'Economia i finances sobre el tema d'aquesta privatització, amb dues observacions. La primera: és cert, els sectors regulats, els monopolis naturals poden ser privatitzats. El que passa és que vostè va posar com a exemple el cas de les concessions d'obres públiques, el cas dels drets de superfície, etcètera. Però tant en el cas de l'aigua, com en els temes sanitaris, com en els temes de residus, ens trobem amb uns sectors que tenen unes exigències que van contra la lògica del mercat. És a dir, l'interès públic regulat vol, per exemple, que es consumeixi com menys aigua millor, que hi hagi el millor tractament dels residus, etcètera. Llavors, només hi ha una solució, que és que la càrrega del cànon que se'ls demana a aquestes empreses els permeti complir amb aquest requisit. Ja li puc avançar ara, i ho hem preguntat al Govern, que en els dos mesos que portem de concessió d'Aigües Ter Llobregat ja no està complint amb les condicions sobre la captació d'aigua perquè, evident-

ment, els interessa captar l'aigua més barata possible per poder cobrir l'elevadíssim cànon que s'hi ha posat.

Per tant, hi han sectors econòmics, sectors de serveis públics que tenen una lògica contrària a la lògica de l'aprofitament privat, i sols si hi ha una gestió pública o una gestió interessada per part de l'Administració es pot aconseguir. Per això nosaltres estem a favor que serveis estratègics de país, com l'abastament d'aigua en alta, com la sanitat, com el tractament de residus especials, siguin de titularitat pública, per més que es vulguin trobar fórmules de cooperació amb el privat, però mai a canvi de cànons com aquest.

Però hi ha un aspecte, una perla que no podem perdre. «És veritat» –diu el conseller–, «el resultat, els ingressos d'aquesta concessió no han anat al servei» –diu el conseller d'Economia i finances de la Generalitat–; «no entenc per què ha d'haver-hi un principi que hagin d'anar al servei. Han d'anar on més fa falta. En aquests moments on fa falta és a la dependència, benestar, etcètera.» Bé, es va referir també al dèficit, però crec que això..., en la compareixença que els dos honorables consellers faran el dia 21 de març, podrem parlar de quins són els problemes de dèficit, etcètera.

Conseller, el mínim que es pot demanar al Govern és que sigui rigorós en les seves afirmacions i que compleixi les lleis que aquest Parlament ha aprovat a instàncies de vostè. Jo em limitaré a llegir-li, després d'haver llegit aquesta frase seva, una cosa que vostè pot trobar al diari oficial de la Generalitat i que vostè va aprovar. La Llei de simplificació i millorament de la regulació normativa, llei òmnibus, 10/2011. Disposició transitòria primera, apartat segon: «Els drets de naturalesa econòmica a què donin lloc l'explotació i la gestió d'instal·lacions que integren la xarxa Ter-Llobregat de manera indirecta» –que és el que s'ha fet– «es consideraran ingressos de la Generalitat. Aquests ingressos» –conseller– «s'han de destinar a l'exercici de les competències de la Generalitat en matèria d'aigües, d'acord amb la legislació vigent.»

Ja hem preguntat al Govern –presentem avui la pregunta–, que ens digui on han anat aquests diners. I ja li anuncio que exercirem les accions legals per defensar la legalitat de la Generalitat. Aquests recursos, conseller, sí que ha d'entendre per què han d'anar al servei, perquè, li agradi o no, aquest Parlament va votar que havien d'anar al servei d'aigua, i no hi van, i s'estan degradant els serveis d'aigua i s'està degradant la depuració.

Per tant, rectifiquin, expliqui'ns on van aquests diners o hauran de donar una explicació en un altre àmbit. I recordi, sobretot, quan vingui a parlar aquí de temes tan sensibles, com a mínim llegeixi les lleis que vostès mateixos han fet aprovar.

Gràcies, senyor president, senyora...

La presidenta

Presidenta.

Salvador Milà i Solsona

...presidenta, senyores i senyors diputats i honorables consellers.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula l'illustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, diputats, permetin-me fer una prèvia, perquè el senyor Cañas m'ha arribat al cor amb aquesta història familiar recordant les tres generacions. Però em sembla que el senyor Cañas s'ha oblidat d'una part de la família; és aquella família que a sis-cents quilòmetres de distància es dedica a espoliar-nos constantment. I, per tant, és veritat que alguns actius no estan ben gestionats, però que, en tot cas, molts d'ells ja marxen d'aquest país per culpa d'aquella família llunyana que hem de mantenir i que són els que acaben provocant els sobres. En tot cas, fet aquest punt afectiu del senyor Cañas, permetin-me començar amb la meva intervenció.

Anuncio ja la retirada formal de les dues primeres esmenes que nosaltres havíem presentat a aquesta moció. Nosaltres estem també, senyor Terrades, per la defensa, diguem-ne, de la gestió pública; ens hem oposat formalment ja en diverses ocasions també a la privatització d'ATLL. Però, en tot cas, el que ens preocupa és que la suspensió del procediment en aquests moments no fos més perjudicial.

Per tant, el que sí que demanàvem a la moció, amb l'esmena que li hem presentat, és que tan bon punt la situació econòmica del Govern de la Generalitat es millori es puguin recuperar aquests actius d'ATLL i de les altres empreses com a patrimoni públic.

Aquest és l'element on nosaltres considerem que cal anar i el país ha d'anar, però també som conscients de quina és la situació del país i per tant, doncs, quina és la situació econòmica en la qual en aquests moments es troba la Generalitat de Catalunya.

Pel que fa a la planta de Constantí, volem garanties, i sembla, pel que hem pogut parlar amb el Govern..., els compromisos en defensa dels drets dels treballadors, i, per tant, d'intentar mantenir al màxim, diguem-ne, no només la gestió pública, sinó també, amb la presència i el reforçament d'alguns òrgans de col·laboració entre l'empresa i l'ajuntament, el manteniment dels llocs públics.

Estem contents i ens agrada, en tot cas, que hagi acceptat l'esmena 3 que li presentàvem, en relació amb el tema de la privatització del CAP de l'Escala. Ens sembla que la modificació que nosaltres hem proposat és molt més justa des del punt de vista jurídic; ens sembla que no podem fer acceptar a aquest Parlament recursos que no competeixen a les nostres funcions. I, en tot cas, ens sembla que l'esmena que li hem presentat i que vostè ha acceptat millora el redactat que

vostè havia proposat, però que en tot cas va en el mateix sentit d'intentar defensar els interessos públics.

Ens sembla, com també deia el senyor Terrades, que l'administració pública o la gestió pública no sempre és la garantia que les coses funcionin i es facin bé, però com a mínim sí que hi ha un control públic que evitarà moltes vegades que no només hi hagin els interessos economicistes en la gestió de valors o de qüestions que són estratègiques per al país. Segur que la gestió pública és millorable des de molts punts de vista i en molts aspectes, però segur que l'horitzó que s'està gestionant un element públic i que ens correspon a tots és un horitzó que com a mínim treu aquesta voluntat economicista, que pot anar en perjudici d'un servei públic. Qualsevol servei públic que l'únic que miri sigui al final l'interès econòmic acabarà en detriment del funcionament, dels ciutadans.

Demanem també que hi hagi en tots aquests processos, diguem-ne, de gestió..., i, per tant, també donarem suport al punt cinquè, que és la comunicació als grups parlamentaris, abans de la presentació de la Llei de pressupostos, de les reformes proposades a l'Institut Català de la Salut i a l'Hospital Clínic de Barcelona. Reclamem transparència. En qualsevol acció que dugui el Govern, que en aquests moments està tocant temes tan delicats com la salut o l'educació, és importantíssim que hi hagi informació, que hi hagi el màxim de transparència amb tots els actors implicats. L'única manera de sortir-nos d'aquesta crisi que tenim en aquests moments és amb la implicació de tots els sectors afectats. I per a això cal comunicació, cal informació. I aquesta informació és la que tenen els membres del Govern.

I, per tant, a vostès, com a responsables del Govern, com a responsables de tirar endavant aquest país —és el que els han dit els electors i els ciutadans a les urnes; vostès tenen la màxima responsabilitat de dur aquest país endavant, amb el suport d'altres grups parlamentaris, però vostès estan al capdavant—, els demanem que hi hagi transparència, que hi hagi negociació, que hi hagi voluntat d'entesa, que s'acabin les aplicacions *manu militari* de les decisions que es prenguin des del Govern i que es consensuin amb la resta de grups parlamentaris per intentar arribar al màxim d'acords i el més amples possibles.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorables consellers, per posicionar el Grup Parlamentari del Partit Popular català en relació amb aquesta moció, que ens permet parlar i debatre entorn de l'oportunitat o no-oportunitat de privatitzacions o d'encàrrecs de gestió privada de serveis públics, que

jo crec que en general és d'allò que certament s'està parlant, no?

En realitat, la moció que presenta el Grup Socialista em permetrà, doncs, que li digui que és una moció bastant esbiaixada, i vostè ja ho negava en la seva intervenció de presentació. També creiem que és dogmàtica, no? I bàsicament jo encara li diria més: és una d'aquelles mocions que el Partit Socialista presenta i defensa només quan té una visió d'oposició, perquè en la realitat, quan el Partit Socialista té responsabilitats de govern no es mira la privatització o l'externalització de serveis o la gestió privada de serveis públics des d'un punt de vista tan dogmàtic com ens ha plantejat en aquesta moció.

Però, en qualsevol cas, entenem que aquest és un plantejament que sovint les esquerres s'hi apunten; ho acabem de veure en les diferents intervencions que hem tingut aquí, del senyor Terrades, del senyor Cañas, també d'Iniciativa i d'Esquerra Republicana, no?

I, per tant, nosaltres creiem, intentem veure-ho també des d'un punt de vista menys dogmàtic i més pràctic; és a dir, nosaltres no ens oposem a les privatitzacions o a la gestió privada de serveis públics perquè sí, sinó que creiem que val la pena avaluar cas per cas i avaluar quins són els avantatges i inconvenients de cadascun dels diferents casos que ens puguem trobar al davant. I precisament per aquest motiu serà pel qual el nostre posicionament en relació amb els diferents punts que planteja aquesta moció no serà un posicionament uniforme, sinó que serà un posicionament divers, també en funció de cadascun dels casos.

Permeti'm, per això, també una petita reflexió. Al·lú..., ara no recordo si ha estat el senyor Terrades; jo crec que sí, que ha estat el senyor Terrades, que ens ha dit: «Home, és que la crisi el que està afectant més és precisament allò públic i sobretot els treballadors públics», no? I aquí jo crec que val la pena dir que efectivament és cert que la crisi està afectant serveis públics i està afectant també moltíssim els treballadors públics, però no s'oblidi que en el sector privat també hi ha molta gent que ho està patint. I ho estan patint segurament d'una forma diferent. Com? Doncs, precisament perdent els seus llocs de treball, no? I, per tant, jo crec que són afectacions que també afecten el sector privat, són afectacions també molt dures i són afectacions que creiem que no podem ni minimitzar ni obviar. I encara li diré més: precisament els treballadors d'empreses privades però que fan serveis públics també resulten afectats quan les administracions públiques renegocien els contractes d'aquells serveis públics i en rebaixen les prestacions, perquè al final qui acaba pagant també aquestes rebaixes de les prestacions són treballadors, i en aquest cas no són treballadors públics, són treballadors d'empreses privades que realitzen serveis públics.

Per posicionar-nos en relació amb cadascun dels punts. Miri, sobre els punts 1 i 2, fan referència a l'externalització d'ATLL, Cadí, Vallvidrera i ERISA, els residus de Constantí. Miri, nosaltres ens abstindrem. Compartim o no compartim la privatització, compartim l'oportunitat en el moment processal de l'exter-

nalització d'aquest servei. I fonamentalment per què? No perquè els nets d'aquells que van heretar gestionessin molt malament, que en part també, sinó perquè aquells que van tindre la màxima responsabilitat de gestionar aquestes empreses les van deixar endeutades fins al coll i algú ha de pagar els plats trencats. I ens semblava que aquesta era una bona fórmula.

Això significa que el nostre grup estem d'acord en com s'ha dut tot el procés d'adjudicació? En absolut; ja ho hem dit en diferents ocasions, que creiem que s'ha fet un nyap, s'ha fet un bunyol amb aquesta adjudicació, amb un informe –a Aigües Ter Llobregat, em refereixo– de la mesa de contractació, un contrainforme d'un altre òrgan de la Generalitat; el Govern que recorre als tribunals les seves pròpies decisions. I, per tant, entenem que això no afavoreix en res la transparència; transparència que tampoc no hi ha hagut, sobretot, a l'hora d'intentar consultar la informació respecte a aquesta adjudicació.

Amb relació a la gestió de l'Àrea Bàsica de Salut de l'Escala, el nostre grup no hi està d'acord. També entenem, en aquest sentit, que l'esmena d'Esquerra Republicana fa més assumible la proposta. I, per tant, anunciem el nostre vot favorable en aquest punt.

Respecte al punt quart, el nostre posicionament. Hem presentat una esmena. Creiem que és el camí encertat: analitzar, estudiar el paper de les empreses públiques. Però sense dogmes...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

Santi Rodríguez i Serra

...acabo posicionant-me en aquests punts–, sense dogmes amb relació a les empreses privades. I vostès directament les exclouen, i per això els hem presentat una esmena.

I, finalment, respecte al punt 5, anunciar que hi votarem a favor. Però, en canvi, respecte al punt 6, que torna a ser el dogma, i li diu al Govern: «Escolti, no inclogui en el pressupost cap mena de privatització», el nostre grup també hi votarà en contra.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor Quim Arrufat. No? *(Pausa.)* Ah, senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Bon dia. En nom de la Candidatura d'Unitat Popular, en primera instància votarem a favor de la moció, a favor també de l'esmena que ha presentat el Grup d'Iniciativa. Si s'integra, doncs, perfecte; votarem en una sola ocasió. Però sí que ens mereix algunes reflexions suscidades.

Punt per punt, segurament perquè estem profundament d'acord amb el fet que la realitat també és profundament tossuda, segurament també dogmàtica. Per tant, respecte a la venda d'Aigües Ter Llobregat, del túnel del Cadí i de Tabasa, també en un context on... Ahir debatíem de corrupció, avui podríem parlar també de portes giratòries, d'aquesta confusió deliberada entre interessos públics o privats. No deixa de ser segurament paradoxal que un membre del Consell d'Administració d'Acciona, que ha sigut el beneficiari en primera instància de la privatització d'Aigües Ter Llobregat, doncs, sigui membre del Consell Assessor de Desenvolupament Sostenible de la Generalitat de Catalunya. Com tampoc sorprèn que qui ha adquirit túnels del Cadí i Tabasa sigui Abertis i que el seu president –Salvador Alemany– sigui el president del CAREC, que assessora el president Mas.

Abertis, per cert –ho recordo, perquè explota concessions públiques–, l'any passat va guanyar 1.024 milions d'euros en benefici net. Òbviament, per expansió internacional. Però, en tot cas, és el 25 per cent de les retallades que segurament vindran.

Respecte al punt 2 també d'acord, amb el matís, òbviament, de la contaminació que generen les incineradores. Però això és un matís a banda.

En el tercer punt no podem estar més d'acord: que la crisi no és accidental; alguns s'aprofiten de la situació d'«austericidi» i fan negoci amb la nostra crisi. Si ja és prou conegut –o poc conegut– que els anomenats «mercats financers» guanyen amb aquest país i amb la seva gent en aquests dos últims anys 4.300 milions d'euros, com no ens hem cansat de repetir en els darrers dies, doncs, també hi ha gent que de la crisi de liquiditat financera de la Generalitat també en fan negoci. I posem el llop a vigilar les gallines.

En el cas d'Eulen, és simptomàtic també sobre qui és, quan el seu màxim responsable –David Álvarez– va tenir la verbigràcia en època de crisi de fa un mes apujar-se el sou de 800.000 euros a 2,6 milions d'euros anuals, mentre retallava el 40 per cent de la plantilla, amb una vaga a la T4 de Barajas que ha estat prou coneguda.

Respecte al punt 4, amb relació a la Comissió de Salut, també ha sortit des que es van iniciar les sessions plenàries d'aquesta desena legislatura, quan hi ha hagut informes de PriceWaterhouse o de Deloitte que posen, blanc sobre negre, quins són els interessos, també, de com el mercat privat vol fer-se amb la gallina d'ous d'empreses públiques que han funcionat bé.

I també la memòria si sempre és un antídoto... Caldria recordar Telefónica, caldria recordar elèctriques, caldria recordar grans empreses públiques que han sigut privatitzades, que avui estan guanyant... Doncs, la metàfora de la pornografia neoliberal és Telefónica, sens dubte; 10.000 milions de beneficis en un any –el 2011–, 6.000 acomiadats a través d'un ERO, i avui també acomiadant persones malaltes aplicant els preceptes més inhumans de la darrera reforma laboral, que una part important d'aquesta cambra hi va donar suport.

Respecte al punt cinquè, també absolutament d'acord i absolutament d'acord també amb l'esmena presentada per Iniciativa Verds - EUiA, sobretot perquè toca també temes de rabiüda actualitat. Parlem de l'Institut Català de Salut –suposo que tampoc és inútil dir que ahir l'expresident de l'ICS era detingut per la Guàrdia Civil, el senyor Josep Prat– i l'Hospital Clínic de Barcelona, la privatització de la gestió del qual ja es va intentar amb el Govern en funcions el passat novembre.

I respecte al sisè punt, és la reflexió segurament final. Que nosaltres també ho hem dit: estem parlant de nacionalització dels recursos estratègics, estem per la no-privatització de cap servei públic. I fem la reflexió que amb la crisi alguns aprofiten per enriquir-se, i això ha sigut així al sud-est asiàtic, a l'Amèrica Llatina o en altres moments de crisi. Hi ha taurons financers que saben veure negoci, que, a més, s'aprofiten –també s'ha dit aquí– de les joies de la corona i d'una situació de liquiditat financera. Vendre el patrimoni és hipotecar també el futur del país. Vendre Aigües Ter Llobregat o la gestió d'Aigües Ter Llobregat per cinquanta anys és sens dubte una pèrdua de sobirania nacional, és una pèrdua d'allò que se'n diu «estructures d'estat», en la terminologia del president. I també no és fer-nos més interdependents, sinó que és fer-nos molt més dependents.

Per tant, absolutament a favor de la moció, i tindrà el suport de la Candidatura d'Unitat Popular - Alternativa d'Esquerres.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Batalla.

Albert Batalla i Siscart

Gràcies, presidenta. Honorables consellers, diputades i diputats... Bé, d'entrada, dir-li al diputat proposant que el nostre vot serà contrari a la majoria dels punts perquè neguem la major.

El seu criteri, la seva tesi –interessada, lògica, per altra banda, però totalment interessada– és que el Govern concessionaria els seus actius perquè ideològicament estem encantats, perquè és el nostre model de país. Això és fals –això és totalment fals. Hem fet això per poder garantir els serveis públics, per poder pagar les nòmines, per poder pagar els hospitals, per poder fer coses que són absolutament necessàries en el dia a dia del nostre país.

No li tornaré a llegir la llista que el conseller li va recitar l'altre dia sobre els models concessionats que es van fer en època del tripartit. Perquè allò no devia ser ideologia, entenc. No li mencionaré tampoc els ajuntaments governats per vostès ara o abans que tenen l'aigua concessionada, perquè això tampoc deu ser ideologia. Per tant, si no ho era llavors, tampoc ho és ara.

Vostès saben quina és la situació d'entorn que té en aquests moments el Govern de la Generalitat i tot el país en general: un dèficit i un deute importants, he-

retats en part, una crisi també molt, molt important i unes necessitats socials creixents. Hem de donar resposta a aquestes necessitats socials. I, a més a més, tot això amb uns incompliments per part del Govern de l'Estat pel que fa als recursos que ens han d'aportar i amb un espoli fiscal de 16.000 milions d'euros l'any, que li asseguro que si els tinguéssim no ens plantejaríem ni la privatització ni la concessió dels túnels del Cadí ni de Tabasa. Entre altres coses per què? Vostè sap qui va crear els túnels del Cadí i qui va crear Tabasa com a servei públic en el nostre país. Ho va fer Convergència i Unió. Per què hauríem de canviar la nostra posició si no fos per un tema estrictament de necessitat?

Les concessions d'Aigües Ter Llobregat, del túnel del Cadí, de Tabasa es fan, hi insisteixo, per pagar les nòmines dels metges, dels mestres, dels mossos, dels altres funcionaris; per pagar els ajuts de la Llei de la dependència; per pagar les farmàcies, els hospitals o les escoles; per pagar el deute amb els municipis. I tot i així hi ha dificultats per poder-ho fer; ja ho saben. I vostès, en comptes d'ajudar, el que fan és posar pals a les rodes.

Només cal repassar totes les demandes que han fet els diputats de l'oposició a les diferents compareixences que el Govern ha fet aquests dies en comissió. Si suméssim totes les demandes –totes, totes, totes–, necessitaríem no un pressupost, sinó tres o quatre pressupostos de la Generalitat per poder-les complir. I l'equació –l'equació que surt de tot plegat– s'acaba fent perillosa, senyor Terrades. Diuen: «Facin més coses, no apugin els impostos, no concessionin res, paguin tot el que deuen. Ah, i compleixin l'objectiu de dèficit.» L'equació és molt, molt, molt perillosa, perquè entenem que està més encarada a erosionar el Govern que no pas a aportar solucions a la difícil situació que viu el país. La veritat és que ens agradaria poder-nos-hi trobar més sovint, a trobar solucions amb vostès.

La nostra equació és diferent: mantenir els serveis bàsics per a la ciutadania, evitar el col·lapse financer de la Generalitat, que ens paguin el que ens deuen i aconseguir els recursos que a Catalunya li són espoliats cada any: 16.000 milions d'euros.

Respecte als punts plantejats, per tant, en el punt 1, pel que fa a Aigües Ter Llobregat, nosaltres hi votarem en contra. El dia 27 hi ha prevista una compareixença de les dues conselleres per explicar tot el procés. I vull recordar clarament que la titularitat i els controls continuaran sent de la Generalitat de Catalunya –també els controls de preu.

Pel que fa al tema de Constantí, nosaltres defensem que cal anar endavant amb la venda d'aquesta instal·lació. Però també entenem que l'ajuntament necessita respostes respecte a les demandes que fa –i els treballadors. I per això en pocs dies el mateix Govern de la Generalitat i a través de l'Agència catalana de Residus establirà les negociacions pertinents amb l'ajuntament, que ja s'han fet de forma discreta, però ara també podem anunciar.

Respecte als tres temes vinculats a salut, estem d'acord amb el punt cinquè, amb el punt tercer si s'hi afegeix l'esmena d'Esquerra Republicana també, i votariem en contra del punt quart. El punt sisè també el votariem en contra.

Insisteixo, senyores diputades i diputats, que fem el que hem de fer per mantenir els serveis bàsics del país, pels ciutadans i per les ciutadanes. Aquesta és la nostra primera prioritat com a partit que dona suport al Govern. I entenem també que hauria de ser la primera prioritat de tots els partits, estiguessin al Govern o estiguessin a l'oposició. Evidentment, amb models ideològics diferents, amb plantejaments diferents en algunes coses, però sempre –sempre, sempre– posant el país, que en aquests moments està en una situació tan crítica, per davant dels interessos de partit. I, malauradament, ens sembla que aquesta moció de perdigonada no ho fa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per pronunciar-se sobre les esmenes, l'il·lustre senyor Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Aniré ràpidament. Anunciar que acceptarem l'esmena de Ciutadans en el punt primer, un tema que..., per nosaltres «país» i «Catalunya» és el mateix, però bé, si amb el terme «Catalunya» tots ens sentim més reconfortats, doncs, no hi tenim cap problema.

I acceptarem també l'esmena que ens presenta Esquerra Republicana en el punt tercer, en el sentit que això ens permet tenir una àmplia majoria en aquesta cambra perquè el punt cinquè de la nostra proposta pugui ser aprovat afirmativament, i com a mínim coneguem quines són les intencions del Govern de la Generalitat i de la majoria parlamentària que li dona suport –Convergència i Unió i Esquerra Republicana– per saber quines són les intencions en matèria sanitària: fraccionament de l'ICS o què pensen fer amb l'Hospital Clínic.

Per tant, d'això ja es dedueix que no acceptarem les esmenes d'Iniciativa per Catalunya, sobretot en el que fa referència al punt cinquè, al model sanitari, perquè, si no, no aconseguiríem tenir aquesta majoria per conèixer les intencions del Govern, que en definitiva és el que ens interessa per poder després fer el debat parlamentari.

No li acceptarem tampoc a Iniciativa l'esmena que presenta d'edició respecte al tema de l'aigua, perquè ha fet una espècie de macedònia respecte als conceptes de «captació», de «sanejament», de «distribució en baixa». Ja li ho dic: parlem-ne –parlem-ne–, dels temes de servei públic també a l'àrea metropolitana. Però allà on toca, que és l'àrea metropolitana. Nosaltres estem oberts al debat polític en aquest tema.

Els ho torno a dir: ens preocupa especialment aquesta opacitat que hi ha al damunt del model sanitari català. L'informe de PriceWaterhouse –que de moment no

té autoria, no?, no se sap si es va encarregar per aplicar-lo o no– ens preocupa especialment. Perquè hi ha unes intencionalitats clares d'externalitzar serveis sanitaris, de privatitzar serveis sanitaris. I, escolti, jo no estic en contra de la sanitat privada, però ha d'haver-hi una diferenciació clara respecte al model privat –privat– a la sanitat i el model públic, que ha de seguir sent un model públic.

I, finalment, per acabar amb el tema de l'aigua, el que deia el diputat Milà és cert: la llei òmnibus es va aprovar amb un redactat i amb unes obligacions que no es compleixen. I, en tot cas, això ho veurem a la compareixença que els dos consellers han sol·licitat per explicar la privatització d'Aigües Ter Llobregat. Per cert, s'acosta el dia de la compareixença i, com a mínim, el meu grup parlamentari, que ho ha sol·licitat, encara no ha tingut accés a tota la documentació per poder preparar aquest debat amb tots els elements de judici al damunt de la taula.

I que quedi clar: nosaltres vam donar la conformitat –nosaltres, i l'anterior conseller ho sap– que estàvem disposats –i que vam estar disposats– als increments de tarifa Aigües Ter Llobregat i del cànon de l'aigua, justament per equilibrar els comptes de l'Agència Catalana de l'Aigua i d'Aigües Ter Llobregat.

(Pausa.)

Senyora presidenta, hi ha una esmena també del Partit Popular que no l'acceptarem.

La presidenta

Sí..., un segon –un segon. (Pausa.) Per tant, senyor Terrades, accepta l'esmena de Ciutadans i l'esmena número 3 d'Esquerra Republicana? (Pausa.) D'acord.

Senyor Turull...

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta, nosaltres volíem demanar votació separada dels punts 3 i 5.

La presidenta

De les intervencions que he sentit..., crec que el millor que podem fer és votar punt per punt.

Jordi Turull i Negre

Perfecte.

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidenta, por alusiones directas del señor Marc Sanglas.

La presidenta

Trenta segons.

Jordi Cañas Pérez

Mire, senyor Marc Sanglas, el espolio fiscal, además de ser una falsedad y una injuria para el conjunto de españoles, es un argumento que bascula entre la xenofobia y la demagogia. Entonces, a ustedes que tanto les molesta la asociación con los principios de la propaganda, ejercitan plenamente y diariamente cuando ustedes hablan del espolio fiscal el principio número 1.

Le voy a hablar yo de verdaderos espolios: el del Palau de la Música. Ese es un verdadero espolio. El espolio a los pensionistas, el espolio a los enfermos crónicos con el euro por receta...

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

...el espolio permanente en el que ustedes y el resto de los nacionalistas han sumido a Cataluña en los últimos treinta años y que ha supuesto 50.000 millones de deuda.

La presidenta

Senyor Fernàndez...

David Fernàndez i Ramos

Molt breument, i a propòsit de la moció, per fer una reflexió al senyor Batalla quan el sentia dir que era necessari. I em recorda la doctrina del xoc, que és aquella doctrina neoliberal que fa passar amb mesures..., presenta tècnicament mesures inevitables i que fan viable políticament allò que és socialment inassumible. Vull dir, que els arguments sempre han sigut els mateixos.

Gràcies.

La presidenta

Senyor Sanglas..., trenta segons.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Per al·lusions del senyor Cañas. Senyor Cañas, cert. Al Palau de la Música hi ha hagut un espoli; no el negarem i l'hem criticat, i hem estat els primers de denunciar-lo. Però, en tot cas, també hi ha un espoli fiscal des de l'Estat espanyol: 16.000 milions d'euros cada any. (*Remor de veus.*) Demostrat i reconegut pel mateix Govern espanyol en el seu moment amb la publicació de les balances. (*Veus de fons.*) És cert! No neguin les evidències! (*Remor de veus.*) Una altra cosa és que a vostès no els agradi, però que l'evidència és cla-

ríssima: el Govern espanyol ens espolia i ens explota, als treballadors catalans i com a país.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Senyor Cañas, ja li he donat la paraula. Ja s'han acabat les al·lusions.

Per tant, passem ara a la votació de la moció.

Votarem punt per punt.

Punt número 1.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

(*Pausa.*)

Senyor Millo?

(*Pausa.*)

Ha estat rebutjada per 43 vots a favor, 50 en contra i 38 abstencions.

Votem el número 2.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez.

(*Pausa.*)

Sí.

Senyor Millo.

(*Pausa.*)

Abstenció.

Ha estat rebutjat per 43 vots a favor, 50 en contra i 38 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez, sí?

(*Pausa.*)

Senyor Millo, sí?

(*Pausa.*)

Ha estat aprovat per 131 a favor.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez, sí?

(*Pausa.*)

Senyor Millo, abstenció?

(*Pausa.*)

Ha estat rebutjat per 43 vots a favor, 71 en contra i 17 abstencions.

Votem el punt número 5.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez, sí?

(Pausa.)

Senyor Millo, sí?

(Pausa.)

Ha estat aprovat per 118 vots a favor i 13 abstencions.

I votem ara el punt número 6.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez.

(Pausa.)

Sí.

Senyor Millo.

(Pausa.)

No.

Ha estat rebutjat per 43 vots a favor i 88 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre l'ocupació (tram. 302-00003/10)

Passem ara al punt quinzè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ocupació. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Rafael Luna.

Rafael Luna Vivas

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats, avui el nostre grup parlamentari presenta aquesta moció, que és fruit de la interpellació que en el Ple passat se va fer. Ve molt ben marcada amb les xifres i els percentatges d'atur que té Catalunya. Recordar-los, simplement, un 24 per cent al que fa referència a l'atur i un escandalós 52,14 per cent pel que fa a l'atur juvenil.

Per tant, la nostra moció havia d'anar i ha d'anar encaminada a allò que vam debatre amb el conseller original d'Empresa i Ocupació, el senyor Felip Puig. I el primer punt era, evidentment, que Catalunya s'adhereixi al que és el Pla nacional d'estratègia d'ocupació juvenil. I ho fem perquè Catalunya ha de formar part d'aquest pla nacional i adherir-s'hi suposa, i és, poder donar la seua opinió i poder dir el que ha de dir.

Jo sé molt bé que vostès em diran després que adherir-s'hi és que ens donin els diners i ja ho farem nosaltres. Però jo també els dic, a vostès, que el sistema que tenen vostès de funcionar i els dèficits que vostès creuen..., potser és millor que col·laborin amb el Govern d'Espanya per poder realment portar a terme el que s'ha de fer.

I aquest pla d'ocupació ja ha començat: ja són 3.500 milions cofinançats entre el Govern de l'Estat espanyol i la Unió Europea; ja hem vist el que és la tarifa plana per als joves en 50 euros en sis mesos; ja hem vist el que són les bonificacions per a les pimes, que han crescut de 1.000 a 3.000 euros. Per tant, és impor-

tant que, en aquestes mesures –cinquanta mesures– que falten, el Govern de la Generalitat en formi part.

Referent als punts 2 i 3, és obvi que, després de l'incompliment sistemàtic del Govern de la Generalitat, del seu incompliment total i absolut dels seus pactes que va tindre amb el Partit Popular, en el que fa la Llei de l'emprenedoria i la reforma del SOC, doncs, que nosaltres avui vinguéssim aquí i dir-los «senyors...», i agafar una mica la paraula del conseller original d'Empresa i Ocupació, el senyor Felip Puig, que està obert al debat.

I nosaltres presentem això que en el seu dia no es va fer. I la veritat és que ara veurem com aquí s'aportarà un projecte de llei d'emprenedoria i una reforma del SOC d'aquell mateix que Convergència i Unió va votar en contra.

Per tant, nosaltres, quan arribin aquests projectes, tant d'emprenedoria com de la reforma del SOC, repassarem molt bé els diaris de sessions per escoltar en aquells moments el que deia la diputada senyora Meritxell Borràs i el que ara dirà, o com justificarà ara el seu canvi, o el canvi del seu partit, amb aquest propòsit.

Per tant, és lògic i normal que nosaltres aportem això, i és lògic i normal que en aquests moments ho fem amb una ponència conjunta. I en aquesta ponència conjunta no hi hem volgut afegir res més que una ponència conjunta. No hi hem volgut afegir si aquesta serà una ponència que tindrà unes directrius o uns matisos d'una economia verda, o tindrà realment..., d'una economia liberal de mercat, o tindrà..., de més. Hem volgut deixar-ho precisament per això, perquè tots els grups parlamentaris se sentin còmodes de poder-hi aportar el que creu cadascú per poder solucionar aquest problema que tenim.

I, si fem referència al punt 4, nosaltres aquí el que demanem és allò que ja vam demanar el primer dia. El primer dia del Ple del Parlament de Catalunya en comptes de tindre una preocupació pel que és la recuperació econòmica i tindre una preocupació pel que és crear llocs de treball, aquí van continuar com si fossin eleccions del senyor Artur Mas: sobiranisme, sí; sobiranisme, no.

Doncs, bé, tornem una altra vegada a dir-ho, senyors, fem un ple monogràfic per parlar dels problemes reals que té Catalunya i no embolicar-nos més la barretina fins al nas, que no ens deixa veure res. Doncs, tornem-hi una altra vegada a insistir en això, perquè és important, perquè són els problemes reals que necessita Catalunya.

I al final, el punt cinquè és..., home, una mica de col·laboració –una mica de col·laboració– en el punt de trobada de treball de la web que té a nivell estatal.

La secretària d'Estat d'Ocupació em deia que quan va arribar a la Unió Europea i li van dir: «Escolteu, què tal funciona el punt de trobada de treball, d'ofertes de treball, el portal?». Diu: «No, és que a Espanya en tenim setze.» Clar, a Europa encara es pregunten com a Catalunya se'n poden tindre setze! Que jo ho veig molt bé, però, escoltin, que siga...

La vicepresidenta primera

Senyor Luna, se li ha acabat el temps.

Rafael Luna Vivas

...—acabo, presidenta—, que siga transversal. No ho facin una bombolla de la qual ningú pugui sortir fora ni ningú pugui entrar dintre. Això són les mesures que vostès fan perquè no pugui haver-hi una mobilitat territorial dintre del territori d'Espanya.

La vicepresidenta primera

Gràcies. Els comunico que el Grup Parlamentari Socialista ha retirat la seva esmena número 3. Han presentat esmenes el Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, el Grup Parlamentari Socialista i el Grup Parlamentari de Ciutadans.

Pren la paraula, per defensar les esmenes d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'il·lustre senyor Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, presidenta. Senyor Luna, miri, nosaltres tenim —segurament, eh?— models de futur diferents, segurament; però el que és també segur és que hem de tenir punts d'encontre en el camí cap a la sortida d'aquesta crisi. Jo crec que la ciutadania no ho entendria d'una altra manera, i nosaltres tampoc entendríem la feina que fem aquí si no ho intentéssim.

Per tant, encara que partim de punts de vista diferents, em sembla que l'objectiu final hauria de ser generar ocupació de qualitat en el nostre país. I, per tant, li dic, d'entrada, que, al nostre grup, ja li sembla oportú, parlar d'ocupació —oportú com a primera necessitat— en aquest Parlament. Ara i les vegades que faci falta i en els llocs que faci falta, perquè potser de la confrontació de models que aquí s'exposaran en sortiran propostes que van en la línia d'un canvi, en la línia diferent d'aquells models que tenim en l'actualitat, que són els que ens han portat a la crisi i no ens n'han tret. Per tant, debatre sobre ocupació ens sembla oportú, malgrat que segurament confrontarem políticament el que es digui allà.

I per això ja li dic que votarem a favor el punt 4 de la seva moció, és a dir, que tinguem un debat específic sobre la sortida de la crisi, relacionant el model productiu amb el model econòmic. Perquè nosaltres voldrem qüestionar l'actual model productiu, l'actual model econòmic, que ja he dit que són els que ens han portat a aquesta crisi —no a Catalunya, eh?, a nivell global—, i segurament també voldrem qüestionar el deute i el compliment del dèficit, com a elements necessaris per poder recuperar la situació anterior a la crisi.

Per la mateixa raó li dic que votarem en contra l'apartat 2. Naturalment, demanarem votació separada, perquè ja veu que hi ha votacions a favor i votacions en contra, no?

Miri, sobre la llei d'emprenedoria, nosaltres incorporàvem una esmena, que li presentàvem, que..., entenem que una llei de suport a l'emprenedoria tindria sentit, per nosaltres, si el que afavoreix és aquest canvi de model productiu que li deia i aquest canvi de relacions que permetrien tenir més eficiència en l'empresa. Fins i tot el senyor Puig la hi votaria a favor, perquè l'altre dia a la compareixença va dir que estava a favor d'aquest canvi de model productiu, va parlar d'economia verda, va parlar d'economia social... Per tant, si li poséssim cognoms que anaven en aquest sentit a l'esmena que li presentava, segurament l'hauríem pogut votar a favor; però, si no, la millor llei que jo crec que hauríem de presentar en aquest Parlament no seria aquesta: seria una llei que evités milers d'acomiadaments, seria una llei que es digués «lleï per la contrareforma laboral». Però és clar, aquesta em temo que tindria poc suport a la cambra, sabent qui va donar suport a Madrid a la nefasta reforma laboral, que l'únic que ha aconseguit és facilitar que les empreses tanquin, i tanquin, i tanquin, fent allò tan suggeridor de *toma el dinero y corre*.

Tampoc votarem a favor de la proposta que fa vostè de reformar el SOC. Miri, el SOC ha de garantir els llocs de treball de les persones que hi treballen, i hauria de ser l'eix vertebrador de les polítiques actives d'ocupació, i hauria d'assegurar que sigui una gestió pública coordinada en xarxes. Li proposàvem aquesta esmena, en aquest sentit anava l'esmena. I, bé, si ens l'accepta, cap problema; si hem de fer una llei de reforma del SOC, entenem que ha d'especificar les garanties per a la gent que hi treballa, garanties per a la gent que treballa actualment al SOC, i que el SOC sigui l'eix vertebrador de les polítiques actives, i ho sigui en aquesta direcció.

I finalment els articles 1 i 5 interpreto que són una mena d'intent de tornar a mans de l'Estat polítiques d'ocupació, i nosaltres amb això no hi estem d'acord. Creiem que és aquí on hem de decidir les polítiques d'ocupació i que hem de treballar conjuntament, no més faltaria, i col·laborar tant com sigui possible amb tots els organismes, però les polítiques les decidim aquí.

No ens podem adherir a un *plan nacional* que no està presentat. Ara, si vostè treu la paraula «adhesió» i hi posa «reclamar a la conferència sectorial els diners que ens corresponen, derivats d'aquest pla, per poder-ho fer i per poder elaborar aquí el nostre pla de xoc d'ocupació juvenil», no hi tindríem cap problema. Ja ens ho dirà.

En el punt 5..., nosaltres defensem el SOC i el protagonisme que ha de tenir, i, per tant, l'instrument per canalitzar les ofertes ha de ser el SOC.

Per tant, votarem a favor de l'apartat 4, si el deixa com està, i la resta de punts no serien acceptables si no hi incorpora les esmenes que li hem presentat. Si les incorpora, demanaríem votació separada, i en aquest cas no hi hauria problema.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, senyor diputat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, honorable presidenta. De fet, aprofitem aquest moment de presentació de les nostres esmenes per saludar la marxa contra l'atur que ha sortit aquest dematí de la plaça de la vila de Sant Vicenç dels Horts i que arribarà aquesta tarda aquí al Parlament, a dos quarts de vuit, i també, en tot cas, les seves justes reivindicacions: per una feina digna, la plena ocupació i la renda garantida de ciutadania, que instem aquesta cambra que permeti la tramitació de la ILP.

Bé, en tot cas, pels socialistes, el centre del debat polític a Catalunya és i ha de ser –i a Espanya també, òbviament– l'atur i la lluita per combatre'l. Estem parlant de gairebé 900.000 persones a Catalunya –885.100 en concret, de la darrera EPA– que pateixen, elles i les seves famílies; pateixen la manca de feina, justament. No en va totes les enquestes ens diuen que és la principal preocupació dels catalans i les catalanes. Per això creiem que aquest ha de ser el principal debat que aquí fem, en aquest Parlament.

El darrer any s'han perdut 195.400 ocupacions, el 2012; un ritme de destrucció d'ocupació superior als dels anys 2011, 2010 i 2008. De fet, ens situa només per sota del destruït el 2009. El pitjor d'aquesta dada és que ens indica un accentuat creixement en el ritme de destrucció de l'ocupació i, per tant, de creixement de l'atur el 2012.

Per tant, senyor Puig –que el veig aquí i aprofito per saludar-lo–, no sé on veu..., que l'altre dia li sentíem «els brots verds ocupacionals»: miri l'EPA i els seus resultats catalans; no hi són. I, en tot cas, no ens amagui amb jocs de dades..., i mirem el registre de la seguretat social i, en tot cas, l'evolució que ens fa en la darrera lectura de l'EPA.

L'emergència de la situació laboral a Catalunya és fàcil de veure amb la dada que ens diu que des del 76 s'han generat a Catalunya, en el darrer trimestre, 667.000 ocupacions, i, per tant, necessitem crear 900.000 ocupacions per donar sortida, en aquest cas, a les més de 200.000 persones que, doncs, han perdut la feina.

El traumatisme laboral de l'ajust econòmic des del 2008 ha estat molt dur. I, a més a més, ha estat acompanyat per reformes laborals, algunes del nostre propi partit o del PSOE a Madrid, però les més radicals, les de l'austeritat fiscal, amb la reestructuració del sector públic –reestructuració salvatge, permetin-m'ho–, o d'altres, com la darrera reforma laboral del 2012, que ens està facilitant acomiadaments i l'acceleració d'aquesta destrucció, eh? Amb les darreres dades d'ERO, el mateix Govern reconeixia que no era bona, la reforma, en aquest sentit.

Per tant, en aquest sentit, deixi'm dir-li, senyor Luna, reconèixer-li la bona voluntat al presentar aquesta mo-

ció, buscant en aquest cas el diàleg, cosa que el Govern del Partit Popular a Madrid no fa. I, per tant, demanem votació separada del primer punt, perquè no li podem donar suport de cap de les maneres, perquè aquesta *estrategia española* l'ha feta d'esquena a tot-hom, d'esquena sobretot a les autonomies i, per tant, d'esquena a Catalunya, sense comptar-hi; només hi comptarà després. Per tant, el diàleg el volem *a priori*, mai *a posteriori* i com una imposició.

Tot i així, a la resta de punts, en la mesura que ens accepti les esmenes, hi votarem a favor, perquè el que aquí ens està demanant i està proposant és diàleg i, sobretot, que aquesta cambra sigui el centre d'aquest diàleg, on es faci, doncs, el debat de l'ocupació, on es facin les propostes i on es faci una llei de suport als emprenedors o del Servei d'Ocupació de Catalunya. Entenc, senyor Vidal, que no prejutja que en el debat cadascú puguem fer les nostres propostes, però primer l'hem de fer, i crec que és en aquesta cambra on s'ha de fer, en la mesura que tots hi coincidim.

I, en tot cas, no sabem, ens agradarà sentir què diuen els grups de la majoria, Convergència i Esquerra Republicana. Si voten en contra d'aquesta moció, entenem que no els interessa que el debat es faci i es proposi aquí al Parlament i, per tant, que volen anar d'esquena..., i, en tot cas, que no els interessa que aquí es parli de del principal debat, que és el que preocupa principalment la ciutadania. O potser diran que la culpa és de Madrid; ja estem acostumats a aquesta manta, eh?, més petita, que el que fa és justificar no fer res aquí, i crec que això no es pot justificar.

En tot cas, aquesta moció ens fa propostes de treball parlamentari conjunt; nosaltres hi estem. I sobretot el que ens proposa és diàleg, que és el que nosaltres diem, el que nosaltres proposem. I el dia 16 de març hi ha una oportunitat, justament...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant.

Montserrat Capdevila Tatché

...per arribar a aquest diàleg, amb propostes sinceres, clares, per a la millor ocupació a Catalunya. Aquesta és la nostra proposta, i jo crec que els catalans i les catalanes és el que esperen de nosaltres.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Inés Arrimadas.

Inés Arrimadas García

Gracias, señora presidenta. Señores diputados y señoras diputadas, en primer lugar, me gustaría hacer una reflexión previa, y es que estamos ante una moción que ha presentado el Partido Popular que toca muchos temas pero que no profundiza en ninguno. Entonces, nosotros pensamos que es más bien para cubrir el ex-

pediente o incluso para dormir tranquilos esta noche, y no se preocupen ustedes, que nosotros no se lo vamos a impedir, porque ya les adelanto que vamos a votar a favor si nos aceptan la enmienda que hemos presentado.

Y se lo decimos porque no parece que sea una moción que la presente un partido que está gobernando en el conjunto de España desde hace más de un año, porque ustedes, ustedes que pueden, podrían hacer algo mucho más útil para los ciudadanos, que es que, en vez de presentar esta moción aquí, hablen ustedes con el señor Mariano Rajoy, que es el presidente del Gobierno, y le pidan por favor que cambie su política económica, y que cambie su política de subir impuestos, de recortar indiscriminadamente en servicios públicos y de rescatar a la banca sin pedir nada a cambio, con lo cual no fluye el crédito, que es uno de los principales problemas económicos que tenemos, y le digan que pase a reformar de verdad la Administración pública, a suprimir de verdad estructuras políticas, a reactivar de verdad la economía, a luchar contra la corrupción y ¿por qué no?, a cumplir y a hacer cumplir las leyes en todo el territorio estatal, para que no tengamos la situación de inseguridad jurídica y política que tenemos hoy en día en Cataluña.

Pero centrándonos en la moción, nosotros estamos absolutamente a favor de que haya una coordinación y una participación de todas las administraciones públicas que tienen un papel en la creación de empleo, en el fomento del emprendimiento y en la reactivación económica, por supuesto que sí. Es que debería ser así siempre; todas las administraciones deberían remar en la misma dirección, para que los programas y las medidas tuvieran un efecto multiplicador en el territorio y en la sociedad, aunque a veces no es así.

Y, por supuesto, estamos de acuerdo en que se participe en el punto de encuentro de trabajo, a nivel nacional, y que el Gobierno de Cataluña también participe en el plan nacional de emprendimiento y empleo joven que ustedes quieren poner en marcha. Pero aquí les hemos presentado una enmienda, porque, claro, lo que nosotros queremos clarificar es que ustedes piden a esta cámara que el Gobierno de Cataluña se adhiera para participar en la definición de medidas que se incluyen en este plan y para que estas medidas respondan a las necesidades del mercado de trabajo de Cataluña; entendemos que se refieren ustedes a eso. Porque, claro, pedir la adhesión a un plan que ustedes han anunciado a bombo y platillo pero que no existe, porque no está definido...

Ustedes han anunciado que este plan tiene cien medidas. ¿Dónde están las cien medidas? Han anunciado tres o cuatro a bombo y platillo, que no sé con quién las habrán consensuado, pero en cualquier caso este plan de por sí no está bien definido, y ustedes piden al Gobierno de Cataluña que participe en la definición de medidas, ¿no?

Por tanto, nosotros presentamos esta enmienda, que, por cierto, ya es lamentable que, a las alturas que estamos, estemos en fase de definición de medidas, pero bueno...

Además, pedir ustedes una adhesión ciega a un plan para mejorar el empleo, hombre..., es que ustedes no han tenido mucha suerte en las medidas que están poniendo en marcha, hasta ahora, para reducir el paro. Y no hay más que ver los datos objetivos de la economía y del mercado de trabajo del señor Rajoy, que parece mentira, pero es que son peores que los del señor Zapatero; parece mentira, porque tiene mérito –tiene mérito–; el mismo mérito que tienen los señores de Convergència i Unió de empeorar los datos del *tri-partit*, que también es difícil, pero lo han conseguido.

Respecto al resto, la apertura de la ponencia de la ley de emprendimiento, autónomos y microempresas, claro que estamos a favor. Pero en las alturas en las que estamos, en la situación de emergencia nacional, ¿estamos proponiendo que se abra la ponencia para hacer la ley? ¿Pero esto qué es? ¿Pero no llevan estos señores gobernando más de dos años, y ustedes más de un año y pico en España, y le han dado apoyo a Convergència i Unió en la legislatura pasada? ¿Pero qué han hecho? Y no me digan ustedes: «No, es que nosotros le pedíamos..., pero ellos no nos hacían caso...» ¡Si al final los que van a romper esta relación político-amorosa van a ser ellos y no van a ser ustedes! Hombre, por favor, un poquito de seriedad.

Y otro punto de la moción, la reforma del Servei d'Ocupació de Catalunya: el eterno retorno de la reforma del SOC. ¿Otra vez? ¿Pero cuántas veces hemos hablado en el Parlament de reformar el Servei d'Ocupació de Catalunya? Pues claro que estamos a favor, pero refórmenlo ustedes, que pueden hacerlo. O sea, piden más competencias, y una de las que tienen, que es la más importante, que es la de empleo, políticas activas de empleo, no la utilizan. ¡Hombre, no pidan más competencias si las que tienen no las ejercen! Ustedes no quieren más competencias, ese es el problema. Porque asumir competencias supone asumir responsabilidades, y ustedes no quieren más responsabilidades, porque no asumen responsabilidades en materia de empleo; le echan las culpas a España, con esa estrategia victimista recurrente y cansina. Ustedes lo que quieren es más poder y, sobre todo, menos control externo, para que no venga nadie aquí de fuera a decirle que dejen ustedes de hacer lo que han venido haciendo en Cataluña los últimos treinta años, que es repartirse Catalunya entre unas cuantas familias, entre unas cuantas empresas y entre unos cuantos partidos.

Pues bien, para el último punto de la moción, el debate específico para salir de la crisis. Por supuesto que votaremos a favor. Pero desde Ciudadanos lo que pedimos, tanto al Partido Popular –y acabo, señora presidenta– como a Convergència i Unió, que gobiernan respectivamente en toda España y en el Gobierno de Cataluña: que se dejen de hacer debates estériles, que se dejen de hacer fotos, que se dejen de hacer cimeras políticas, que se dejen de hacer mociones para cubrir el expediente y para dormir tranquilos, y que se dediquen a tomar medidas inmediatamente porque la situación es insostenible.

Ustedes pueden dar soluciones a los ciudadanos, y los ciudadanos se las merecen y las necesitan.

Muchas gracias, señora presidenta, señoras y señores diputados.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula el senyor Quim Arrufat, en nom del Grup Mixt.

Quim Arrufat Ibáñez

Mirin, crec que puc resumir una mica la sensació de molts aturats i aturades joves si els dic que ens fa absolutament pànic que se centrin les sortides a la desocupació o les propostes de desocupació a les polítiques actives d'ocupació; és a dir, a com maregem els aturats amunt i avall per fer-los creure que és culpa seva individual que no se'n surtin en la recerca de feina, quan és evident que, si estan aturats, no és perquè no se sàpiguen buscar la feina, sinó perquè hi ha un atur de més del 50 per cent entre els joves. Ens fa pànic posar-nos a centrar la sortida a la crisi, centrar la sortida a la desocupació en les polítiques actives d'ocupació.

Nosaltres no estem disposats que se centri el debat en les polítiques actives d'ocupació si no es parla de política econòmica, i si no hi ha un compromís de parlar de política econòmica obertament. No estem disposats que es comenci a centrar el debat justament a marejar els aturats i les aturades amunt i avall, com he dit, fent-los creure que són ells els responsables de res, que no trobin feina i que, per tant, s'han de moure, s'han de formar en els cursos aquells que ofereixen per a no se sap quines ocupacions, etcètera. No hi estem disposats, perquè aquí el problema central no és aquest.

El problema central –i llavors sí que en podem parlar, de les polítiques actives d'ocupació– és la política econòmica, i és quants diners hi ha per al conjunt i quants diners hi ha per a uns pocs. És a dir, com es distribueix la riquesa i com ho fem per sortir de la crisi a través de la política econòmica.

Ja ens sabem una mica el mantra, també, dels problemes reals de la ciutadania, eh? Els problemes reals de la ciutadania també ens els sabem. Els problemes reals passen per excloure que la ciutadania pot tenir consciència del que està passant. I amb aquesta consciència de saber com s'estructura el seu patiment: per què no hi ha feina, per què passa gana, per què hi ha molts pisos buits en mans dels bancs i, en canvi, el fan fora de casa... Pot tenir aquesta consciència i aquesta intel·ligència per entendre que el conjunt deriva d'uns problemes... –i, per tant, en patim les conseqüències–, però que els problemes no és l'atur, no és la gana, no és no tenir «vivenda», sinó que els problemes estructurals són uns altres.

Els problema real d'aquesta societat –els problemes reals d'aquesta societat– és el poder, com hem dit moltes vegades nosaltres, omnipresent del sistema financer i del capital financer, que ens està governant, ens està asfixiant, s'està quedant amb els nostres serveis públics, ens està forçant a apujar impostos, ens està forçant a abaixar els salaris dels treballadors i ens està portant a una situació d'atzucac econòmic.

Per tant, totalment d'acord a debatre en un ple. Ara, si ha de ser un ple, una altra vegada, com el que vam viure ahir, del qual no sabem exactament on queden les conclusions i, com hem dit abans, on es fiscalitzen les solucions que es plantegen, ens sona més a voler omplir la seva part de discurs, voler omplir el *mainstream*, a partir d'una sèrie de paraules i de desviació d'atenció del tema que a nosaltres no ens interessa.

Per tant, estarem d'acord amb el punt 4, si es vol tractar en aquest Parlament de forma monogràfica la crisi i les seves conseqüències i els seus problemes reals que porten al fet que sigui anomenada «crisi», però no estarem d'acord amb la resta de punts de la moció presentada pel Partit Popular.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Senyora presidenta... Senyor conseller, senyor Luna..., en primer lloc, recalcar l'oportunitat del tema que vostè posa avui a debat aquí: un 24 per cent d'atur a Catalunya, 52 per cent d'atur juvenil, són motius més que suficients. La gravetat de les conseqüències que això comporta en el nombre de famílies, doncs, que no tenen cap ingrés... –que ja estan a 260.000 famílies amb tots els membres a l'atur, 125.000 famílies sense cap ingrés–, i, per tant, és molt oportú que tinguem aquest debat. Ara, li he de dir una cosa. Venint d'un partit com el seu, que té accés a molta informació i que, a més a més, té responsabilitats de govern molt importants, hauria estat d'esperar o hauria estat lògic esperar una moció amb alguna proposta, amb alguna proposta concreta contra l'atur. Perquè és que no n'hi ha cap. A qui hagi sentit el seu discurs potser li semblarà que n'ha proposada alguna, però és que qui s'ho llegeixi..., no n'hi ha cap. Hi ha algun debat procedimental i dues declaracions d'adhesió incondicional al Govern d'Espanya.

Home, jo crec que els milers d'aturats catalans mereixen una mica més d'esforç, de rigor, de treball fins i tot, a l'hora d'elaborar mesures. Però vostè ha presentat lliurement la moció que li ha semblat oportuna, i jo, per tant, per respecte, em cenyiré al que vostè ha presentat concretament.

Demana vostè que ens adherim alegrement al Plan nacional de estrategia de emprendimiento y empleo joven. Un pla que, li ho recordo, en aquest moment està pendent de ser debatut a la conferència sectorial. I jo espero que el Govern de Catalunya tingui un marge d'actuació en aquesta conferència sectorial per millorar tots aquells aspectes que cregui oportuns. I no li donaré un argument al Govern central, que serà l'altre negociador d'una taula..., d'una negociació que, normalment, no serveix massa per a re, eh? Perquè vostès les conferències sectorials ja sabem com les enfoquen: fan una roda de premsa el matí, dels càrrecs sectorials

del seu partit, en seu del seu partit, a més a més on diuen ja les conclusions, i a la tarda fan el *paripé*.

Però, en tot cas, jo no limitaré el Govern de Catalunya que quan vagi a la conferència sectorial defensi la seva posició. I proposar avui aquí, al Parlament, que limitem el Govern de Catalunya a aplaudir en aquesta conferència sectorial, em sembla molt poc seriós.

Ja posats a analitzar el pla amb una mica més de detall, 3.485 milions sonen molt bé, certament..., a desplegar en quatre anys. I quants en posa el Govern de l'Estat? La meitat, menys de la meitat; més de la meitat els posa Europa. O sigui, al primer problema que té el país, vostès hi posen un pla amb menys de la meitat de 3.000 milions a desplegar en quatre anys? Aquesta és l'activitat del seu partit en contra de l'atur juvenil? Home, realment, aquest pla mereix molta crítica!

A més a més, perquè és un pla centrat en polítiques actives d'ocupació –una bona part d'aquestes. Vostès, que defensen l'ordre constitucional, vostès –i Ciutadans–, que ens vénen aquí a donar lliçons cada dia de respecte a l'ordre constitucional, són els primers que, en els seus punts primer i cinquè de la moció, es passen el repartiment de competències, doncs, se'l passen per alt, absolutament.

Home, perdoni, vostès no són partidaris que cada administració faci la seva feina? Doncs, per què s'ho salten aquí? S'ho salten en el primer i s'ho salten en el segon.

Llei d'emprenedoria. Miri, vostè proposa avui una ponència conjunta. Jo li hauria fet costat a aquesta proposta fa dos anys; la primera vegada que vam dur aquí, al Parlament, que ho havíem de fer. Vostès no van voler ponència conjunta. Vostès van dir: «No, no..., aquí tenim un acord amb Convergència, aquest és tema nostre, i no arribarà al Parlament fins que nosaltres ho diguem.»

Bàsicament, vostès el que esperaven és que l'Estat fes primer la seva *ley de emprendeduría*. Però aquí la baralla constant De Guindos - Montoro sobre aquesta qüestió ha impedit que ens els aspectes més importants per què necessitem una llei d'emprenedoria, que són aspectes d'àmbit estatal, no tinguem res de res.

I ara vostè ens ve aquí amb una nova estratègia dilatòria. Sap que tenim una proposició de llei feta, a punt d'entrar, i diu: «No, no..., ho dilataré una mica més i farem ponència conjunta.» Que és un bon mètode de treball per a aquells temes que requereixen un cert temps de maduració i debat, sens dubte; però que ens portaria a constituir un grup, a fer un text, a tornar el debat de totalitat a aquest Ple, i després iniciar el debat de proposició de llei de vell nou; és a dir, ens faria perdre més temps. Nosaltres no hi estem d'acord.

La llei d'emprenedoria és una matèria en què creiem que podem anar de pressa i utilitzarem el mecanisme que sigui més ràpid per tenir-la aprovada. I les idees de cadascú es podran expressar, lògicament, en el tràmit parlamentari. I la nostra voluntat serà d'arribar-hi d'acord amb tots els grups, amb tots, i amb el seu, que potser és amb el qual ens sentim més allunyats en moltes matèries, també. Però això sí, amb el procediment

més ràpid, no el més lent una altra vegada, Partit Popular, que sempre voleu alentir aquesta llei.

Llei del Servei d'Ocupació de Catalunya. És diferent? Per què és diferent? Home, perquè jo crec que hem d'escoltar el Consell de Treball, Econòmic i Social, no?, quan debatem el SOC. I, per tant, ens sembla més lògic que el Govern faci el procediment de projecte de llei, perquè vull que el Consell de Treball Econòmic i Social hi digui alguna cosa.

La presidenta

Senyor diputat...

Oriol Amorós i March

Acabo de seguida, presidenta. Com també em sembla oportú que la Comissió de Govern Local hi digui alguna cosa. O els ajuntaments no han de dir res, de la reforma del SOC? Em sembla que és un tema prou complex, prou complicat, prou delicat, amb prou temes de debat, i de discrepància, fins i tot, entre tots els grups perquè ho fem ben fet.

I una darrera qüestió. A la cimera, jo els votaria que sí, però tenim en aquests moments una iniciativa –per cert, a instàncies del Grup Socialista– d'una cimera, convocada pel president, on hi hauran també els presidents de grups parlamentaris. I, per tant, fer un ple específic sobre l'atur segurament fa molta falta, però si hi ha una cimera convocada –per cert, a instàncies del Grup socialista–, no em sembla que avui hàgim de donar a aquesta iniciativa seva, senyora Capdevila, menys pes, deixar-la de banda, posant-li per damunt un ple específic.

Per tant, fem aquesta cimera. Si resulta útil, ens donem tots per contents i satisfets; si resulta inútil, estare d'acord a fer un ple específic.

Gràcies per la seva benevolència, presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Senyors consellers, senyores i senyors diputats, tal com es plantejava aquí, en la cambra, per part del Partit Popular, hem de començar, des del Grup de Convergència i Unió dient que suposo que van estar atents a la compareixença del conseller, en la qual mostrava que la seva prioritat –la prioritat màxima de la conselleria, però també del Govern– és la lluita contra l'atur. I, per tant, aquest és un element bàsic del Govern, i, evidentment, de la conselleria que se n'ocupa. I el conseller deia que, bàsicament, en la seva conselleria, qui tenia més pes, qui havia de tenir més pes, era la paraula «ocupació» i tot el que això comportava. I, per tant, en aquesta matèria s'hi esmerçaria a fons.

Per altra banda, les iniciatives que avui ens proposa, senyor Luna... –aquí s'ha dit amb anterioritat i per altres grups parlamentaris–, és que hi han bàsicament tres propostes, no? Dues d'elles fan referència al fet que ens adherim, com es diria en castellà, allò..., *a pies juntillas* –sense, vaja, debatre res–, als dos plans que el Govern espanyol tira endavant. Un d'ells, el Plan nacional de estrategia de emprendeduría y empleo joven, en el qual, a dia d'avui, la informació que té el Govern és la mateixa que té qualsevol ciutadà del carrer. És a dir, allò que ha sortit a la premsa, allò que hem pogut llegir tots en el diari. I, per altra banda, també, doncs, la publicació, el dia 22 de febrer –i, per tant, *a posteriori* del debat que van tenir amb el conseller–, del Reial decret llei de mesures de recolzament de l'emprenedor i estímul de creixement i creació d'ocupació.

Per tant, el que és lògic és que no es pot demanar de cap manera, i més tenint en compte de qui són les competències, que el Govern català s'hi adhereixi de forma..., vaja, sense ni tan sols haver fet encara la conferència sectorial perquè s'hi puguin fer les explicacions pertinents perquè se'n pugui tenir un coneixement detallat, i, per tant, en aquest sentit, se'n pugui tenir un criteri més afinat i saber fins a quin punt, doncs, es respecten o no les competències catalanes.

De fet, a dia d'avui tan important que és aquesta matèria, a dia d'avui encara no sabem quan serà –no en tenim la data– aquesta conferència sectorial. Conferència que és rellevant no només per a aquesta matèria, sinó per a molts altres temes que ocupen aquest país; com, per exemple, s'ha de debatre també sobre el tema dels centres especials de treball, que seria bo que arribessin els recursos a què el Govern central s'ha compromès, que és el 50 per cent.

Per tant, a partir d'aquí, aquest és un tema que..., en aquest, i en el de col·laborar plenament en el Punto de encuentro de trabajo..., escolti'm, nosaltres, col·laboració la que convingui, però sempre que es respectin les competències, i, per tant, les accions del Govern de Catalunya.

Per altra banda, a les altres dues propostes, que les podríem ajuntar en una, se'ns demana que hi hagi, doncs, dues ponències parlamentàries conjuntes: una, per treballar el que és la llei de suport a l'emprenedoria, i l'altra, per fer la reforma del SOC.

Bé. No hi ha de patir, en cap d'aquests dos àmbits. No hi ha de patir, perquè sap també que el conseller va prendre el compromís que aquest seria un tema que tiraria endavant d'una forma ràpida, i que, per tant, ben aviat tindríem sobre la taula dos projectes de llei. Dos projectes de llei... I, sí, no ens en fa cap, d'angúnia, certament; hi ha un acord amb Esquerra Republicana, vostès ho saben, en el qual, més enllà que el nostre programa electoral deia que duríem a terme una llei d'emprenedoria..., també és cert que en l'acord de legislatura de Convergència i Unió i Esquerra Republicana aquest és un tema..., en el qual sortia, i hi ha el compromís per part de les dues formacions polítiques de tirar-ho endavant.

Respecte a l'àmbit, doncs, de la reforma del SOC, sí que ens sembla molt necessari que hi hagi no només, es deia aquí, doncs, la consulta al CTEEC, sinó també als agents socials. I, per tant, aquest és un tema que nosaltres no podem pas passar per alt.

I respecte al quart punt, que és el debat específic sobre la sortida de la crisi, home, d'aquí a pràcticament quinze dies celebrarem una cimera sobre aquest tema, una cimera que va ser proposada, com aquí s'ha dit, pel senyor Pere Navarro en plena campanya electoral, si no recordo malament, i una cimera..., que ja va ser recollida en aquell moment la voluntat de tirar-ho endavant. I d'aquí a pocs dies, hi insistim, el dia 16 de març, es durà a terme, i entenem que això no es farà d'esquena a aquesta cambra, perquè, al cap i a la fi, hi seran els màxims representants dels diferents grups polítics. Per tant, hi haurà, doncs, la representació de tota la cambra a través dels nostres màxims representants dels grups polítics.

Per tant, el Grup de Convergència i Unió no podem votar favorablement aquesta moció, pel que els he indicat: una, no ens hi podem adherir sense ni conèixer els detalls de les mesures espanyoles –hem de saber quines són concretament i si es respecten les nostres competències–; dos, les lleis no pateixin que es tiraran endavant, i seran a través de projectes de llei, i per tant el Govern s'hi donarà pressa, i tres, doncs, ens sembla que en aquests moments, quan tenim en vistes una cimera, no hem de començar matant-la sinó esperant que tinguin uns bons resultats.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'excel·lentíssim senyor Rafael Luna.

Rafael Luna Vivas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Señora Arrimadas, mire, he percibido dos planteamientos de usted. El primero, el de una maestra nacional dando clases y regañando a los alumnos. Y, el segundo, no sé si lo ha copiado, o por afinidad política, al discurso del señor Alfredo Rubalcaba. Y le diré más, si cincuenta medidas que ha hecho y ha llevado a cabo el Gobierno del Partido Popular en el empleo juvenil..., es que usted no se las ha mirado.

Senyor Oriol Amorós, miri, això de dir que realment tots els diners vénen d'Europa no és cert: 900 vénen d'Europa, 900 milions, i 2.600 ha ficat el Govern i ficarà el Govern d'Espanya. Ja sé que vostè té tota la raó, sempre ha tingut la raó de tot. Però jo li torno a dir el que hi ha. I vostè me ve ara i me fa la trampa i me diu: «Escolti'm, és que una ponència conjunta, això, el que comporta realment és que s'allargui...» Veritat que hi ha una ponència conjunta sobre consultes que vostès se donen bona pressa que surti endavant? Doncs, si els interessa, també ho podrien fer amb l'opinió de tots els grups parlamentaris i de totes les formacions que hagin de dir alguna cosa.

I referent al que se'ns estava plantejant, miri, senyora Meritxell Borràs, jo li tinc afecte i estima, però la veritat és que vostè ha fet el que ha de fer, i ho entenc: representar qui mana en aquest Parlament, que és Esquerra Republicana, i el conseller a l'ombra d'Empresa i Ocupació, que és el senyor Oriol... Perdó, m'he equivocat: el senyor Oriol Amorós. Anava a dir Junqueras, perquè és el conseller en cap. *(Rialles.)*

Per tant, li vull dir això perquè vostè ha fet un *copy* i vostè sap molt bé que el que està dient ni s'ho creu vostè. I jo també li diré que mirarem fil per randa el que vostès van dir quan van rebutjar els projectes de llei que es van fer. I el discurs no serà el mateix.

Per tant, miri, el respecte que li va tindre a vostè el Partit Popular quan va pactar amb vostès, que la va deixar ser la portaveu del Govern de Convergència i Unió, no ho estan fent ells, quan vostè ha perdut aquestos papers i és simplement una peça de compar-sa d'Esquerra Republicana.

Plantejament. Al primer punt, nosaltres acceptarem l'esmena de Ciutadans, perquè creiem que ve a omplir realment el tema de l'adhesió, molt especialment pel que fa referència a la coordinació amb Catalunya. S'ha d'estar a dintre; si no estàs a dintre, no opines.

La segona, nosaltres rebutjarem l'esmena d'Iniciativa per Catalunya Verds - Alternativa, i l'hauríem acceptat, de veritat, si no s'haguessin ficat en el tema d'una economia verda, perquè això condiciona realment la voluntat de tots els grups per poder-ho fer. Però ho hauríem fet, de veritat.

I la tercera, també rebutgem la de vostès perquè ho encaixa exclusivament amb el que és la gestió pública en el SOC, i nosaltres volem que es pugui obrir també a la participació privada. I això ho entendrà perquè els dos estem a diferents llocs i els dos hem de defensar les nostres coses. Amb l'excepció d'això, els hauríem acceptat aquestes esmenes.

La quarta esmena, aprovarem..., no aprovarem, vull dir, rebutgem l'esmena també d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i els Verds, i agafarem i acceptarem la del Partit Socialista perquè ve concretament a ampliar i enriquir el quart punt.

I al cinquè punt, acceptarem l'esmena del Partit Socialista de Catalunya, perquè especifica molt bé no solament el que és la coordinació de la comunitat autònoma amb Espanya, sinó també amb Europa.

Moltes gràcies.

(Inés Arrimadas García demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Arrimadas?

Inés Arrimadas García

Por alusiones, señora presidenta.

La presidenta

Trenta segons.

Inés Arrimadas García

Vale. Yo no soy ninguna maestra; soy una representante de los ciudadanos que viene aquí a decirles a ustedes lo que muchos ciudadanos piensan en la calle y no tienen la oportunidad, como yo, de decírselo a usted en persona.

Y, segundo, ¿usted me compara con Rubalcaba? No sé si físicamente o ideológicamente, porque no me parezco en ninguna de las dos cosas. Y revísese su miopía, tanto la miopía política como la miopía física.

Muchas gracias.

(Remor de veus. Rafael Luna Vivas demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rafael Luna? *(Pausa.)* Trenta segons, trenta.

Rafael Luna Vivas

Moltes gràcies. Simplement especificar i dir: ideològicament, el discurs del Partit Socialista Obrer Espanyol del senyor Alfredo Rubalcaba, que és la ideologia de Ciutadans de Catalunya.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Tinc la petició de votació separada del punt 4 i del Partit Socialista tinc la petició del punt 1. D'acord? *(Pausa. Veus de fons.)* Sí, la 4 ja ho he dit –ja ho he dit.

(Pausa.)

Votarem, doncs, la moció amb les esmenes incorporades, la de Ciutadans i dues del Partit Socialista. I començarem votant el punt 1, després el punt 4 i després la resta de la moció.

Comencem pel punt 1.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

(Pausa.)

Senyor Millo?

(Pausa.)

Ha estat rebutjada per 26 vots a favor i 102 en contra.

Votem ara el punt 4.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

(Pausa.)

Senyor Millo.

(Pausa.)

Sí.

Ha estat rebutjat per 55 vots a favor, 69 en contra i 3 abstencions.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Senyor Fernández.

(Pausa.)

No.

Senyor Millo.

(Pausa.)

Sí.

Ha estat rebutjat per 43 vots a favor i 85 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de salut (tram. 302-00004/10)

Passem al darrer punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques de salut. La presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i té la paraula la il·lustre senyora Alba Vergés.

Alba Vergés i Bosch

Bon dia a tothom. Gràcies, presidenta. Primer de tot, volia adreçar un missatge de suport avui que és el Dia Internacional de les Malalties Minoritàries a totes aquelles persones que estan patint una malaltia considerada poc freqüent i també a les seves famílies, a totes les entitats, associacions, agrupacions i professionals, i investigadores i investigadors que hi treballen incansablement d'una manera integral, molt més enllà de l'àmbit sanitari. Gràcies.

En la interpellació que vaig fer per part d'Esquerra Republicana de Catalunya el passat Ple del Parlament al conseller Boi Ruiz en matèria de salut ja vaig enumerar els motius que em portaven a fer-la. Els repeteixo.

Els motius són tres. El primer, la preocupació per totes les informacions referents al sistema sanitari català, que es tradueix en una reclamació de més transparència i bona informació de tot el que fa referència a la salut a Catalunya. El segon eren els processos de concertació amb el Servei Català de Salut, que han donat que l'ABS, per exemple, de l'Escala, s'hagi adjudicat a una empresa que té com a objectiu principal el benefici econòmic i, al meu parer, que clarament no té una consciència ni de territori ni d'interès públic que s'ha de requerir per gestionar l'assistència primària al nostre país. I el tercer motiu és la salut com un tema de país. Per tant, prioritat màxima per tractar-ho quan parlem del futur del nostre país; màxim consens per definir com ha de ser el nostre sistema, amb els grups parlamentaris, amb tots els agents del sector, per definir el pacte nacional de salut.

Per tant, avui em toca, avui estic aquí per defensar la moció, aquesta moció subsegüent, amb el criteri de

donar resposta a les motivacions aquestes que acabo d'explicar. Per tant, aquesta moció té també tres punts.

El primer punt, que jo considero que és el més urgent, fa referència a la contractació pública dels serveis d'atenció a les persones. La proposta d'Esquerra Republicana de Catalunya és de crear un grup de treball amb la voluntat que arribi a poder proposar a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya un informe que inclogui una proposta de definició de marc normatiu, en el sentit que es pugui garantir que aquestes entitats que gestionen els nostres centres que donen serveis a les persones siguin entitats on l'ànim de lucre no passi per davant de l'assistència ni de l'interès del servei, que és públic, no ho oblidem.

Per tant, tenim un model propi català, amb les seves particularitats. Aquest grup de treball no es crea pas per canviar aquest model. Això, en tot cas, seria un altre debat que no és aquest. Partint d'aquest model, el que no volem és que amb tots els canvis de legislació que s'estan produint a l'Estat espanyol ens vegem abocats a anar o cap a un sistema totalment dependent de l'Administració pública, perquè la nostra la tenim ofegada, ni evidentment cap a un sistema d'externalització dels serveis sanitaris on es doni cabuda indiscriminada a la llei de l'oferta i la demanda en l'àmbit del servei a les persones, que, ho recordo, no és un servei perquè sí, sinó que és fruit del dret a rebre l'assistència pertinent.

Per tant, crec que el punt queda molt clar. Venia precisament de la preocupació sobre qui ha de gestionar en aquest cas una àrea bàsica de salut. Perquè ens preocupa com es gestiona. Ens preocupa que el finançament públic d'aquests serveis, que és via impostos, no reverteixi en el mateix sistema i que la qualitat del servei es vegi afectada. Creiem, doncs, pel que fa a aquest punt, que el consens de totes les forces d'aquest Parlament pot ser ampli, i esperem que sigui així.

El segon punt de la moció va en la línia de reclamar més transparència de cara a tota la ciutadania. Considerem que la millor informació és aquella que en primer lloc hi és però que sobretot arriba on ha d'arribar. Per aconseguir-ho cal fer accessible aquesta informació. I per això demanem promoure i millorar l'observatori de la salut i altres eines, també. No només ens referim aquí als indicadors sanitaris, sinó també a tot el que fa referència a la contractació dels serveis amb la Generalitat. Vam veure l'altre dia, quan es debatia la creació de la comissió d'investigació, que l'opacitat no ens ha portat res de bo. Per tant, solucionem-ho. Això és el que vol la ciutadania, i estic segura que nosaltres estarem a l'alçada com a representants en aquesta cambra del poble de Catalunya.

El tercer punt, atès que em queda molt poc temps, de la moció fa referència a un plantejament de present i futur. Creiem que és important, és el més important, importantíssim aquest punt. Catalunya necessita un pla nacional de salut, treballat, consensuat. Demanem, doncs, en aquesta moció que es comenci des d'avui. Posem un termini per tenir un primer document de base –això és el que incloem en la moció–; no és res més que posar-nos-hi i fer-ho bé. Val la pena, val la

pena fer-ho, quan hi ha tants canvis que sacsegen el sector. Per tant, treballadores, treballadors del sector, hi estaran d'acord, tenen ganes de participar-hi; per tant, som-hi tots.

Gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades té la paraula l'honorable senyora Marina Geli, en nom del Grup Parlamentari Socialista.

Marina Geli i Fàbrega

Gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller, consellers i consellera, en nom del Grup Socialista dèiem ahir en la nostra interpellació al conseller Boi Ruiz que estem davant d'una crisi de confiança. Fa dies que només estem parlant de com trobem el nord en la regeneració democràtica.

Nosaltres sustentem que un dels millors instruments per tornar crèdit a la política és que la part més important de la política siguin les polítiques. Perquè, de fet, una crisi de confiança és una crisi d'utilitat de la política. Tenim molts debats, molts, oberts, però ens hem posat bastanta feina. I vull anunciar que nosaltres hem arribat a un acord amb Esquerra Republicana dels tres punts de la moció d'avui que ens semblen especialment substantius.

Mirin, després de la Segona Guerra Mundial l'esquerra va acceptar l'economia de mercat i la dreta l'estat del benestar a través de la fiscalitat. Aquest pacte s'ha trencat, perquè l'economia globalitzada no porta treball per a tothom, no ens enganyem, perquè les regles del joc no hi són, i ho haurem d'aturar. Aquest és un debat. Però sembla que, en això, com que no hi podem fer res... Doncs, no és veritat. I parlo perquè m'agradaria que especialment en l'últim punt que presenta Esquerra Republicana establir, tancar-nos, perquè les bases per a un acord a sis mesos sigui un acord majoritari, de tota la cambra. I nosaltres hem fet un esforç important i Esquerra també, que ara ho comentaré.

En el primer punt que aprovem avui, perquè ningú digui..., perquè el nostre cor és exigent, eh?, exigent amb nosaltres mateixos i exigent per descomptat amb el Govern, i no, de cap manera no esborra la nostra capacitat de fer oposició i alternativa, de continuar o començar a construir l'alternativa de govern, que és el que vol el Partit Socialista, és clar, des de l'esquerra majoritària.

Però al primer punt ens diem que en tres mesos fem els canvis normatius per intentar preservar un model a Catalunya, un model sanitari, a on el sense ànim de lucre gestiona tota la primària i tots els hospitals de Catalunya, no altres coses; per exemple, al sociosanitari, al transport sanitari..., existeix el sector privat amb ànim de lucre. Però ens diem que hem de fer perquè aquest model pugui continuar, amb les seves fortaleces i amb algunes debilitats que té en aquests moments. Aquest és el que ens hem emplaçat avui, eh?, canvis normatius. Nosaltres anàvem més enllà. Però

ja tindrem temps d'encarregar al Govern que fem una refosa de la LOSC de l'any 90.

Segon element important. He sustentat en aquesta cambra reiteradament que no hi ha cap altre sector de l'estat del benestar ni servei públic que tingui tants indicadors com salut. Avui vostès poden entrar a la web del departament i mirar el *cash flow* de tots els hospitals de Catalunya, o la solvència, o la tresoreria, o la mortalitat ajustada a risc de la cirurgia cardíaca de tots els hospitals. Vàrem copiar models anglosaxons fonamentalment amb una gran central de resultats, observatori de salut, però ara els hem d'alinear, perquè no estan a l'abast, no són a vegades intel·ligibles, i a vegades en tenim tants que no sabem convertir això en transparència i en rendiment de comptes.

Tercer element important. I hi hem afinat molt, eh?, Esquerra Republicana i nosaltres, avui. Perquè estàvem d'acord amb el pacte sanitari o amb les bases per un pacte sanitari a sis mesos. Però des del nostre grup parlamentari no podíem acceptar que això era només o ja predestinat a tenir un estat propi. El que afinem avui és: aquesta base de l'acord és per ara –per ara–, per als propers sis mesos i per a allò que decideixin els catalans en el seu futur. Aquí sempre trobaran el Grup Socialista. I no ens sembla menor –no ens sembla menor. Aquest és un element important, perquè, si anem per aquí, crec que la majoria d'aquesta cambra –la majoria, em sembla, eh?– pot estar en aquest intent.

Per tant, acabo: tres mesos, canvis normatius per intentar preservar el model *non-profit*; sis mesos, bases per a un acord de sector, i alinear en els propers..., d'aquí fins a..., en aquest període de sessions, perquè ningú es porti a engany: tenim molts, molts indicadors; a vegades tants que ens «agobiem» i no sabem al servei de qui estan.

Per tant, moltes gràcies; crec que de veritat. Almenys el nostre és un sí convençut, un sí exigent, un sí responsable, i per descomptat no minva la nostra predisposició a fer de la política sanitària uns dels eixos centrals de la discussió política en aquesta cambra.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa té la paraula l'il·lustre senyor Josep Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, presidenta. Conseller, consellera, diputats, diputades, aquesta moció que presenta el Grup d'Esquerra Republicana afronta tres qüestions, tres problemes que té el nostre sistema de salut. Mirin, en els dos primers punts es queden curts, i en el tercer, almenys en la seva redacció inicial, es passaven de llarg.

En el primer punt, creiem que és molt necessari i estem totalment d'acord que cal crear un grup de treball que faci propostes per fer les modificacions necessàries perquè no torni a passar el que ha passat amb la

privatització de la gestió de l'ABS de l'Escala. És imprescindible.

Però diem que es queden curts perquè ens hauria agradat que haguessin acceptat la nostra proposta que hi haguessin participat també els grups parlamentaris, persones proposades pels grups o per les organitzacions sindicals, perquè aquest és un tema molt important, és un tema fonamental. I ens hauria agradat també que hi haguessin incorporat un altre problema, que és també la privatització de la gestió dels serveis socials. En els concursos per a la gestió de serveis socials cada vegada hi participen més entitats com Eulen, i per tant creiem que també cal trobar-hi una solució, i hauriem pogut aprofitar aquest mateix grup de treball.

Mirin, el tema de la presència d'aquest tipus d'empreses amb ànim de lucre no és un problema tècnic, no és un problema jurídic; és un problema polític, i és un problema de profunda opció política. Per això creiem que no hauria de ser només una qüestió d'experts. En qualsevol cas, ja ho debatrem quan arribi a la Comissió de Salut. No, perquè nosaltres no ens creiem, no compartim les fórmules directes i indirectes d'introduir l'ànim de lucre en el sistema sanitari, ja sigui a través de grans empreses, de grans multinacionals com Eulen, o ja sigui a través d'altres fórmules d'introduir l'ànim de lucre, com les entitats de base associatives, o això que se'n diu ara «compartir el risc», l'autogestió del sistema sanitari. Estem a favor de l'autonomia de la gestió, però no de l'autogestió i de la independència del sistema sanitari, perquè no deixa de ser una manera indirecta de mercantilitzar el sistema sanitari.

En segon lloc, el segon punt, el tema de l'observatori de salut, la qüestió de la transparència. Creiem –i, per cert, hi votarem a favor, eh?, del grup de treball, i també de l'observatori–, també creiem que es queden curts.

Miri, ahir va passar un fet molt greu: van detenir dues persones, en Josep Prat i en Carles Manté, que havien ocupat llocs de molta responsabilitat en el nostre sistema sanitari. És un fet gravíssim. I tenim, hi ha un problema de confiança. Agradí o no, en aquests moments, els casos d'Innova, el cas Crespo en la seva dimensió sanitària, el que ha passat a l'Hospital de Sant Pau, els casos Manté, Bagó, etcètera, han posat en qüestió els mecanismes de control i de funcionament del mateix sistema sanitari, agradi o no. Això és així.

I ens preocupa que durant tot aquest temps, per exemple, durant molts mesos, el senyor Prat, quan ja es coneixien aquests fets, el conseller de Salut l'hagués mantingut en el seu càrrec com a president de l'ICS. I ens preocupa que encara avui el conseller de Salut no hagi dit res, no hagi fet cap tipus de declaració ni pronunciament sobre aquestes qüestions. Esperem que la comissió d'investigació contribueixi a resoldre-ho.

Nosaltres els hem fet algunes propostes. Com, per exemple, garantir que totes les empreses públiques, que tots els ens de tot tipus amb participació de la Generalitat facin públiques en la seva web les remuneracions del personal directiu. Això costa de trobar

–costa de trobar–, i, si no, els ho poden preguntar als de *Cafè amb Llet*.

I, finalment, la proposta del pacte nacional. Miri, aquí, com els deia –ara ho han corregit, no?–, inicialment es passaven de llarg. Molt interessant, el debat sobre com serà el sistema de salut en el futur estat propi. Ens interessa molt el que passa ara, la greu situació del sistema sanitari que cal afrontar ara.

Miri, nosaltres no creiem en el consens pel consens com un valor en si mateix. No ens agraden aquestes coses, sovint massa típiques de la política catalana, de la foto per la foto. El valor del pacte té a veure amb els continguts i no amb el pacte *per se*. I sovint les unanimitats acaben amb el pluralisme.

Però, miri, si l'objectiu és arribar a un gran acord nacional sobre el sistema de salut, que nosaltres hi participem, i ens abstindrem en aquest punt, el Govern ha de fer una cosa de forma immediata: el Govern ha d'abandonar, mentre s'estigui negociant el pacte, qualsevol procés de reformulació o reestructuració, de fragmentació de l'ICS, de privatització o de decisió sobre el que passa a l'Hospital Clínic. Si no, si fan tot això, nosaltres ens aixecarem, perquè serà no un pacte sinó una presa de pèl. Les decisions estratègiques i fonamentals, si hi ha voluntat d'acord i de consens, s'han de prendre en el marc d'aquest pacte.

Però el que no permetrem és que d'una banda vostès vagin retallant el pressupost de salut o vagin introduint o vagin fragmentant l'ICS i de l'altra banda fem el *paripé* d'asseure'ns en una taula per discutir sobre no sé quin pacte. Claredat i coherència en qualsevol cas.

I els proposem també una esmena per posar, perquè votem en aquest Parlament una cosa que ha dit públicament el conseller de Salut, que és que no hi haurà més retallades en el proper pressupost de salut. No, conseller? Vostè ho va dir, això, han sortit declaracions. Doncs, per tant...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

Josep Vendrell Gardeñes

...si Esquerra hi està d'acord i el Govern també hi està d'acord, doncs, no hi hauria cap problema perquè votéssim que en el proper pressupost no hi hauran més retallades.

I una idea final. Mirin, és sorprenent que vostès que proposen un pacte nacional no hagin acceptat ni una sola de les esmenes ni hagin plantejat ni tan sols cap tipus de transacció amb nosaltres, fins i tot en aquelles coses que podrien ser des del seu punt de vista més innòcues. No és un gest massa positiu per començar a parlar de pactes.

Per tant, presidenta, demanem votació separada del tercer punt.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Batet.

Albert Batet i Canadell

Moltes gràcies, presidenta. Anuncio el vot favorable, i a les esmenes i transaccions que hem fet amb Esquerra Republicana i també amb el Partit dels Socialistes al voltant, doncs, d'aquesta moció, perquè garanteix la transparència, la participació i el retiment de comptes, que són els principis bàsics, fonamentals, que entenem estratègics per al model de salut català i a la vegada per continuar millorant continuadament els diferents mecanismes de gestió pública i d'incrementar la confiança, la confiança en el sistema.

Tanmateix, no deixa de ser menys cert que tots hem de treballar per continuar treballant amb consens per ser encara millors. I per ser encara millors, doncs, hem presentat aquestes esmenes i aquestes transaccions. I a mi m'agrada destacar, i ja ho vam fer l'altre dia, que és més fort el que ens uneix que no pas el que ens separa.

I per això creiem, doncs, que els tres punts del compromís, de fer més accessible l'observatori de salut, de la mateixa manera que crear el grup de treball, que estic convençut que podrem trobar bones oportunitats per millorar els mecanismes per fer més fort el nostre model català, i a la vegada també de fer pinya, de construir aquest pacte nacional de la salut, són importants i són necessaris.

Mirin, jo, realment, després de la intervenció del senyor Vendrell, els he de dir que estic sorprès per la capacitat d'amnèsia que tenen alguns partits polítics i alguns diputats, perquè, si no recordo malament, l'últim acord del Govern tripartit, del consell de govern del Govern tripartit..., va aprovar un acord de construir i concessionar un hospital i de fer-ho de forma privada, privatitzada, com ho feien vostès, i com diuen i denuncien vostès ara, senyor Vendrell. Per tant, els demanem coherència.

Mirin, que quedi clar, ho hem dit en el programa electoral, ho hem dit en la compareixença del conseller, ho hem dit en qualsevol declaració pública, ho vam dir en la interpellació, ho diem sempre, ho hem dit per activa i per passiva: el nostre model, el model que defensem, és el model que tenim ara actualment a Catalunya, el model propi català, un model universal, de qualitat, amb equitat, sostenible, de participació i de transparència, i que hem construït durant molts anys, i que hem construït durant trenta anys, i especialment durant vint-i-cinc anys amb el lideratge de Convergència i Unió al capdavant de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, com comprendran, nosaltres no anirem contra nosaltres mateixos, contra el que hem construït durant molts anys i ens ha costat molts esforços. No ho farem per coherència; per coherència també amb la història de Catalunya que ha construït aquest model, que ja ve del temps de la república, i de molts segles abans. I també no ho farem per respecte; per respecte als centenars i milers de treballadors i treballadores

que, dia a dia, lluiten per fer més fort el model. I no ho farem tampoc pels usuaris, pels pacients, per les persones que utilitzen aquest model, perquè és un model d'èxit –un model d'èxit– en l'àmbit de la gestió, i un model d'èxit que hem sigut capaços de construir entre tots i entre totes.

Mirin, em sembla que hem de tindre clar –ho hem de tindre clar– que el que convé –el que convé– és que fem un sistema més fort. I, per enfortir-lo i fer-lo més fort, som capaços de fer el que sigui necessari. I crec que el text transaccionat i les esmenes van en aquest sentit i van en aquesta línia.

Per tant, els demano que no ho diguin més, perquè no és cert. No és veritat. No hi ha cap agenda oculta per privatitzar la salut pública. No és l'objectiu d'aquest Govern ni de Convergència i Unió, i no ho diguin més, perquè falten a la veritat i perquè diuen mentides.

Mirin, i acabo –i acabo amb un prec–, amb un prec que és triple: primer, focalitzem els esforços dels partits d'aquesta cambra –focalitzem els esforços– amb l'atenció a les persones i amb els usuaris, que són els que realment ho necessiten. Segon, que en política no tot s'hi val, i que el conjunt de catalans i catalanes i tots els professionals ens demanen i ens reclamen que no utilitzem la sanitat com a arma de confrontació política. I, escolti'm, senyor Vendrell, avui el conseller ha fet declaracions; però, en tot cas, no és el conseller el que ha de donar explicacions, sinó que ha de ser l'anterior Govern tripartit sobre la seva gestió, perquè afecta a aquestes persones el que ha passat avui. I, escolti'm, Innova no és el departament de sanitat, Innova és fruit d'un ajuntament tripartit de durant més de trenta anys.

I, finalment, que quedi clar que el que ens encotilla el nostre model català –el que ens encotilla el nostre model català– i el seu desenvolupament és l'estructura de l'Estat espanyol, perquè ens frena el nostre model. I estic convençut que amb una llei de contractes a nivell de Catalunya que fos capaç d'assumir la capacitat de la importància del tercer sector i de la societat sense ànim de lucre, com de les empreses públiques que així ho tiren endavant, estic convençut que seria més fàcil desenvolupar el nostre model propi de Catalunya amb un estat propi que crec que és el que volen els catalans i les catalanes.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Roca.

Jordi Roca Mas

Gràcies, honorable presidenta. Honorables consellers, bé, un grup que dona suport al Govern ens presenta una moció per instar el Govern a una sèrie d'acords. Suposo que no els ho demanen en el pacte de govern, potser perquè no se'n refien. I ho entenc, eh? –ho entenc–, perquè aquest diputat que els parla va arribar a acords amb CiU. Aquest diputat va pactar una sèrie de qües-

tions..., una qüestió sanitària, en concret; aquest diputat va complir la seva part del compromís: va votar retallades, va votar apujades d'impostos, i CiU no va complir la seva part del compromís. No era una qüestió excessivament..., no era gens estranya, era mantenir el servei, de vint-i-quatre hores, d'hemodinàmica d'un hospital de referència d'una àrea d'1 milió de persones. Em penso que és raonat i raonable. Entenc que no es refiïn i que ho portin en una moció.

Pot ser també, hi ha l'opció, que vostès portin aquesta moció per cobrir l'expedient i tinguin, dintre del pacte de govern amb CiU, tot un reguitzell de mesures fantàstiques que transformaran la sanitat catalana i milloraran tot allò que no funciona. Friso per veure totes les propostes que surtin d'aquest pacte ERC-CiU, que segur que tots esperem amb molta il·lusió. Perquè, cenyint-nos a la moció, ho resumeixo, no deixa de ser crear un grup de treball i promoure l'observatori de la salut. Home, entre nosaltres: molta ambició no hi porta aquesta moció.

Punt per punt. Ja els avanço que, al primer punt, hi donarem suport. Què demana el primer punt? I cito: «Crear un grup de treball que proposi un nou marc normatiu que estableixi els criteris de bones pràctiques en la contractació, garantint-ne la no-ingerència d'empreses amb ànim de lucre.» Bé. Llegint això dedueixo que són, vostès, partidaris d'aquell eslògan tan tendre i tan adolescent de «la sanitat no és un negoci».

Si em permeten hi aprofundiré –no gaire, no pateixin–: qui no pot guanyar diners amb la sanitat? Dono per descomptat que podem descartar metges, conductors, infermers, zeladors, personal tècnic. A qui s'adreça, ho suposo, aquesta voluntat que no hi hagi guany? Als inversors. Bé. Hi ha gent que ho pot compartir, que creuen que estalviar no pot donar rendibilitat. És compartible. Nosaltres no ho compartim. Però, què és el que van fer vostès quan governaven activament, no a l'ombra com ara, no, quan governaven activament, fa dos anys i escaig, no fa gaire? Què feien vostès? Van apujar els impostos als rics, com sempre se n'omplen la boca? No. Van anar a buscar inversors. Que van guanyar diners? I els intermediaris també van guanyar diners.

Aleshores, quan parlen de lucre, a què es refereixen? Perquè aquells..., quan vostès signaven crèdits per milers de milions d'euros, quan emetien bons, ho feien amb condicions avantatjoses per als inversors i per als intermediaris. Per cert, condicions una mica lesives per als ciutadans de Catalunya, que cada any hem de pagar 100.000 milions d'euros per tornar tot aquell deute. Ara ens vénen que..., no sé exactament què diuen dels ànims de lucre, però, si quan van governar vostès fa quatre dies van privatitzar els guanys i ara estan socialitzant les pèrdues! No sé a què ve.

Nosaltres estem d'acord a fer un pacte de contractació, a establir uns criteris clars, a veure si, potser, podem aconseguir que un dels criteris sigui que l'endeutament salvatge no tingui lloc a Catalunya, de les administracions públiques.

I, pel que fa el segon punt, doncs, també estem a favor de promoure i millorar l'observatori de la salut, naturalment –naturalment. Hi ha una cosa que em preocupa una mica del text de la moció i és que parla que la ciutadania pugui analitzar les dades sense disposar d'un alt coneixement tècnic. Aquí no hi estic molt d'acord, però ho recolzarem. Publiquin totes les dades, totes, tal qual; les que siguin dintre de..., respectant el principi de privacitat, publicuin-les totes, ja..., la xarxa, els professionals, els mèdics, la gent que hi entén, els blocaires, ja analitzaran les dades. Perquè..., que no hi hagi censura, que no hi hagi cuina de les dades, perquè la transparència no té res a veure amb la manipulació de les dades.

I ja anant al tercer punt, evidentment, no cal que, potser, expliqui gaire, on no hi coincidirem és en el fet de voler instrumentalitzar la salut amb la ficció de l'estat propi. Humilment, crec que hauríem de deixar fora del debat sanitari l'estelada. Crec que, si volem un pacte on tots hi puguem estar còmodes, no té sentit posar l'estelada, tret que algú em tregui un estudi que digui que amb l'estelada la gent es posa menys malalta o es cura més ràpidament. És possible que existeixi, en campanya alguns dels separatistes deien que si Catalunya fos independent tindríem menys càncer i tindríem més esperança de vida. Bé. Vull veure l'estudi, perquè, si no, potser li haurem de donar el Nobel de Medicina. (*Rialles.*)

Aquí rau la discrepància fonamental...

La presidenta

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Jordi Roca Mas

...perdoni, senyora presidenta, un segon– entre vostès i nosaltres. El Grup Popular creu que hem d'invertir més en la salut de les persones, i vostès creuen que hem d'invertir més en estelades.

I aquí, senyor conseller, il·lustre diputada, no ens hi trobaran.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Mixt, el senyor Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Breument, també. Quins temps aquests en què, en comptes d'estar parlant de salut i d'atenció a les persones, estem parlant, permanentment, de quina és la seva gestió i dels claroscurs en la seva contractació, gestió i administració. No ens agrada que sigui així, però és així. És així per una cultura assentada en aquesta administració i en el conjunt d'administracions, quasi que diria en el conjunt d'Europa, de delegar i a més explicar les bonances i fer pedagogia ferma, a més a més pedagogia de com de normal i de controlat està tot plegat, si determinats serveis passen a ser

concessions a empreses privades; determinats serveis públics, pagats amb els impostos de tots, passen a ser de domini o camp de..., part del negoci dels capitals financers. Perdonin que m'hi refereixi una altra vegada, però és que estem, una altra vegada, parlant del mateix tema en aquesta intervenció.

Llavors, tenim allò que a nosaltres se'ns fa molt difícil d'entendre des de l'ètica i des de la justícia social, com és que multinacionals de la construcció ens gestionen la brossa als municipis, no? Després d'haver originat la crisi, a més a més, doncs, ens gestionen i cobren molts diners per gestionar-nos la brossa dels municipis. Doncs, és com empreses multinacionals que es dediquen a neteja i a la seguretat, com Eulen, doncs, optin a la gestió d'un CAP, o que, arran de la creació de la Llei de la dependència, doncs, Florentinos, Koplowitzs i altres empresaris i posseïdors de grans capitals financers, doncs, es dediquin a crear empreses *ad hoc* per a la gestió d'aquestes rendes públiques, no?, que, de cop, saben revertir en beneficis multimilionaris.

I aquí està òbviament la nostra principal oposició. Nosaltres en aquesta moció votarem a favor del segon punt, mal ens pesi, perquè, com a mínim, que hi hagi transparència màxima en aquesta gestió i en aquest guirigall de concessions i plecs de clàusules i capitals financers que, de cop, es dediquen..., passen de la construcció a la gestió de la salut, etcètera. Doncs, en això, com a mínim, que puguem tenir claredat.

Votarem a favor del tercer punt, perquè puguem parlar de salut, i no només de multinacionals, de capitals financers, de l'origen brut de determinats capitals financers, de quina gestió en fan, de com s'articulen, etcètera, del rendiment de comptes, i que puguem parlar de la salut i de l'atenció a les persones.

Però no votarem a favor del primer, perquè nosaltres voldríem un sistema nacional de salut pública, i públic. Ara mateix no és que estigui sota control públic, no ens enganyem, eh? Aquest control públic on també s'hi inclouen la pertinença o la participació de capitals privats, de capitals especulatius en forma d'empreses creades *ad hoc* per a cadascun dels serveis que ofereix l'Administració pública. Això no és públic, al nostre entendre; això és públic o privat. I en això nosaltres hi estem en contra com a concepte i com a principi. Per tant, al punt 1, si ens permeten votar per separat, no hi votarem a favor.

Dues coses: li està costant enormement avui i altres dies –ja ho hem estat observant, se'ns va disparar l'alarma–, al Grup d'Iniciativa, nomenar..., fer esment al nom CUP, li està costant enormement. Nosaltres no tenim cap mena de problema. En tres ocasions avui han utilitzat eufemismes, i en l'últim han donat agraïments a *Cafè amb Llet* per haver tret a la llum les gestions que han portat, diguéssim, a l'esclariment dels casos que ahir vam conèixer del senyor Prat i del senyor Manté; però, bàsicament, la recerca i la informació la va fer la CUP de Reus, amb col·laboració amb *Cafè amb Llet*, però la va fer la CUP de Reus justament investigant per sospites la gestió que estaven fent aquesta gent al capdavant d'Innova, al capdavant de

l'Ajuntament de Reus i, també, al capdavant de la sanitat pública.

I sí que s'hi ha pronunciat el conseller Boi Ruiz. Vos-tès han dit que no s'hi ha pronunciat, però sí que s'hi ha pronunciat, o almenys això diu el diari. No hi érem nosaltres en presència, tots els diaris poden, després, inventar-se coses. Però, en tot cas, fiant-nos-en, les jornades que ahir Novartis i ESADE organitzaven sobre malalties cròniques, on Boi Ruiz defensava la gestió, literal, «altruista» de Prat al capdavant de l'ICS, que nosaltres, com que hem estat al costat dels nostres regidors de Reus i al costat de veure l'altruisme del senyor Prat, doncs, no compartim en absolut; perquè l'altruisme, diguéssim, que, a partir de 300.000 euros de sou, doncs, queda, per diferents conceptes, doncs queda una mica en entredit o almenys en el nostre vocabulari. (*Veus de fons.*) Sí, home, clar..., no, a veure..., un entramat el que gestionava el senyor Prat, eh?, un entramat, òbviament, de..., va arribar a cobrar de cinc llocs diferents alhora.

Res més. Votarem a favor del segon..., si ens ho permeten, del segon i el tercer, fins i tot amb l'esmena que hi ha introduït Esquerra per l'acord amb el Partit Socialista, o així ho han explicat, i en contra del primer.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, l'il·lustre senyor José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Presidenta... Señorías, se nos presenta una moción con tres puntos: el primero y el segundo hacen básicamente referencia a la contratación pública y a la necesidad de transparencia en el ámbito sanitario. Y el tercero al Pacto nacional de salud.

Yo voy a valorar, por un lado, los puntos 1 y 2, para los que también pediremos votación separada del tercer punto, que valoraré al final.

Está claro, desde nuestro punto de vista, que es necesario, que es necesario en todo el ámbito de la contratación pública, y, por lo tanto, también en la parte que afecta al ámbito sanitario, introducir..., se ha dicho ya muchas veces en la Comisión de Salud, se ha dicho también en esta cámara, se ha dicho esta mañana referente a la contratación en general, no solamente en el ámbito sanitario, la necesidad de introducir modificaciones, modificaciones que vayan hacia una contratación pública más transparente y hacia una contratación pública de mayor control.

Necesitamos transparencia en los procedimientos de contratación y necesitamos control en la gestión que luego se hace por las empresas que han sido adjudicatarias de esa gestión de servicios públicos, un control a lo largo de toda esa gestión.

Solamente con estas modificaciones vamos a poder evitar casos como los que están saliendo a la luz. Mi grupo, durante toda la legislatura anterior, el señor

Jordi Cañas, fue muy pesado con algunos nombres, con ese cruce de intereses entre lo público y lo privado, poniendo sobre la mesa el nombre del señor Prat, del señor Manté, pidiendo información. Bien, ayer sucedieron los sucesos que todos hemos visto hoy en la prensa.

A partir de ahí y de esa situación, estamos de acuerdo en que son necesarias esas modificaciones; estamos de acuerdo en que es necesaria más transparencia aún de la que hay para poder evitar esto casos; estamos de acuerdo en que es necesario un cambio en los criterios de contratación.

Pero esta moción se nos presenta solamente unas horas después de que..., cuando se ha presentado una moción por parte de nuestro grupo en la que se presentaban propuestas, criterios, cambios concretos en el proceso de contratación, Esquerra Republicana se ha abstenido y nos ha remitido a que estos cambios se podían ver en la ponencia conjunta de la Ley de transparencia.

Y ahora dicen que son necesarios esos cambios también en el ámbito sanitario, pero en lugar de haber aceptado esta mañana esos cambios que se proponían o de proponer cambios concretos, a lo que se nos insta es a algo genérico, poco concreto, a la creación de un grupo de trabajo, e instar al observatorio a mejorar su funcionamiento. Creemos que es tiempo no de crear grupos de trabajo, sino de realmente hacer modificaciones legislativas, que es tiempo no de intentar cubrir el expediente creando comisiones, creando grupos; todo aquello de que cuando no se quiere solucionar un problema se crea un grupo de trabajo. Creemos que estamos un poco en esa situación.

Y, por lo tanto, nuestro grupo en los puntos 1 y 2 va a abstenerse.

En el punto tercero, que habla de un consenso para el plan nacional de salud, obviamente nosotros, Ciudadanos, no va a estar en un pacto cuyo horizonte sea la separación ni la secesión, que es lo que ustedes plantean en un principio, ni tampoco vamos a estar en el subterfugio que luego plantea, parece que ha planteado el Partido Socialista, hablando del marco actual como del futuro escenario que decida el pueblo de Cataluña.

Nosotros vamos a estar en un pacto para la salud en el que hablemos de eficacia, en el que hablemos de financiación del sistema, en el que hablemos de calidad y también, ¿por qué no?, en el que hablemos de mejorar los mecanismos de coordinación con los sistemas sanitarios de las demás comunidades autónomas para tener en conjunto un sistema sanitario español de más calidad. Ahí sí que nos encontrarán; no en lo que se presenta ahora.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula per pronunciar-se sobre les esmenes la il·lustre senyora Alba Vergés.

Alba Vergés i Bosch

Bé, moltes gràcies. A veure, respecte a les esmenes que han presentat els altres grups, amb algunes d'elles ens esmenen per incloure algun text sobre el qual considero que el Parlament de Catalunya no és competent per demanar que es faci certa cosa o certa altra. Per tant, per aquest motiu, hem considerat que el text tal com s'ha presentat al seu inici i després transaccionat amb diversos grups és l'apropiat per ser aprovat aquí.

Respecte al punt 1, tal com he explicat abans, els punts són clars i la moció reflecteix clarament la intenció que volem que es faci, no? Per tant, en el primer punt, per exemple, no volem enreversar aquest grup de treball perquè deixi de ser útil; ens posaríem en una taula per incloure a tothom, però volem utilitat en la decisió en aquesta moció. Tampoc volem una altra cosa que no sigui aquest grup de treball; volem la utilitat de tota la feina que fem aquí. I per això animo tots els grups a repensar-s'ho i donar suport a aquesta moció, a aquest primer punt de la moció.

També hem rebut esmenes referents al pressupost de la Generalitat de salut, demanant-ne l'increment –només faltaria, vull dir, si es demanés el contrari ja malament–, però no és un tema que es tracti, que jo vagi tractar en la interpellació de l'altre dia. I, per tant, si intentem tractar tots els temes junts no ens en sortirem. Me'n guardaré prou, a més a més, de dir al senyor Mas-Colell jo com ha de fer la feina. I no és el cas que m'ocupa aquí.

Un dels grups que ens ha presentat aquesta esmena i que a més a més també m'ha dit que era poc ambiciosa i altres coses, doncs, un dels grups que l'ha presentat..., bé, jo, com que estic contenta i m'encantaria augmentar el pressupost en salut de la Generalitat de Catalunya, i com que animo tothom a fer el mateix, per això estic convençuda que ens ajudaran, per exemple, ajudaran el Govern de Catalunya, ajudaran totes les ciutadanes i ciutadans de Catalunya a lluitar per reduir el sostre de dèficit imposat per l'Estat espanyol, a reduir l'espòli fiscal davant d'una situació privilegiada, perquè vosaltres esteu allà governant, esteu al Govern de l'Estat espanyol. Per tant, gràcies, perquè veig que ens hi ajudareu. Com que sou ambiciosos, doncs, és perfecte.

Respecte al punt 3, el punt 3 que jo dic que és vital i és importantíssim, en primer lloc, agrairia que, quan jo demano aquest consens, perquè estem parlant d'un pacte nacional de salut, prenguem actituds de consens, prenguem actituds positives, perquè quan estem parlant d'un model de trenta anys, dels quals vint i escaig governava un partit, uns altres anys governaven tres partits en coalició, doncs, suposo que molts deuen haver fet coses bé i malament. Per tant, actitud positiva, mirar de cara al futur i no posar-nos en contra, en el passat, que «tu has fet això i jo he fet allò». Perquè aquí és on hem de veure quin model volem; és el més important que hi ha aquí. No es tracta de saber quina parcel·leta del sector ho està fent més bé; es tracta de definir el que volem.

Per tant, creiem que hem de treballar molt amb tot el sector sencer, a part dels grups parlamentaris. El sec-

tor reclama aquesta participació ara més que mai, que es veu encotillat i es veu sense força per poder dir el que opina. I, per tant, tota aquesta feina ha de quedar plasmada en un pacte nacional. Aquí és on creiem que hem d'esmerçar moltíssims esforços. Per això animem a tothom a sumar-se a aquesta moció, per posar-nos les piles, literalment les piles, i treballar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Tinc petició de votacions separades. Farem... (*Josep Vendrell Gardeñes demana per parlar.*) Per parlar, senyor Vendrell? (*Pausa.*) Trenta segons.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies. Miri, al senyor Batet, si de veritat tenen voluntat de preservar el sistema públic, dues qüestions: facin el favor d'abandonar aquest projecte de fracturar i destrossar l'Institut Català de la Salut; parlin, dialoquin amb els sindicats, i sobretot que no aparegui cap més informe màgic, d'aquests que a vostès els apareixen als calaixos, de cap consultora, que, de forma tan altruista, fan, de forma gratuïta, per privatitzar la salut.

En segon lloc, efectivament, no havia vist les declaracions del conseller sobre el senyor Josep Prat. I què ha fet avui, el conseller? Doncs, el mateix que ha fet sempre: defensar en tota circumstància i en qualsevol cas el senyor Josep Prat.

I tercera qüestió, al senyor Quim Arrufat...

La presidenta

Senyor diputat...

Josep Vendrell Gardeñes

Miri, cap problema a citar i esmentar els companys de la CUP, només faltaria, però no m'ha entès bé: la referència a *Cafè amb Llet* no tenia res a veure amb vostès ni amb Innova.

Gràcies.

La presidenta

Passem a la votació, i votarem punt per punt.

Votarem en primer lloc el punt 1.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

(*Pausa.*)

Senyor Millo.

(*Pausa.*)

Sí.

Ha estat aprovat per 116 vots a favor, 3 en contra i 9 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

(*Pausa.*)

El senyor Millo.

(*Pausa.*)

També.

Ha estat aprovat per 119 vots a favor i 9 abstencions.

I votem ara el punt 3.

Comença la votació.

Senyor Fernàndez?

(*Pausa.*)

Sí.

Senyor Millo?

(*Pausa.*)

No.

Ha estat aprovat per 91 vots a favor, 24 en contra i 13 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i tretze minuts.